

แรงจูงใจในการเรียนสาขาวิชาภาษาไทยของนักศึกษาจีนในมหาวิทยาลัยकुन्हมิง

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตาม
หลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา
วิทยาลัยครูสุริยเทพ

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยรังสิต
ปีการศึกษา 2567

**MOTIVATION FOR LEARNING THE THAI LANGUAGE PROGRAM
AMONG CHINESE STUDENTS AT KUNMING UNIVERSITY**

BY

YING YAN

**A THESIS SUBMITTED IN PARTIAL FULFILLMENT
OF THE REQUIREMENTS FOR
THE DEGREE OF MASTER OF EDUCATION
IN EDUCATIONAL ADMINISTRATION
SURYADHEP TEACHERS COLLEGE**

**GRADUATE SCHOOL, RANGSIT UNIVERSITY
ACADEMIC YEAR 2024**

วิทยานิพนธ์เรื่อง

แรงจูงใจในการเรียนสาขาวิชาภาษาไทยของนักศึกษาจีนในมหาวิทยาลัยคุณหมิง

โดย

YING YAN

ได้รับการพิจารณาให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา

มหาวิทยาลัยรังสิต

ปีการศึกษา 2567

ผศ.ดร.ประยุทธ์ ชูสอน
ประธานกรรมการสอบ

ผศ.ดร.พิมพ์อุไร ลิ้มปัทม์
กรรมการ

ผศ.ดร.วัลลภา เฉลิมวงศาเวช
กรรมการและอาจารย์ที่ปรึกษา

บัณฑิตวิทยาลัยรับรองแล้ว

(ศ.ดร. สือจิตต์ เพ็ชรประสาน)
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
14 พฤษภาคม 2568

Thesis entitled

**MOTIVATION FOR LEARNING THE THAI LANGUAGE PROGRAM AMONG
CHINESE STUDENTS AT KUNMING UNIVERSITY**

by

YING YAN

was submitted in partial fulfillment of the requirements
for the degree of Master of Education in Educational Administration

Rangsit University

Academic Year 2024

Asst.Prof. Prayut Chusorn, Ph.D.
Examination Committee Chairperson

Asst.Prof. Pimurai Limpapath, Ph.D.
Member

Asst.Prof. Wallapa Chalermvongsavej, Ph.D.
Member and Advisor

Approved by Graduate School

(Prof. Suejit Pechprasarn, Ph.D.)
Dean of Graduate School

May 14, 2025

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จได้เป็นอย่างดี เนื่องด้วย ผศ.ดร.วัลลภา เถลิงวงศาเวช อาจารย์ที่ปรึกษา ได้ให้ความเมตตาเอาใจใส่ดูแลช่วยเหลือ ให้คำปรึกษา และให้คำแนะนำเป็นอย่างดีมาโดยตลอด

ขอขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ประยุทธ์ ชูสอน ที่กรุณาเป็นประธานคณะกรรมการและผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พิมพ์อุไร ลิมปพัทธ์กรรมการสอบวิทยานิพนธ์ให้คำปรึกษาแนะนำแนวทางที่เป็นประโยชน์ในการทำวิจัย

ขอขอบพระคุณผู้เชี่ยวชาญตรวจแบบสอบถามในการวิจัยครั้งนี้ และให้ข้อเสนอแนะอย่างดี และขอขอบพระคุณคณาจารย์วิทยาลัยครูสุรินทร์ สาขาวิชาการบริหารการศึกษาที่ให้ความรู้คำแนะนำ และช่วยเหลือผู้วิจัยตลอดระยะเวลาในการศึกษา

ขอขอบคุณนักศึกษาสาขาวิชาภาษาไทยในมหาวิทยาลัยที่เป็นแหล่งข้อมูลในการศึกษาค้นคว้า และมีส่วนร่วมสนับสนุนและอำนวยความสะดวก ในการจัดเก็บข้อมูลตลอดจนช่วยกรุณาให้ข้อคิดเห็นและคำแนะนำสิ่งที่เป็นประโยชน์ ในการศึกษาโดยการตอบแบบสอบถาม ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งใจเป็นอย่างยิ่ง

สุดท้าย ขอขอบคุณพ่อแม่ที่สนับสนุนให้ผู้วิจัยได้มาศึกษาต่อในระดับปริญญาโทที่ประเทศไทย

Ying Yan

ผู้วิจัย

6406868 : Ying Yan
 ชื่อวิทยานิพนธ์ : แรงจูงใจในการเรียนสาขาวิชาภาษาไทยของนักศึกษาจีนในมหาวิทยาลัย
 คุณหมิง
 หลักสูตร : ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา
 อาจารย์ที่ปรึกษา : ผศ.ดร.วัลลภา เกลิมวงศาเวช

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาระดับแรงจูงใจทั้งภายในภายนอกและภาพรวมในการเรียนสาขาวิชาภาษาไทยของนักศึกษาจีนในมหาวิทยาลัยคุณหมิง 2) เพื่อศึกษาปัจจัยภายในและภายนอกที่มีผลต่อแรงจูงใจในการเรียนสาขาวิชาภาษาไทยของนักศึกษาจีนในมหาวิทยาลัยคุณหมิง การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ ประชากรในการวิจัยครั้งนี้ได้แก่นักศึกษาจีนในมหาวิทยาลัยคุณหมิง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ใช้แบบสอบถาม (Questionnaire) ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยการศึกษาจากแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง สถิติที่ใช้ประกอบด้วย ค่าร้อยละ (Percentage) ความถี่ (Frequency) การหาค่าเฉลี่ย (Mean) ค่าเบี่ยงเบน มาตรฐาน (Standard Deviation) และการวิเคราะห์การถดถอยเชิงพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) ผลการวิจัยครั้งนี้ พบว่า 1) ปัจจัยแรงจูงใจภายในกับภายนอกโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก 2) ปัจจัยภายในและภายนอกที่มีผลต่อแรงจูงใจในการเรียนสาขาวิชาภาษาไทยของนักศึกษาจีนในมหาวิทยาลัยคุณหมิง โดยใช้การวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณแบบคัดเลือกเข้า (Enter Multiple Regression Analysis) พบว่า ปัจจัยภายในมีตัวแปรอิสระที่มีอำนาจพยากรณ์ที่ดีที่สุดคือ ปัจจัยด้านความต้องการส่วนบุคคล มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยมีอำนาจพยากรณ์ร้อยละ 61.8 ($R^2 = 0.618$) รองลงมาคือ ปัจจัยด้านความสนใจส่วนบุคคล สำหรับปัจจัยภายนอก ตัวแปรอิสระที่มีอำนาจพยากรณ์ที่ดีที่สุดคือ ปัจจัยด้านเศรษฐกิจ มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยมีอำนาจพยากรณ์ร้อยละ 66.0 ($R^2 = 0.66$) รองลงมาคือ ปัจจัยด้านครอบครัว ส่วนปัจจัยด้านสถานศึกษา และปัจจัยด้านสังคม ไม่สามารถรวมพยากรณ์แรงจูงใจในการเรียนสาขาวิชาภาษาไทยของนักศึกษาจีนในมหาวิทยาลัยคุณหมิงได้

(วิทยานิพนธ์มีจำนวนทั้งสิ้น 104 หน้า)

คำสำคัญ: แรงจูงใจภายใน, เรียนสาขาวิชาภาษาไทย, แรงจูงใจภายใน, แรงจูงใจภายนอก, นักศึกษาจีน

6406868 : Ying Yan
 Thesis Title : Motivation for Learning the Thai Language Program Among Chinese Students at Kunming University
 Program : Master of Education in Educational Administration
 Thesis Advisor : Asst.Prof.Wallapa Chalermvongsavej, Ph.D.

Abstract

This research aims to 1) study the levels of internal, external, and overall motivation in learning the Thai language program among Chinese students at Kunming University and 2) examine the internal and external factors affecting their motivation. This study is quantitative research, with the population consisting of Chinese students at Kunming University. The research tool used is a questionnaire, developed based on relevant concepts, theories, and previous studies. The statistical methods applied include percentage, frequency, mean, standard deviation, and multiple regression analysis. The findings reveal that the overall level of internal and external motivation is high. An analysis using Enter Multiple Regression Analysis indicates that among internal factors, the best predictor variable is personal needs, which has a statistically significant impact at the 0.05 level, with a predictive power of 61.8% ($R^2 = 0.618$), followed by personal interest. Among external factors, economic factors are the strongest predictor, with a statistically significant impact at the 0.05 level and a predictive power of 66.0% ($R^2 = 0.66$), followed by family influence. However, educational institution and social factors do not significantly predict motivation in learning the Thai language program among Chinese students at Kunming University.

(Total 104 pages)

Keywords: Internal Motivation, Learning the Thai Language Program, External Motivation, Chinese Students

Student's Signature Thesis Advisor's Signature

สารบัญ

หน้า

กิตติกรรมประกาศ	ก
บทคัดย่อภาษาไทย	ข
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	ค
สารบัญ	ง
สารบัญตาราง	จ
บทที่ 1	บทนำ
1.1	ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา
1.2	วัตถุประสงค์การวิจัย
1.3	คำถามการวิจัย
1.4	กรอบแนวคิดการวิจัย
1.5	สมมติฐานการวิจัย
1.6	ขอบเขตของการวิจัย
1.7	นิยามศัพท์เฉพาะ
1.8	ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ
บทที่ 2	ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
2.1	แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับแรงจูงใจ
2.2	แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยสำหรับนักศึกษาจีน
2.3	ข้อมูลทั่วไปของนักศึกษาจีนในมหาวิทยาลัยคุณหมิง
2.4	งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บทที่ 3	วิธีการดำเนินการวิจัย
3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่างในการวิจัย	48
3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	48
3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล	50
3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล	51
บทที่ 4	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล
4.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม	54
4.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลระดับแรงจูงใจทั้งภายในภายนอกและ ภาพรวมในการเรียนสาขาวิชาภาษาไทยของนักศึกษาจีนใน มหาวิทยาลัยคุณหมิง	56
4.3 ผลการวิเคราะห์ปัจจัยภายในและภายนอกที่มีผลต่อแรงจูงใจในการ เรียนสาขาวิชาภาษาไทยของนักศึกษาจีนในมหาวิทยาลัยคุณหมิง	61
บทที่ 5	สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ
5.1 สรุปผลการวิจัย	69
5.2 อภิปรายผลการวิจัย	72
5.3 ข้อเสนอแนะ	74
บรรณานุกรม	76
ภาคผนวก	81
ภาคผนวก ก แบบสอบถาม	82
ภาคผนวก ข ค่าดัชนีความสอดคล้องของแบบสอบถาม	98
ประวัติผู้วิจัย	104

สารบัญตาราง

หน้า	
ตารางที่	
4.1	จำนวนและค่าร้อยละของข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม 54
4.2	จำนวนและค่าร้อยละของข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามอายุ 55
4.3	จำนวนและค่าร้อยละของข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามชั้นปี 55
4.4	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของแรงจูงใจในการเรียนสาขาวิชาภาษาไทยของนักศึกษาจีนในมหาวิทยาลัยคุณหมิง 56
4.5	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยแรงจูงใจภายใน 57
4.6	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยแรงจูงใจภายนอก 58
4.7	แสดงการตรวจสอบค่า Collinearity ของปัจจัยแรงจูงใจภายใน 62
4.8	ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของปัจจัยแรงจูงใจภายในที่มีผลต่อแรงจูงใจในการเรียนสาขาวิชาภาษาไทยของนักศึกษาจีนในมหาวิทยาลัยคุณหมิง 63
4.9	ค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยของตัวพยากรณ์ในรูปแบบคะแนนดิบ (b) และคะแนนมาตรฐาน (Beta) ของสมการถดถอยพหุคูณที่ใช้พยากรณ์ปัจจัยแรงจูงใจภายในที่มีผลต่อแรงจูงใจในการเรียนสาขาวิชาภาษาไทยของนักศึกษาจีนในมหาวิทยาลัยคุณหมิง 63
4.10	แสดงการตรวจสอบค่า Collinearity ของปัจจัยแรงจูงใจภายนอก 66
4.11	ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของปัจจัยแรงจูงใจภายนอกที่มีผลต่อแรงจูงใจในการเรียนสาขาวิชาภาษาไทยของนักศึกษาจีนในมหาวิทยาลัยคุณหมิง 66
4.12	ค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยของตัวพยากรณ์ในรูปแบบคะแนนดิบ (b) และคะแนนมาตรฐาน (Beta) ของสมการถดถอยพหุคูณที่ใช้พยากรณ์ปัจจัยแรงจูงใจภายนอกที่มีผลต่อแรงจูงใจในการเรียนสาขาวิชาภาษาไทยของนักศึกษาจีนในมหาวิทยาลัย คุณหมิง 67

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ปัจจุบันในสังคมโลกที่มีลักษณะของวัฒนธรรมพหุเชิงภาษา (Multilingualism) คนที่สามารถพูดได้มากกว่าหนึ่งภาษาจะสามารถสร้างโอกาสให้กับตนเองในด้านต่างๆ ได้มากกว่าผู้อื่น ซึ่งยุคปัจจุบันเป็นยุคของข้อมูลข่าวสารหรือยุคที่เรียกว่ายุค IT (Information Technology) ดังนั้นผู้คนสามารถติดต่อสื่อสารกันได้โดยไม่มีการจำกัดจนอาจกล่าวได้ว่าเป็นยุคโลกไร้พรมแดน ความก้าวหน้าของการสื่อสารทั่วโลกและความสะดวกในการสร้างความสัมพันธ์ข้ามพรมแดนได้เพิ่มพูนความสำคัญของภาษาในโลกที่เชื่อมต่อถึงกัน (ภาณุเดช จริยธินันท์, 2562) ในปัจจุบันนอกจากภาษาอังกฤษแล้วบุคคลจำนวนมากในชุมชนโลกแสดงความสนใจในการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ และภาษาไทยก็ได้รับความสนใจเป็นพิเศษ มีการเปิดสอนหลักสูตรและรายวิชาภาษาไทย ทั้งในทวีปเอเชีย ทวีปยุโรป ทวีปอเมริกา และทวีปออสเตรเลีย โดยเฉพาะอย่างยิ่งในทวีปเอเชีย มีมหาวิทยาลัยในหลายๆ ประเทศเปิดการเรียนการสอนวิชาภาษาไทย เช่น ประเทศจีน ประเทศญี่ปุ่น ประเทศเกาหลี ประเทศเวียดนาม และประเทศอินเดีย เป็นต้น มีการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยในระดับอุดมศึกษามีทั้งหลักสูตรระดับปริญญาตรีและระดับปริญญาโท ทั้งนี้ในประเทศจีนมีจำนวนผู้เรียนภาษาไทยมากที่สุด มีทั้งระดับมัธยมศึกษาตอนปลายจนถึงระดับอุดมศึกษา ความใกล้ชิดของประเทศไทยและจีนทั้งในมิติวัฒนธรรม การค้า การท่องเที่ยว และความร่วมมือทางวิชาการเป็นปัจจัยหนึ่งที่ทำให้ประเทศจีนมีผู้เรียนภาษาไทยจำนวนมาก (วัชรพล วินุลโยสิน, 2558)

ในช่วงไม่กี่ปีที่ผ่านมา นักเรียนจีนสนใจเรียนภาษาต่างประเทศเพิ่มขึ้นอย่างมากรวมถึงภาษาไทยด้วย ความสนใจที่เพิ่มขึ้นนี้เป็นผลมาจากการพัฒนาประเทศด้วยนวัตกรรมเทคโนโลยีสมัยใหม่อย่างต่อเนื่อง และทั้งทางด้านเศรษฐกิจ การเมือง สังคม และวัฒนธรรม (กฤตติกา เสวตอมรกุล, 2564) ทำให้ระบบการสื่อสารเป็นสิ่งสำคัญซึ่งก่อให้เกิดโอกาสที่เพิ่มขึ้นสำหรับความร่วมมือระหว่างประเทศ การเติบโตอย่างรวดเร็วของเศรษฐกิจเอเชีย ประกอบกับการขยายฐานการผลิตมายังประเทศไทยในอุตสาหกรรมต่างๆ ด้วยเหตุนี้จึงมีผู้สนใจเรียนรู้ภาษาไทยมากขึ้น ด้วยแรงผลักดันและแรงสนับสนุนที่จะมีส่วนร่วมในกิจกรรมทางธุรกิจภายในภูมิภาค ภาษาไทยจึง

กลายเป็นเครื่องมือสำคัญในการดำเนินธุรกิจ ไม่เพียงแต่ในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้เท่านั้น แต่ยังรวมถึงประเทศในแถบตะวันตกด้วย (วิโรจน์ กองแก้ว, 2564)

ปัจจุบันภาษาไทยเป็นภาษาต่างประเทศที่ได้รับความนิยมมากที่สุดในหมู่นักศึกษาจีน มีนักศึกษาจีนเรียนวิชาเกี่ยวกับประเทศไทยและภาษาไทยมากกว่า 4,000 คน โดยในสถาบันการศึกษาทั่วมณฑลยูนนาน กรมการศึกษามณฑลยูนนานได้มีนโยบายให้สถาบันการศึกษาระดับอุดมศึกษาในมณฑลยูนนานเปิดสอนวิชาภาษาไทยเป็นวิชาเลือก ซึ่งช่วยให้ภาษาไทยเป็นที่นิยมแพร่หลายมากยิ่งขึ้น ทั้งนี้ สถาบันการศึกษาของยูนนานที่มีการเรียนการสอนภาษาไทยโดดเด่นที่สุด ได้แก่ มหาวิทยาลัยชนชาติยูนนานเป็น 1 ใน 6 ของมหาวิทยาลัยทั่วจีนที่เปิดสอนภาษาไทยเป็นวิชาเอกในระดับปริญญาตรี และเป็นแห่งเดียวในมณฑลยูนนานที่เปิดสอนภาษาไทยเป็นวิชาเอกระดับปริญญาโท โดยในขณะนี้อยู่ระหว่างการเสนอขอเปิดหลักสูตรปริญญาเอก (สถานกงสุลใหญ่ ณ นครคุนหมิง, 2565) การเรียนการสอนภาษาไทยในประเทศจีนนั้น มีรูปแบบหลักสูตรการเรียนการสอนหลากหลายเพื่อสอดคล้องกับความต้องการของสังคมและแรงจูงใจจากความชอบภายใน (Integrative Motivation) หมายถึง ความต้องการเรียนรู้ภาษาเพื่อ นำไปใช้สื่อสารหรือใช้เพื่อตอบสนองความต้องการส่วนตนเอง ยกตัวอย่างเช่น เรียนภาษาที่สองเพื่อใช้ในการพูดกับเจ้าของภาษาอย่างเข้าใจมากขึ้น หรือเพื่อใช้ในการท่องเที่ยว (สยามล ศรสุวรรณสร, 2562) ดังนั้นจึงมีจำนวนมหาวิทยาลัยที่เปิดสอนภาษาไทยเพิ่มมากขึ้น ซึ่งสะท้อนให้เห็นถึงความนิยมในการเรียนภาษาไทยของชาวจีน (ยิ่นเฟย เฉิน, 2562)

มหาวิทยาลัยคุนหมิง (Kunming University) ตั้งอยู่ในเขตพัฒนาเศรษฐกิจและเทคโนโลยีคุนหมิง เมืองคุนหมิง มณฑลยูนนาน เป็นมหาวิทยาลัยทั่วไปแบบเต็มเวลาที่ได้รับการอนุมัติจากกระทรวงศึกษาธิการในเดือนพฤษภาคม 2547 ซึ่งมีการเปิดการเรียนการสอนวิชาภาษาไทย ตามวัตถุประสงค์ของความร่วมมือด้านภาษาระหว่างสถาบันการศึกษาในมณฑลยูนนานกับสถาบันการศึกษาในประเทศไทย การเรียนการสอนภาษาไทยในปัจจุบัน จากอดีตจนถึงปัจจุบัน มีนักศึกษาภาควิชาภาษาไทยทั้งสิ้น 140 คน และที่กำลังศึกษาอยู่ในขณะนี้ มีจำนวน 39 คน โดยนักศึกษาที่จบการศึกษาแล้ว สามารถที่จะใช้ภาษาไทยในการสนทนาในชีวิตประจำวัน และนำไปใช้ในการประกอบอาชีพได้อย่างดี (สถานกงสุลใหญ่ ณ นครคุนหมิง, 2565) การเรียนภาษาไทยของนักศึกษาจีนที่มหาวิทยาลัยคุนหมิงนั้น เกิดจากแรงจูงใจหลายปัจจัยทั้งภายในและภายนอก ได้แก่ สภาพแวดล้อมการเรียนรู้ที่สนับสนุนองค์ประกอบแรงจูงใจด้านเนื้อหาวิชา (Course-Specific Motivational Component) การจัดหลักสูตรและเนื้อหาวิชาที่สอนให้น่าสนใจ เหมาะสม และสนอง

ความต้องการของผู้เรียน (ชวิศา พิศาลวัชรินทร์, 2562) ด้านเศรษฐกิจ ด้านวัฒนธรรม ความก้าวหน้าทางอาชีพ การพัฒนาตนเอง และแรงบันดาลใจส่วนตัว ล้วนมีส่วนในการตัดสินใจเรียนภาษาไทย ซึ่งการทำความเข้าใจแรงจูงใจเหล่านี้มีความสำคัญต่อนักศึกษาและผู้กำหนดนโยบายในการพัฒนาโปรแกรมภาษาให้มีประสิทธิภาพ ตอบสนองความต้องการและแรงบันดาลใจของนักเรียนจีน ดังตัวอย่างงานวิจัยของ สุกิกา นิธิติศย์ (2561) ที่ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยด้านแรงจูงใจมีอิทธิพลต่อการเรียนภาษาที่สองหรือภาษาต่างประเทศ เนื่องจากแรงจูงใจมีอิทธิพลต่อการบรรลุผลสำเร็จ เพื่อให้บรรลุเป้าหมาย ไม่ว่าจะเป็นเพื่อจบการศึกษา เพื่อให้ได้งานที่ดี และเพื่อให้ได้เงินเดือนที่สูง เป็นต้น แรงจูงใจเป็นปัจจัยสำคัญในการนำพาผู้เรียนไปสู่ความสำเร็จ ผู้เรียนมีแรงจูงใจแน่วแน่ในอนาคตรดับมาก สะท้อนให้เห็นว่าผู้เรียนมีความคาดหวังว่า เรียนแล้วนำไปใช้ ในการศึกษาต่อหรือการทำงานในอนาคตเป็นประโยชน์(คูมิโกะ มิซิมะ และ โคจิ มาซากิ, 2565)เช่นเดียวกับงานวิจัยของปรีลักษณ์ กลิ่นช้าง และสุภาภรณ์ สุวรรณโสภาส (2559) ที่ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับแรงจูงใจเป็นพื้นฐานสำคัญต่อความสำเร็จในการเรียนรู้และมีผลต่อการเลือกกลวิธีการเรียนรู้ แรงจูงใจในการเรียนรู้ภาษาที่สองมีหลายรูปแบบและมีตัวแปรมากมายเป็นปัจจัยร่วม ได้แก่ปัจจัยทางเศรษฐกิจ วัฒนธรรม ส่วนบุคคลและอาชีพ ดังนั้น การสร้างแรงจูงใจด้วยวิธีที่หลากหลายจึงเป็นสิ่งจำเป็นเพื่อให้เกิดผลสัมฤทธิ์ในการเรียนรู้ (Anderson, 2018)

การวิจัยนี้จึงมีวัตถุประสงค์เพื่อสำรวจแรงจูงใจในการเรียนสาขาวิชาภาษาไทยของนักศึกษาจีนในมหาวิทยาลัยคุณหมิง ซึ่งผลการวิจัยที่ได้จะช่วยส่งเสริมนักศึกษาให้เกิดแรงจูงใจในการเรียนสาขาวิชาภาษาไทยเพิ่มมากขึ้นและให้นักศึกษามีประสิทธิภาพในการเรียน มีผลการเรียนที่ดีขึ้นและยังเป็นแนวทางในการปรับปรุงและพัฒนากิจกรรม โครงการต่างๆในการเรียนการสอนต่อหลักสูตรและผู้สอนอีกด้วย

1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1.2.1 เพื่อศึกษาระดับแรงจูงใจทั้งภายในภายนอกและภาพรวมในการเรียนสาขาวิชาภาษาไทยของนักศึกษาจีนในมหาวิทยาลัยคุณหมิง

1.2.2 เพื่อศึกษาปัจจัยภายในและภายนอกที่มีผลต่อแรงจูงใจในการเรียนสาขาวิชาภาษาไทยของนักศึกษาจีนในมหาวิทยาลัยคุณหมิง

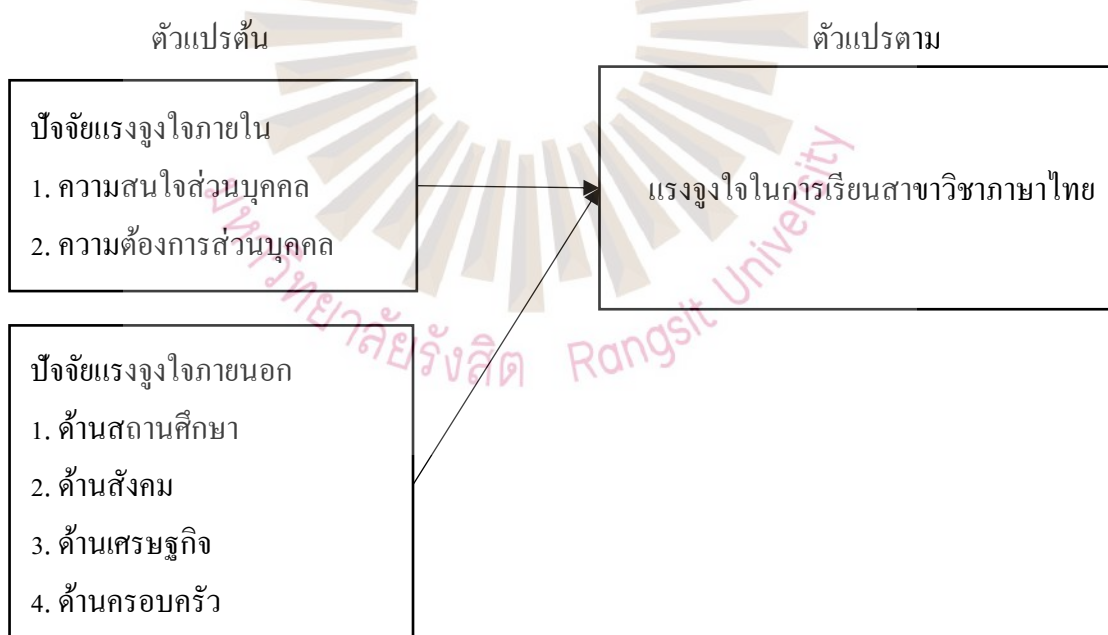
1.3 คำถามการวิจัย

1.3.1 แรงจูงใจในการเรียนสาขาวิชาภาษาไทยของนักศึกษาจีนในมหาวิทยาลัยคุณหมิงเป็นอย่างไร

1.3.2 ปัจจัยที่มีผลต่อแรงจูงใจในการเรียนสาขาวิชาภาษาไทยของนักศึกษาจีนในมหาวิทยาลัยคุณหมิงเป็นอย่างไร

1.4 กรอบแนวคิดในการวิจัย

การวิจัยเรื่องแรงจูงใจในการเรียนสาขาวิชาภาษาไทยของนักศึกษาจีนในมหาวิทยาลัยคุณหมิง ครั้งนี้ผู้วิจัยกำหนดกรอบแนวคิดในการวิจัยโดยใช้ทฤษฎีของ Spaulding (1992) แสดงกรอบแนวคิดงานวิจัย ดังที่แสดงในรูปที่ 1.1

รูปที่ 1.1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

ที่มา: ปรับปรุงจาก Spaulding, 1992

1.5 สมมติฐานของการวิจัย

1.5.1 ปัจจัยแรงจูงใจภายในที่มีผลต่อแรงจูงใจในการเรียนสาขาวิชาภาษาไทยของนักศึกษาจีนในมหาวิทยาลัยकुन्हิง

1.5.2 ปัจจัยแรงจูงใจภายนอกที่มีผลต่อแรงจูงใจในการเรียนสาขาวิชาภาษาไทยของนักศึกษาจีนในมหาวิทยาลัยकुन्हิง

1.6 ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตของการวิจัยเรื่อง แรงจูงใจในการเรียนสาขาวิชาภาษาไทยของนักศึกษาจีนในมหาวิทยาลัยकुन्हิง ซึ่งมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1.6.1 ขอบเขตด้านเนื้อหา

การวิจัยเรื่องแรงจูงใจในการเรียนสาขาวิชาภาษาไทยของนักศึกษาจีนในมหาวิทยาลัยकुन्हิง ผู้วิจัยกำหนดขอบเขตด้านเนื้อหา โดยมุ่งเน้นศึกษาตัวแปรดังนี้

1.6.1.1 ตัวแปรต้น คือ (1) ปัจจัยแรงจูงใจภายใน ประกอบด้วย ความสนใจส่วนบุคคลและความต้องการส่วนบุคคลและ (2) ปัจจัยแรงจูงใจภายนอก ประกอบด้วย ด้านสถานศึกษา ด้านสังคม ด้านเศรษฐกิจและด้านครอบครัว

1.6.1.2 ตัวแปรตามคือแรงจูงใจในการเรียนสาขาวิชาภาษาไทย

1.6.2 ขอบเขตด้านประชากร

ประชากรในการวิจัยครั้งนี้คือนักศึกษาจีนในมหาวิทยาลัยकुन्हิงที่กำลังศึกษาในระดับปริญญาตรีอยู่ในชั้นปีที่1-4 จำนวน 140 คน

1.6.3 ขอบเขตด้านพื้นที่

การวิจัยครั้งนี้ ดำเนินการเก็บข้อมูลในพื้นที่มหาวิทยาลัยคุณหมิงกับนักศึกษาจีนในมหาวิทยาลัยคุณหมิงที่กำลังศึกษาในระดับปริญญาตรีอยู่ในชั้นปีที่1-4 เท่านั้น

1.6.4 ขอบเขตด้านเวลา

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยกำหนดระยะเวลาดำเนินการเป็นเวลา 4 เดือน โดยเริ่มตั้งเดือนมิถุนายน ถึงเดือนตุลาคม 2566

1.7 นิยามศัพท์เฉพาะ

แรงจูงใจ หมายถึง แรงกระตุ้นหรือแรงผลักดันที่เกิดจากความต้องการที่จะได้รับการตอบสนองต่อสิ่งกระตุ้นที่เกิดจากปัจจัยภายในและปัจจัยภายนอกซึ่งส่งผลต่อพฤติกรรมและความต้องการ

แรงจูงใจในการเรียนสาขาวิชาภาษาไทย หมายถึง กระบวนการทางจิตใจหรือกลุ่ตต่างๆ อันเกิดจากวิธีการสอนของอาจารย์ การจัดหลักสูตรการเรียนการสอนของสถานศึกษา หรือแม้กระทั่งการจัดกิจกรรมที่เกี่ยวกับภาษาไทยเพื่อที่จะกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความสนใจ อยากเรียนรู้ ตั้งใจ และมีความเอาใจใส่ในการเรียนภาษาไทยประกอบด้วย 2 ด้าน ได้แก่

1) ปัจจัยแรงจูงใจภายใน หมายถึง สิ่งผลักดันภายในที่ทำให้บุคคลมีส่วนร่วมในกิจกรรม โดยเป็นส่วนสำคัญของพฤติกรรมมนุษย์ที่กำหนดความชอบและทางเลือกของแต่ละบุคคล โดยมีความสนใจส่วนตัวประกอบด้วย

1.1) ความสนใจส่วนบุคคล ได้แก่ มีความสนใจในภาษาไทย วัฒนธรรมไทย ประวัติศาสตร์ไทย ดารานักร้องไทย และเพลงไทย

1.2) ความต้องการส่วนบุคคล ได้แก่ ความต้องการเดินทางไปเที่ยว ทำงาน ศึกษาต่อ เรียนรู้ภาษา และต้องการพัฒนาความสามารถของตนเองทางด้านภาษาไทย

2) ปัจจัยแรงจูงใจภายนอก หมายถึง สิ่งเร้าภายนอกที่มีอยู่ในสภาพแวดล้อมของแต่ละคนที่สามารถมีอิทธิพลต่อความคิดและการกระทำของบุคคล กล่าวคือ สามารถกระตุ้นแรงจูงใจภายในบุคคลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม ประกอบด้วย

2.1) ด้านสถานศึกษา ได้แก่ เป็นวิชาที่มหาวิทยาลัยบังคับเรียน ครูผู้สอนวิชาภาษาไทยมีความน่าเชื่อถือ สนุกสนาน วิธีและเทคนิคการสอนของครู สื่อและอุปกรณ์การสอนที่ดึงดูดใจ และสิ่งแวดล้อมในห้องเรียน

2.2) ด้านสังคม ได้แก่ ภาษาไทยเป็นกระแสนิยมของสังคมปัจจุบัน จำนวนชาวไทยที่มากขึ้นในประเทศจีน และการมีเพื่อนชาวไทย

2.3) ด้านเศรษฐกิจ ได้แก่ เพื่อพัฒนาเศรษฐกิจที่รองรับธุรกิจทั้งคนไทยที่ไปลงทุนในประเทศจีน และคนจีนที่มาลงทุนในประเทศไทย และเพื่อรองรับนักท่องเที่ยวคนไทยในประเทศจีน

2.4) ด้านครอบครัว ได้แก่ การสนับสนุนจากครอบครัว และครอบครัวคาดหวังให้นำภาษาไทยไปใช้ประโยชน์ในอนาคต

มหาวิทยาลัยคุนหมิง หมายถึง มหาวิทยาลัยที่ตั้งอยู่ในเขตพัฒนาเศรษฐกิจและเทคโนโลยี คุนหมิง เมืองคุนหมิงมณฑลยูนนานเป็นวิทยาลัยทั่วไปที่ได้รับการอนุมัติจากกระทรวงศึกษาธิการในเดือนพฤษภาคม 2547

นักศึกษา หมายถึง ผู้ที่กำลังศึกษาอยู่ในสถาบันอุดมศึกษา ในการวิจัยครั้งนี้หมายถึงผู้ที่ศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 – 4 ในมหาวิทยาลัยคุนหมิง ประเทศจีน

นักศึกษาหลักสูตรภาษาไทย หมายถึง หมายถึงผู้ที่ศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 – 4 ที่เลือกเรียนภาษาไทยเป็นวิชาเอก ในมหาวิทยาลัยคุนหมิง ประเทศจีน

1.8 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1.8.1 หน่วยงานที่เกี่ยวข้องสามารถนำข้อมูลที่ได้ไปวางแผนจัดการเรียนการสอนภาษาไทยได้อย่างเหมาะสมกับความต้องการของนักศึกษาโดยสามารถกำหนดเนื้อหาและกิจกรรมการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับระดับแรงจูงใจของนักศึกษาในแต่ละกลุ่มได้

1.8.2 หน่วยงานที่เกี่ยวข้องสามารถพัฒนากลยุทธ์ในการส่งเสริมแรงจูงใจของนักศึกษาได้สามารถนำไปใช้เปรียบเทียบกับผลการศึกษาในมหาวิทยาลัยอื่นๆ เพื่อหาแนวทางในการพัฒนาการเรียนการสอนภาษาไทยให้กับนักศึกษาจีนได้อย่างมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

บทที่ 2

ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อใช้เป็นพื้นฐานในการศึกษาแรงจูงใจในการเรียนสาขาวิชาภาษาไทยของนักศึกษาจีนในมหาวิทยาลัยकुन्हิง โดยนำเสนอตามลำดับหัวข้อ ดังนี้

- 2.1 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับแรงจูงใจ
- 2.2 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยสำหรับนักศึกษาจีน
- 2.3 ข้อมูลทั่วไปของนักศึกษาจีนในมหาวิทยาลัยकुन्हิง
- 2.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.1 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับแรงจูงใจ

2.1.1 ความหมายแรงจูงใจ

Maslow (1970) กล่าวว่า แรงจูงใจหมายถึง สิ่งที่ทำให้คนเราทำสิ่งต่างๆ แรงจูงใจอาจมาจากภายในตัวเราเอง หรือจากสิ่งเร้าภายนอก แรงจูงใจภายในคือแรงจูงใจที่เกิดจากความพึงพอใจ หรือความเพลิดเพลินที่ได้รับจากการกระทำนั้นๆ เช่น การเรียนเพื่อความรู้ การทำงานเพื่อความสำเร็จ การเล่นกีฬาเพื่อความสุข เป็นต้น แรงจูงใจภายนอกคือแรงจูงใจที่เกิดจากสิ่งตอบแทนหรือรางวัล เช่น การเรียนเพื่อเกรดดี การทำงานเพื่อเงินเดือน การเล่นกีฬาเพื่อชื่อเสียง เป็นต้น แรงจูงใจเป็นสำคัญต่อพฤติกรรมของมนุษย์แรงจูงใจภายในจะช่วยให้คุณแสดงพฤติกรรมอย่างมีประสิทธิภาพและประสบความสำเร็จในขณะที่แรงจูงใจภายนอกจะช่วยให้คุณคลั่งไคล้ แรงกระตุ้นที่จะแสดงพฤติกรรมบางอย่าง

Walters (1978) กล่าวว่า แรงจูงใจ หมายถึง สิ่งที่ทำให้คนเราทำสิ่งต่างๆ แรงจูงใจอาจเกิดจากความต้องการภายในตัวเราเองเช่น ความหิว ความเหนื่อย ความอยากรู้อยากเห็น หรืออาจเกิดจากสิ่งเร้าภายนอก เช่นการได้รับรางวัล การถูกลงโทษ การได้รับการยอมรับจากผู้อื่น ดังนั้น แรงจูงใจจึงเป็นสิ่งที่เริ่มต้นจากความต้องการภายในตัวของบุคคลเมื่อมนุษย์มีความต้องการบางอย่าง ความ

ต้องการดังกล่าวก็จะกลายเป็นแรงจูงใจที่จะผลักดันให้บุคคลแสดงพฤติกรรมบางอย่างเพื่อที่จะตอบสนองความต้องการนั้น พฤติกรรมดังกล่าวอาจทำให้บุคคลได้รับรางวัล ซึ่งรางวัลดังกล่าวก็จะสร้างความพึงพอใจให้กับบุคคล

Hilgard (1981) ยังกล่าวว่า การจูงใจ หมายถึง ปัจจัยหรือองค์ประกอบที่ไปกระตุ้นบุคคลให้เกิดพลัง และนำไปสู่การกระทำ การสร้างความปรารถนาในตัวคนที่จะทำบางสิ่ง บางอย่าง เพื่อให้การกระทำนั้นเป็นตัวสนองความต้องการของปัจเจกบุคคล คนที่มีความต้องการ ยังไม่ได้รับการตอบสนองจะเป็นคนที่มีความเครียด และความเครียดนี้จะเป็นตัวผลักดันทำให้ปัจเจกบุคคลนั้นขยันทำงาน เพื่อตอบสนองความต้องการหรือเป้าหมายบางอย่างของตน การจูงใจจึงเป็นสิ่งที่ทำให้บุคคลเกิดความปรารถนาที่จะทำอะไรบางอย่าง การจูงใจนั้นสามารถทำได้โดยการสร้างความต้องการหรือเป้าหมายให้กับบุคคล เมื่อบุคคลมีความต้องการหรือเป้าหมายบางอย่าง ความต้องการหรือเป้าหมายนั้นก็จะกลายเป็นแรงจูงใจที่จะผลักดันให้บุคคลแสดงพฤติกรรมบางอย่างเพื่อที่จะตอบสนองความต้องการหรือเป้าหมายนั้น นอกจากนี้ ความเครียดยังสามารถเป็นแรงจูงใจได้เช่นกัน เพราะความเครียดที่เกิดขึ้นจากการที่ความต้องการหรือเป้าหมายยังไม่ได้การตอบสนองนั้น จะเป็นตัวผลักดันให้บุคคลแสดงพฤติกรรมบางอย่างเพื่อที่จะบรรลุเป้าหมายนั้น

Spaulding (1992) กล่าวว่า แรงจูงใจ หมายถึง ปัจจัยหรือสิ่งต่าง ๆ ที่มา กระตุ้นหรือชักนำให้บุคคลแสดงพฤติกรรมเพื่อให้บรรลุเป้าหมายหรือวัตถุประสงค์หรือเพื่อให้ได้มา ซึ่งสิ่งที่ตนเองต้องการ หรือเพื่อตอบสนองความต้องการบางอย่าง

สร้อยตระกูล (ตวยานนท์) อรรถมานะ (2550) กล่าวว่า แรงจูงใจ หมายถึง สิ่งที่กระตุ้นหรือ ชักนำให้บุคคลแสดงพฤติกรรมเพื่อบรรลุเป้าหมาย โดยจุดเน้นของการจูงใจอยู่ที่ความสามารถในการตอบสนองความต้องการหรือทำให้เกิดความพึงพอใจ สิ่งใดก็ตามที่สามารถทำให้เกิดความพึงพอใจได้ ย่อมเป็นสิ่งล่อใจหรือแรงจูงใจ ซึ่งจะกลายเป็นเป้าหมายที่บุคคลแสวงหาในองค์กร

สุรางค์ ไคว์ตระกูล (2556) กล่าวว่า แรงจูงใจ หมายถึง องค์ประกอบสำคัญที่มีบทบาทต่อพฤติกรรมของมนุษย์ แรงจูงใจของแต่ละบุคคลจะมีความแตกต่างกันตามการรับรู้สภาพแวดล้อมและสถานการณ์รอบตัว การเข้าใจแรงจูงใจของแต่ละบุคคลจะช่วยให้เราเข้าใจพฤติกรรมของบุคคลเหล่านั้นและสามารถส่งเสริมให้เกิดพฤติกรรมที่ดีทั้งในตนเองและส่วนรวม

สามารถสรุปได้ว่าแรงจูงใจ หมายถึง พลังหรือแรงขับเคลื่อนที่อยู่ภายในตัวบุคคลที่คอยผลักดันให้คนมีพฤติกรรมบางอย่างและยังเป็นที่กำหนดทิศทางหรือเป้าหมายของพฤติกรรมนั้นด้วย กล่าวอีกนัยหนึ่งคือ แรงจูงใจเป็นความตั้งใจความต้องการจะทำบางสิ่งหรือเหตุผลของการกระทำนั่นเอง

2.1.2.ความสำคัญของแรงจูงใจ

Brown (1980) กล่าวว่า ความสำคัญของการจูงใจว่า สามารถแยกเป็นประเด็น สำคัญ 3 ประการ คือ

1) ความสำคัญต่อองค์กร ช่วยให้องค์กรได้คนดีมีความสามารถร่วมทำงานและรักษาคณดีเหล่านี้ให้อยู่ในองค์กรนานๆ ทำให้องค์กรมั่นใจว่าบุคลากรขององค์กรจะทำงานตามที่ถูกจ้างไว้อย่างเต็มความสามารถ ช่วยส่งเสริมพฤติกรรมในทางริเริ่มสร้างสรรค์เพื่อประโยชน์ขององค์กร

2) ความสำคัญต่อผู้บริหารที่สำคัญๆ ได้แก่ ช่วยให้การมอบหมายอำนาจหน้าที่ของผู้บริหารเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ช่วยจัดปัญหาข้อขัดแย้งในการบริหารงาน เอื้ออำนวยต่อการสั่งการ

3) ความสำคัญต่อบุคลากร นอกจากการจูงใจมีความสำคัญต่อองค์กรและต่อผู้บริหาร แล้วยังมีความสำคัญต่อบุคลากร ได้แก่ ช่วยให้อุคลากรสามารถสนองวัตถุประสงค์ขององค์กร และสนองความต้องการของตนเองได้พร้อมๆ กัน ได้รับความยุติธรรมจากฝ่ายบริหารองค์กร มีขวัญในการทำงาน

Hilgard (1981) กล่าวว่าแรงจูงใจเป็นสิ่งสำคัญที่จะทำให้องค์กรประสบความสำเร็จ เนื่องจากบุคคลที่ทำงานในองค์กรบางคนทำงานอย่างขยันขันแข็งมีผลงานดีเด่น บางคนทำงานอย่างเฉื่อยชาไม่มีผลงานล่าช้า สาเหตุที่อยู่เบื้องหลังการทำงานของบุคคลเหล่านั้น นักจิตวิทยาสังคมได้ศึกษาวิจัยทั้งสภาพแวดล้อมในการทำงานและทั้งพฤติกรรมของบุคคลที่แสดงออก สรุปได้ว่าเป็นผลมาจากแรงจูงใจ (Motive) เมื่อพิจารณาความสำคัญของแรงจูงใจอาจแยกเป็นประเด็นสำคัญได้ 3 ประการ ดังนี้

1) ความสำคัญต่อองค์กร ช่วยให้องค์กรได้คนดีที่มีความสามารถร่วมทำงานด้วย และรักษาคณดีเหล่านั้นให้อยู่ในองค์กรนานๆ การจูงใจที่ดีจะช่วยให้องค์กรสามารถดึงดูดและรักษามูลค่าที่มีความสามารถไว้ได้ บุคลากรที่มีความสามารถเหล่านี้จะเป็นผู้ขับเคลื่อนให้องค์กร

ประสบความสำเร็จ ช่วยให้บุคลากรทำงานอย่างเต็มความสามารถ การจูงใจที่ดีจะช่วยให้บุคลากรมีแรงจูงใจในการทำงาน ส่งผลให้ทำงานอย่างกระตือรือร้น มุ่งมั่น และมีประสิทธิภาพมากขึ้น ส่งผลให้องค์กรบรรลุวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ ส่งเสริมพฤติกรรมริเริ่มสร้างสรรค์ การจูงใจที่ดีจะช่วยให้บุคลากรกล้าคิด กล้าทำสิ่งใหม่ ๆ เพื่อพัฒนาองค์กร ส่งผลให้องค์กรมีนวัตกรรมใหม่ ๆ เกิดขึ้น

2) ความสำคัญต่อผู้บริหาร ช่วยในการมอบอำนาจหน้าที่ของผู้บริหารให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ การจูงใจที่ดีจะช่วยให้ผู้ใต้บังคับบัญชายอมรับอำนาจหน้าที่ของผู้บริหาร ส่งผลให้ในการมอบหมายงานเป็นไปอย่างราบรื่น มีประสิทธิภาพและบรรลุเป้าหมายที่ตั้งไว้ ช่วยขจัดปัญหา ความขัดแย้ง ในการบริหารงานการจูงใจที่ดีจะช่วยให้ผู้ใต้บังคับบัญชามีความพึงพอใจในการทำงาน ส่งผลให้ลดความขัดแย้งในการบริหารงาน เอื้ออำนวยต่อการสั่งการ การจูงใจที่ดีจะช่วยให้ผู้บริหารมีภาวะผู้นำที่ดี ส่งผลให้การสั่งการมีประสิทธิภาพมากขึ้น

3) ความสำคัญต่อบุคลากร สนองต่อความต้องการของบุคลากรและเป็นธรรมชาติต่อทุกคนด้วย การจูงใจที่ดีจะช่วยให้บุคลากรรู้สึกว่าได้ได้รับความยุติธรรมจากองค์กร ส่งผลให้เกิดความผูกพันกับองค์กร ทำให้พนักงานมีขวัญและกำลังใจ ไม่เบื่อหน่ายงานและทุ่มเทกับการทำงานเต็มที่ ทำให้องค์กรประสบความสำเร็จตามวัตถุประสงค์ การจูงใจที่ดีจะช่วยให้บุคลากรมีความรู้สึกที่ดีต่อองค์กร ส่งผลให้มีขวัญในการทำงาน มุ่งมั่นทุ่มเทให้กับงาน ส่งผลให้องค์กรประสบความสำเร็จตามวัตถุประสงค์

Debacker and Nelson (2000) กล่าวว่าเมื่อนักเรียนมีแรงจูงใจในการเรียน นักเรียนจะเชื่อมั่นและมุ่งมั่นที่จะเรียนรู้อย่างมุ่งมั่นและรวดเร็ว สามารถนำความรู้และทักษะที่ได้มาประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้อย่างมีประสิทธิภาพ การมีแรงจูงใจในการเรียนยังช่วยส่งเสริมให้นักเรียน มีความกระตือรือร้นในการเรียนรู้ เนื่องจากจะรู้สึกว่าการเรียนคือสิ่งที่น่าสนุกและน่าท้าทาย ตั้งเป้าหมายในการเรียน พยายามทำความเข้าใจเนื้อหาให้ดีที่สุดเพื่อที่จะเพิ่มโอกาสในการประสบความสำเร็จในการเรียนรู้ เมื่อนักเรียนมีแรงจูงใจที่แข็งแกร่งในการเรียนรู้ ย่อมมีความพยายามและขยันเพื่อเพิ่มพูนความรู้และทักษะของตนเอง รวมถึงการพัฒนาทักษะเชิงบุคลิกภาพในตนเอง เช่น การจัดการเวลา การแก้ปัญหา และการทำงานร่วมกับผู้อื่นอย่างมีประสิทธิภาพ ดังนั้นแรงจูงใจจึงเป็นปัจจัยที่สำคัญในกระบวนการเรียนการสอนที่มีผลต่อการพัฒนาความรู้และทักษะของนักเรียน การสร้างแรงจูงใจในการเรียนรู้ควรถูกส่งเสริมอย่างต่อเนื่องทั้งในห้องเรียนและในสภาพแวดล้อมที่เกี่ยวข้องเพื่อให้เด็กมีความเต็มใจในการพัฒนาตนเองและประสบความสำเร็จในการเรียนรู้อย่างมีคุณภาพและเป็นประโยชน์ต่อชีวิตในอนาคต

อารี พันธุ์ณี (2546) กล่าวว่า แรงจูงใจเป็นปัจจัยสำคัญในการกระตุ้นให้บุคคลกระทำพฤติกรรมต่างๆ ที่พึงประสงค์ได้อย่างเต็มใจและพอใจ เพื่อให้บรรลุเป้าหมายของการทำงานที่กำหนดไว้ แรงจูงใจไม่เพียงช่วยส่งเสริมให้บุคคลมีความสามารถในการปฏิบัติงานได้ดียิ่งขึ้นแต่ยังช่วยให้สามารถอธิบายถึงสาเหตุของพฤติกรรม รวมถึงสาเหตุและพยากรณ์พฤติกรรมของบุคคลได้อีกด้วย ด้วยเหตุนี้แรงจูงใจจึงมีความสำคัญต่อการบริหารจัดการทรัพยากรบุคคลเป็นอย่างมาก

เนตร์พัฒนา ยาวีราข (2553) กล่าวว่า การจูงใจมีอิทธิพลต่อผลผลิต ผลผลิตของงานจะมีคุณภาพดี มีปริมาณมากน้อยเพียงใด ขึ้นอยู่กับ การจูงใจในการทำงาน ดังนั้น ผู้บังคับบัญชาหรือหัวหน้างานจึงจำเป็นต้องเข้าใจว่าอะไร คือแรงจูงใจที่จะทำให้พนักงานทำงานอย่างเต็มที่ และไม่ใช่เรื่องง่ายในการจูงใจพนักงาน เพราะพนักงานตอบสนองต่องานและวิธีการทำงานขององค์กรแตกต่างกัน การจูงใจพนักงานจึงมีความสำคัญ สามารถสรุปความสำคัญของการจูงใจในการทำงานได้ดังนี้

1) พลัง (Energy) เป็นแรงจูงใจในการทำงานเป็นแรงขับเคลื่อนที่สำคัญต่อการกระทำ หรือพฤติกรรมของมนุษย์ในการทำงานใดๆ ถ้าบุคคลมีแรงจูงใจในการทำงานสูงย่อมทำให้ขยันขันแข็ง กระตือรือร้นกระทำให้สำเร็จ

2) ความพยายาม (Persistence) แรงจูงใจในการทำงานทำให้บุคคลมีความมุ่งมั่นอดทน บากบั่น คิดหาวิธีการนำความรู้ความสามารถ และประสบการณ์ของตนมาใช้ให้เป็นประโยชน์ต่องานให้มากที่สุด ไม่ท้อถอยหรือละความพยายามง่าย ๆ แม้งานจะมีอุปสรรคขัดขวาง

3) การเปลี่ยนแปลง (Variability) แรงจูงใจในการทำงานอาจนำไปสู่การเปลี่ยนแปลงรูปแบบหรือวิธีการทำงาน การค้นพบช่องทางดำเนินงานที่ดีกว่า หรือประสบผลสำเร็จมากกว่า

4) มีจรรยาบรรณในการทำงาน (Work Ethics) บุคคลที่มีแรงจูงใจในการทำงานสูงจะมุ่งมั่นทำงานให้เกิดความเจริญก้าวหน้า บุคคลผู้มีจรรยาบรรณในการทำงานจะเป็นบุคคลที่มีความรับผิดชอบมั่นคงในหน้าที่มีวินัยในการทำงาน

สรุปได้ว่า แรงจูงใจมีความสำคัญต่อการทำงานและการดำเนินชีวิต ช่วยให้บุคคลมีเป้าหมายและมุ่งมั่นที่จะบรรลุเป้าหมายนั้น ๆ แรงจูงใจมีหลายประเภท เช่น แรงจูงใจด้านเศรษฐกิจ แรงจูงใจด้านสังคม แรงจูงใจด้านความก้าวหน้า และแรงจูงใจด้านความท้าทาย แรงจูงใจมีความสำคัญต่อการเรียนสาขาวิชาภาษาไทยของนักศึกษาจีนในมหาวิทยาลัยคุณหมิง เนื่องจาก ช่วยให้นักศึกษามีแรงผลักดันในการเรียนและสามารถบรรลุเป้าหมายของตนเองได้ แรงจูงใจเหล่านี้สามารถแบ่งออกเป็นสองประเภทหลัก ได้แก่ แรงจูงใจภายในและแรงจูงใจภายนอก ซึ่งแรงจูงใจ

ภายในมีความสำคัญต่อความสำเร็จในการเรียนภาษาไทยในขณะที่แรงจูงใจภายนอกก็มีความสำคัญเช่นกัน

2.1.3 ประโยชน์ของแรงจูงใจ

Walsters (1978) กล่าวถึงประโยชน์ของการจูงใจในการบริหารงานว่า

- 1) บุคคลมีทัศนคติที่ดีต่องานกระตือรือร้นในการทำงานมุ่งมั่นตั้งใจในการทำงาน และมีความพยายามมากขึ้น
- 2) ส่งเสริมและเสริมสร้างสามัคคีธรรมในหมู่คณะส่งผลให้บุคคลในองค์กรมีความสามัคคีร่วมมือร่วมใจกันในการทำงาน
- 3) สร้างขวัญและทำที่ที่ดีในการปฏิบัติงาน แก่คนงานและพนักงานเจ้าหน้าที่ในองค์กรส่งผลให้บุคคลมีความสุขในการทำงาน รู้สึกภาคภูมิใจในตนเองและองค์กร
- 4) ช่วยเสริมสร้างให้เกิดความจงรักภักดีต่อองค์กร ส่งผลให้บุคคลมีความผูกพันกับองค์กรและพร้อมที่จะทุ่มเททำงานให้กับองค์กร
- 5) ช่วยให้การควบคุมงานดำเนินไปด้วยความราบรื่น อยู่ในกรอบแห่งระเบียบวินัย และ ศีลธรรมอันดี ลดอุบัติเหตุและอันตรายในการปฏิบัติงาน
- 6) เกื้อหนุนและจูงใจให้สมาชิกขององค์กรเกิดความคิดสร้างสรรค์ในกิจกรรมต่างๆในองค์กร ส่งผลให้องค์กรมีความก้าวหน้า
- 7) ทำให้เกิดศรัทธาและความเชื่อมั่นในองค์กรที่ปฏิบัติงานอยู่ ส่งผลให้บุคคลในสังคมมีทัศนคติที่รักต่อองค์กร
- 8) การจูงใจก่อให้เกิดประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานส่งผลให้องค์กรบรรลุวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้

Hilgard (1981) ได้กล่าวถึงประโยชน์การจูงใจว่ามีหลายประการ คือ

- 1) เพิ่มความกระตือรือร้น แรงจูงใจช่วยให้บุคคลมีความกระตือรือร้นในการทำอะไรมากขึ้น ตามในกรณีของการเรียน แรงจูงใจจะช่วยให้บุคคลมีความสนใจและตั้งใจที่จะเรียนอย่างจริงจัง ส่งผลให้การเรียนมีประสิทธิภาพมากขึ้น
- 2) เพิ่มสมรรถนะ แรงจูงใจช่วยให้บุคคลมุ่งมั่นที่จะพัฒนาตนเองในด้านต่างๆ ในกรณีของการเรียน แรงจูงใจจะช่วยให้บุคคลพยายามเรียนรู้สิ่งใหม่ๆ และฝึกฝนทักษะต่าง ๆ อย่างต่อเนื่องส่งผลให้มีความรู้ความสามารถและทักษะที่เพิ่มขึ้น

3) เพิ่มความมั่นคงในอนาคต แรงจูงใจช่วยให้บุคคลมีเป้าหมายในชีวิตและมุ่งมั่นที่จะบรรลุเป้าหมายนั้น ในกรณีของการเรียน แรงจูงใจจะช่วยให้บุคคลมีความมุ่งมั่นที่จะเรียนให้ประสบความสำเร็จ ส่งผลให้ในอนาคตที่มั่นคงทั้งในด้านการศึกษาและอาชีพ

4) พัฒนาทักษะการแก้ปัญหา แรงจูงใจช่วยให้บุคคลมีความสนใจที่จะเรียนรู้สิ่งใหม่ ๆ และพยายามหาวิธีแก้ไขปัญหาดังกล่าว ในกรณีของการเรียน แรงจูงใจจะช่วยให้บุคคลมีความสนใจ ที่จะเรียนรู้วิชาที่ต้องใช้ทักษะการแก้ปัญหาเช่น วิชา คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ ฯลฯ ส่งผลให้มีทักษะการแก้ปัญหาที่ดีขึ้น

5) ความสำเร็จในชีวิต แรงจูงใจช่วยให้บุคคลบรรลุเป้าหมายในชีวิตทั้งในด้านการศึกษา อาชีพ และส่วนตัว ในกรณีของการเรียน แรงจูงใจจะช่วยให้บุคคลประสบความสำเร็จในการเรียน ส่งผลให้ในอนาคตที่สดใสทั้งในด้านการศึกษาและอาชีพ

6) ความเชื่อมั่นในตนเอง แรงจูงใจช่วยให้บุคคลเชื่อมั่นในความสามารถของตนเอง ในกรณีของการเรียน แรงจูงใจจะช่วยให้บุคคลเชื่อมั่นว่าตนเองสามารถเรียนได้ดีและประสบความสำเร็จได้ส่งผลให้มีทัศนคติที่ดีต่อการเรียนและตนเอง

Spaulding (1992) ได้กล่าวถึงประโยชน์การจูงใจว่ามีหลายประการคือ

1) การเพิ่มสมรรถนะ การมีแรงจูงใจช่วยเพิ่มความกระตือรือร้นในการเรียนรู้ ทำให้มี โอกาสพัฒนาทักษะและความรู้ได้มากขึ้น เช่น หากมีแรงจูงใจในการเป็นนักดนตรี ก็จะทุ่มเทฝึกฝนจนสามารถบรรเลงเพลงได้อย่างเชี่ยวชาญ

2) การประสบความสำเร็จ การมีแรงจูงใจช่วยให้สามารถทำงานหนักและต่อ ยอดไปสู่อ ความสำเร็จได้มากขึ้น เช่น หากมีแรงจูงใจในการสอบเข้ามหาวิทยาลัย ก็จะตั้งใจเรียนและเตรียมตัวอย่างเต็มที่จนสอบเข้าได้สำเร็จ

3) การเสริมสร้างความเชื่อมั่น การบรรลุผลสำเร็จในการเรียนรู้ช่วยเสริมความเชื่อมั่นในตัวเอง เช่น หากสามารถสอบผ่านวิชาที่ยากๆ ได้ก็จะรู้สึกภาคภูมิใจและมั่นใจในความสามารถของตนเอง

4) การเตรียมตัวสู่อนาคต การมีแรงจูงใจในการเรียนช่วยเตรียมความพร้อมในการเผชิญกับอนาคต เช่น หากมีแรงจูงใจในการทำงานก็จะศึกษาหาความรู้และฝึกฝนทักษะที่จำเป็นเพื่อประกอบอาชีพในอนาคต

5) การเพิ่มคุณค่าส่วนตัว การมีแรงจูงใจในการเรียนช่วยเพิ่มคุณค่าส่วนตัว เช่น หากสามารถพัฒนาตนเองให้มีความรู้และทักษะที่เพิ่มขึ้น ก็จะรู้สึกมีคุณค่าและมีส่วนร่วมในการพัฒนาตนเองและสังคม

Herzberg (1959) ได้กล่าวถึงประโยชน์การจูงใจว่ามีหลายประการคือ

1) บุคคลมีความภาคภูมิใจในหน้าที่การงานที่ทำอยู่ หมายถึง บุคคลจะรู้สึกดีและภูมิใจในการทำงานของตนเอง เมื่อได้รับแรงจูงใจที่เหมาะสม สิ่งนี้จะช่วยกระตุ้นให้บุคคลมีกำลังใจในการทำงานต่อไป โดยอาจแสดงออกในลักษณะเช่น ตั้งใจทำงานมากขึ้น มีส่วนร่วมในการทำงาน กระตือรือร้นในการทำงาน เป็นต้น

2) บุคคลให้ความร่วมมือในการทำงานอย่างเต็มที่ หมายถึง บุคคลจะเต็มใจและกระตือรือร้นที่จะทำงานร่วมกัน เมื่อได้รับแรงจูงใจที่เหมาะสม สิ่งนี้จะช่วยส่งเสริมการทำงานเป็นทีมและบรรลุเป้าหมายร่วมกัน โดยอาจแสดงออกในลักษณะ เช่น ช่วยเหลือซึ่งกันและกันแบ่งปันความรู้และประสบการณ์ ทำงานร่วมกันอย่างมีประสิทธิภาพ เป็นต้น

3) บุคคลรู้จักหน้าที่ของตนและให้ความช่วยเหลือซึ่งกันและกัน หมายถึง บุคคลจะเข้าใจบทบาทและหน้าที่ของตนเองอย่างถ่องแท้ เมื่อได้รับแรงจูงใจที่เหมาะสม สิ่งนี้จะช่วยส่งเสริมการทำงานอย่างมีประสิทธิภาพและสร้างบรรยากาศที่ดีในการทำงาน โดยอาจแสดงออกในลักษณะ เช่น ทำงานอย่างรอบคอบและถูกต้อง ปฏิบัติตามกฎระเบียบและข้อบังคับ ช่วยเหลือผู้ร่วมงานที่มีปัญหา เป็นต้น

4) บุคคลมีความสนใจในการสร้างสรรค์และรับผิดชอบในงานของตนเองอย่างเต็มที่ หมายถึง บุคคลจะรู้สึกสนุกและท้าทายในการทำงาน เมื่อได้รับแรงจูงใจที่เหมาะสม สิ่งนี้จะช่วยส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์และการพัฒนาตนเอง โดยอาจแสดงออกในลักษณะ เช่น เสนอความคิดใหม่ ๆ ริเริ่มสร้างสรรค์สิ่งใหม่ ๆ พัฒนาตนเองให้มีความรู้และทักษะเพิ่มขึ้น เป็นต้น

5) บุคคลมีความสนใจและพึงพอใจที่จะทำงานนั้น หมายถึง บุคคลจะรู้สึกมีความสุข และอยากทำงานนั้นต่อไปเมื่อได้รับแรงจูงใจที่เหมาะสม สิ่งนี้จะช่วยส่งเสริมการทำงานอย่างยั่งยืน โดยอาจแสดงออกในลักษณะ เช่น ทำงานอย่างกระตือรือร้น ตั้งใจทำงานให้ดีที่สุดอยู่ทำงานนานขึ้น เป็นต้น

สร้อยตระกูล (ดิทยานนท์) อรรถมานะ (2550) กล่าวถึงประโยชน์ของแรงจูงใจไว้หลายประเด็นดังต่อไปนี้

1) ในสถานการณ์การเรียนรู้ ครูสามารถใช้แรงจูงใจเพื่อกระตุ้นให้ผู้เรียนมีสมาธิในการเรียน มุ่งมั่นตั้งใจและประสบความสำเร็จในการเรียนรู้ เช่น การแจ้งให้นักเรียนทราบถึงเป้าหมายหรือผลลัพธ์ของการเรียน การจัดกิจกรรมที่ท้าทาย หรือการใช้สื่อการสอนที่หลากหลาย เป็นต้น

2) ในสถานการณ์การทำงาน หัวหน้างานสามารถใช้แรงจูงใจเพื่อกระตุ้นให้พนักงานมีความมุ่งมั่นตั้งใจในการทำงาน พัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่องและบรรลุเป้าหมายขององค์กร เช่น การมอบรางวัลหรือสิทธิพิเศษแก่พนักงานที่ทำงานได้ดี การชมเชยหรือให้คำชื่นชม เป็นต้น

3) ในสถานการณ์การใช้ชีวิตบุคคลสามารถใช้แรงจูงใจเพื่อกระตุ้นให้ตนเองประสบความสำเร็จในชีวิตในด้านต่าง ๆ เช่น การตั้งเป้าหมายในชีวิต การกำหนดรางวัลหรือสิทธิพิเศษ ให้ตนเองเมื่อประสบความสำเร็จ เป็นต้น

เนตร์พัฒนา ขาววิราช (2553) กล่าวว่า ประโยชน์ของแรงจูงใจในการเรียน มีดังนี้

1) เนื้อหาที่เรียนมีความน่าสนใจ ตรงกับความต้องการและเหมาะสมกับผู้เรียน ไม่ยากหรือง่ายจนเกินไป เนื้อหาที่เรียนที่มีความน่าสนใจ ตรงกับความต้องการและเหมาะสมกับผู้เรียน จะช่วยดึงดูดความสนใจของผู้เรียน ทำให้ผู้เรียนเกิดความรู้สึกรักอยากเรียนรู้ และมีความตั้งใจที่จะเรียนมากขึ้น ในทางกลับกัน หากเนื้อหาที่เรียนไม่น่าสนใจ ยากเกินไปหรือง่ายเกินไปก็จะส่งผลให้ผู้เรียนขาดความสนใจและไม่อยากเรียน

2) ผู้สอนมีรูปแบบการสอนที่น่าสนใจเหมาะสมกับเนื้อหาและระดับชั้นของผู้เรียน รูปแบบการสอนที่ผู้สอนใช้มีความสำคัญต่อแรงจูงใจในการเรียนของผู้เรียน ผู้สอนควรใช้รูปแบบการสอนที่หลากหลายน่าสนใจเหมาะสมกับเนื้อหาและระดับชั้นของผู้เรียนเพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

3) การมอบหมายงานมีความเหมาะสม ทำท่าย และสอดคล้องกับการเรียนรู้ การมอบหมายงานที่เหมาะสม ทำท่ายและสอดคล้องกับการเรียนรู้จะช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ อย่างลึกซึ้งยิ่งขึ้น ผู้เรียนจะได้มีโอกาสฝึกฝนทักษะและความรู้ที่ได้รับในห้องเรียนและพัฒนาตนเองให้ก้าวหน้ายิ่งขึ้น

4) การจัดสภาพแวดล้อมและจัดกิจกรรมการเรียนการสอนทั้งในและนอกห้องเรียน มีความหลากหลายน่าสนใจและสนุกสนาน การจัดสภาพแวดล้อมและจัดกิจกรรมการเรียนการสอนทั้งในและนอกห้องเรียนที่มีความหลากหลายน่าสนใจและสนุกสนานจะช่วยสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ที่ดี ทำให้ผู้เรียนรู้สึกผ่อนคลายและมีความสุขในการเรียน

สุรางค์ ไคว้ตระกูล (2556) กล่าวถึง ประโยชน์ของแรงจูงใจไว้หลายประเด็นดังต่อไปนี้

1) เสริมสร้างกำลังใจในการปฏิบัติงาน แรงจูงใจทำให้ผู้ปฏิบัติงานมีกำลังใจในการทำงานอย่างกระตือรือร้น มุ่งมั่นที่จะบรรลุเป้าหมายที่กำหนดไว้ ส่งผลให้ผู้ปฏิบัติงานมีทัศนคติเชิงบวกต่อการทำงาน มีความตั้งใจในการทำงานและพยายามที่จะทำงานให้สำเร็จ

2) ส่งเสริมและเสริมสร้างสามัคคีธรรม แรงจูงใจทำให้ผู้ปฏิบัติงานมีความรู้สึกเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน ร่วมมือร่วมใจในการทำงาน ส่งผลให้เกิดบรรยากาศการทำงานที่ดี พนักงานช่วยเหลือเกื้อกูลกันในการทำงาน และร่วมกันสร้างความสำเร็จให้กับองค์กร

3) สร้างขวัญและกำลังใจที่ดีแรงจูงใจทำให้ผู้ปฏิบัติงานรู้สึกภาคภูมิใจในตนเอง และองค์กร ส่งผลให้มีขวัญและกำลังใจที่ดีในการทำงาน พนักงานรู้สึกมีความสุขในการทำงานและพร้อมที่จะทุ่มเทให้กับงาน

4) เสริมสร้างให้เกิดความจงรักภักดีต่อองค์กร แรงจูงใจทำให้ผู้ปฏิบัติงานรู้สึกผูกพัน และยึดมั่นในองค์กรส่งผลให้พนักงานมีความจงรักภักดีต่อองค์กร ทำงานด้วยความเต็มใจ และพร้อมที่จะอยู่ร่วมกับองค์กรในระยะยาว

5) ทำให้การควบคุมดำเนินไปด้วยความราบรื่น แรงจูงใจทำให้ผู้ปฏิบัติงานปฏิบัติตามกฎระเบียบและข้อบังคับขององค์กรอย่างเคร่งครัด ส่งผลให้การควบคุมเป็นไปด้วยความราบรื่น พนักงานไม่ละเมิดกฎระเบียบขององค์กร

6) เกื้อกูลและจูงใจให้เกิดความคิดสร้างสรรค์ แรงจูงใจทำให้ผู้ปฏิบัติงานเกิดความคิดใหม่ ๆ เพื่อพัฒนาองค์กร ส่งผลให้องค์กรมีการพัฒนาและเติบโตอย่างยั่งยืน

7) ทำให้เกิดศรัทธาและความเชื่อมั่นในองค์กร แรงจูงใจทำให้ผู้ปฏิบัติงานรู้สึกพึงพอใจในการทำงาน ส่งผลให้เกิดความสุขกาย สุขใจในการทำงาน พนักงานมีทัศนคติที่ดีต่อองค์กรและพร้อมที่จะพัฒนาตนเองเพื่อองค์กร

สรุปได้ว่า แรงจูงใจในการเรียนมีประโยชน์หลายด้าน ซึ่งช่วยเพิ่มสมรรถนะและความเชี่ยวชาญในสาขาที่สนใจส่งผลให้เกิดความสำเร็จในการเรียนรู้และการทำงาน เสริมความเชื่อมั่นในตนเองและความรู้สึกที่เราสามารถทำได้ช่วยเตรียมตัวสู่อนาคตที่มั่นคงและเติบโต เพิ่มคุณค่าส่วนตัวและสร้างผลกระทบในสังคม การมีแรงจูงใจในการเรียนเป็นปัจจัยสำคัญที่ส่งผลให้เติบโตและประสบความสำเร็จในชีวิตการศึกษาและอาชีพได้มากขึ้นในทุกด้านของชีวิต

2.1.4 ทฤษฎีเกี่ยวกับแรงจูงใจ

ทฤษฎีแรงจูงใจของ Maslow

ทฤษฎีแรงจูงใจของ Maslow (1970) ได้อธิบายถึงการจูงใจของบุคคลโดยแบ่งเป็นระดับความต้องการทั้งหมด 5 ระดับ ดังนี้

1) ความต้องการทางร่างกาย (Physiological Needs) เป็นความต้องการเบื้องต้นที่เกี่ยวข้องกับการอยู่รอด เช่น ความต้องการอาหาร ที่อยู่อาศัย และความต้องการทางเพศ

2) ความต้องการความปลอดภัย (Security Needs) เกี่ยวข้องกับการป้องกันตนเองเพื่อความปลอดภัยจากอันตรายต่างๆ ทั้งทางร่างกายและทางสังคมเช่น ความมั่นคงในการทำงาน

3) ความต้องการทางสังคม (Belongingness Needs) นอกจากความต้องการทางร่างกายและความปลอดภัยแล้ว มนุษย์ยังมีความต้องการทางสังคม เพื่อรับความยอมรับจากผู้อื่นและรู้สึกเป็นส่วนหนึ่งของกลุ่ม

4) ความต้องการที่จะได้รับการยกย่อง (Esteemneeds) เป็นความต้องการหลังจากได้รับความพึงพอใจจากทั้งสามระดับแรก มนุษย์ต้องการความมั่นใจในตนเองและการได้รับความยกย่องจากผู้อื่น

5) ความต้องการที่จะประสบความสำเร็จในชีวิต (Self-Actualization Needs) เป็นความต้องการระดับสูงสุดหลังจากความต้องการทั้งหมด 4 ระดับก่อนหน้านี้ มนุษย์ต้องการทำให้ชีวิตเป็นไปตามความคาดหวังและผลักดันตนเองให้เกิดสิ่งดีที่สุดในชีวิต ขึ้นอยู่กับความสามารถของแต่ละบุคคล นอกจากนี้มาสโลว์ยังนำเสนอแนวคิดการประยุกต์ใช้ทฤษฎีในการจัดการงานซึ่งแบ่งเป็น 3 ด้าน ดังนี้

5.1) ด้านความรู้สึกเป็นส่วนหนึ่งเพื่อตอบสนองความต้องการทางสังคม สามารถทำได้โดยการให้ความรู้สึกว่าเป็นส่วนหนึ่งขององค์กร ได้รับความอบอุ่นจากเพื่อนร่วมงาน และได้รับโอกาสในการแสดงความคิดเห็น

5.2) ด้านความรู้สึกมั่นคงปลอดภัย การตอบสนองความต้องการด้านความมั่นคงปลอดภัยโดยให้ความมั่นคงในการทำงานและไม่ถูกขับไล่โดยไม่มีเหตุผล หรือไม่ได้รับการกลั่นแกล้ง

5.3) ด้านความรู้สึกประสบความสำเร็จ การตอบสนองความต้องการที่จะประสบความสำเร็จ โดยการเปิดโอกาสให้แสดงความสามารถที่มี

ทฤษฎีการจูงใจของ Alderfer

Alderfer (1972) ได้เสนอทฤษฎี ERG โดยอาศัยพื้นฐานมาจากทฤษฎีของมาสโลว์ แต่ได้มีการสร้างรูปแบบที่มีจุดเด่นที่ต่างไปจากทฤษฎีของมาสโลว์ คือแอลเดอร์เฟอร์ ได้แบ่งความต้องการของมนุษย์ออกเป็น 3 ประเภท ดังนี้

1) ความต้องการดำรงชีวิต (Existence Needs) ความต้องการในระดับพื้นฐานที่เกี่ยวข้องกับการดำรงชีวิต เช่น ความต้องการอาหาร ที่อยู่อาศัย เสื้อผ้า เครื่องนุ่งห่ม เงินทอง เป็นต้น

2) ความต้องการสัมพันธ (Relatedness Needs) ความต้องการที่มนุษย์มีความสัมพันธ์กับบุคคลอื่นๆ เช่น ความต้องการความรัก ความอบอุ่น การสนับสนุน การยอมรับ เป็นต้น

3) ความต้องการเจริญก้าวหน้า (Growth Needs) ความต้องการที่มนุษย์มีต่อการพัฒนาตนเองและศักยภาพสูงสุด เช่น ความต้องการความท้าทาย การเรียนรู้สิ่งใหม่ๆ การเติบโตในอาชีพการงาน เป็นต้น

ทฤษฎี ERG มีข้อสันนิษฐานสำคัญ 3 ประการ ดังนี้

1) หลักความก้าวหน้าและความพึงพอใจ (Satisfaction-Progression Principle) ความต้องการระดับใดที่ได้รับการตอบสนองแล้ว ความต้องการระดับนั้นจะลดลงและความต้องการระดับถัดไปจะเพิ่มขึ้น

2) หลักความถดถอยและความคับข้องใจ (Frustration-Regression Principle) เมื่อความต้องการระดับใดไม่ได้รับการตอบสนองความต้องการระดับนั้นจะลดลงและความต้องการระดับรองลงมาจะเพิ่มขึ้น

3) หลักความเชื่อมโยง (Interrelatedness Principle) ความต้องการทั้ง 3 ประเภทมีความสัมพันธ์กัน ความต้องการระดับใดที่ได้รับการตอบสนองอาจส่งผลต่อความต้องการระดับอื่นๆ ได้ การประยุกต์ใช้ทฤษฎี ERG เพื่อมุ่งใจในการทำงานสามารถทำได้ 2 ด้าน ดังนี้

3.1) ด้านความสัมพันธ์ในหน่วยงาน (Relatedness) การสร้างความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างบุคลากรในองค์กรจะช่วยให้บุคลากรมีความรู้สึกได้รับการยอมรับและเป็นส่วนหนึ่งขององค์กร ซึ่งจะส่งผลต่อความพึงพอใจในการทำงานและประสิทธิภาพการทำงาน

3.2) ด้านความรู้สึกประสบความสำเร็จ (Growth) การให้โอกาสบุคลากรในการพัฒนาตนเอง และศักยภาพสูงสุดจะช่วยให้บุคลากรมีความรู้สึกท้าทายและเติบโต ซึ่งจะส่งผลต่อแรงจูงใจในการทำงานและประสิทธิภาพการทำงาน

ข้อดีของทฤษฎี ERG สอดคล้องกับความเป็นจริงของมนุษย์มากกว่าทฤษฎีของมาสโลว์ เนื่องจากมนุษย์มีความต้องการหลายประเภท ไม่ได้เป็นไปตามลำดับขั้นที่ตายตัว ง่ายต่อการนำไป

ประยุกต์ใช้ในการทำงาน แต่ยังไม่ได้รับการทดสอบอย่างกว้างขวาง ยังไม่ชัดเจนว่าการตอบสนองความต้องการแต่ละประเภทจะส่งผลต่อพฤติกรรมของมนุษย์อย่างไร

ทฤษฎี 2 ปัจจัยของ Herzberg

ทฤษฎี 2 ปัจจัยของ Herzberg Herzberg's Two-Factor Theory เสนอว่าความพึงพอใจในการทำงานเกิดจากปัจจัย 2 กลุ่ม ได้แก่ ปัจจัยจูงใจ (Motivation Factors) และปัจจัยค้ำจุน (Hygiene Factors) (ฉันทะพันธ์ เจริญนนท์, 2551)

1) ปัจจัยจูงใจ ปัจจัยจูงใจเป็นปัจจัยที่ทำให้บุคคลเกิดความพึงพอใจในงานที่ทำแบ่งออกเป็น 5 ประการ ได้แก่

1.1) ความสำเร็จของงาน (Achievement) หมายถึง ความรู้สึกภาคภูมิใจที่ได้ทำงานให้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี

1.2) การได้รับการยอมรับ (Recognition) หมายถึง ความรู้สึกได้รับการยอมรับ จากผู้อื่นทั้งภายในและภายนอกองค์กร

1.3) ลักษณะงาน (Work Itself) หมายถึง ลักษณะของงานที่ท้าทายน่าสนใจท้าทายและให้อิสระในการทำงาน

1.4) ความรับผิดชอบ (Responsibility) หมายถึง ความรับผิดชอบในงานที่ได้รับมอบหมาย

1.5) ความก้าวหน้า (Advancement) หมายถึง โอกาสในการเลื่อนตำแหน่ง การพัฒนาตนเองและการได้รับมอบหมายงานใหม่ๆ

ปัจจัยจูงใจเหล่านี้จะส่งผลต่อความพึงพอใจในงานโดยตรงกล่าวคือหากปัจจัยเหล่านี้อยู่ในระดับที่เพียงพอ จะทำให้บุคคลเกิดความพึงพอใจในการทำงาน หากปัจจัยเหล่านี้อยู่ในระดับต่ำ จะทำให้บุคคลเกิดความไม่พอใจในการทำงาน

2) ปัจจัยค้ำจุน ปัจจัยค้ำจุนเป็นปัจจัยที่ทำให้บุคคลไม่เกิดความไม่พอใจในงานที่ทำแบ่งออกเป็น 6 ประการ ได้แก่

2.1) การบริหารงานและนโยบาย (Administration and Company Policy) หมายถึง นโยบายขั้นตอนการทำงาน สภาพแวดล้อมในการทำงานและความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลในองค์กร

2.2) ความสัมพันธ์กับผู้บังคับบัญชา (Interpret Sona Relations Supervisor) หมายถึง ความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างผู้บังคับบัญชาและผู้ใต้บังคับบัญชา

2.3) การปกครองบังคับบัญชา (Supervision Technical) หมายถึง ความสามารถของผู้บังคับบัญชาในการบริหารงานและการดูแลผู้ใต้บังคับบัญชา

2.4) ความสัมพันธ์กับผู้บังคับบัญชา (Interpersonal Relations Subordinates) หมายถึงความสัมพันธ์ที่ระหว่างผู้บังคับบัญชากับผู้ใต้บังคับบัญชา

2.5) สภาพการปฏิบัติงาน (Working Conditions) หมายถึง สภาพแวดล้อมในการทำงานทั้งทางกายภาพและจิตใจ

2.6) ความสัมพันธ์กับเพื่อนร่วมงาน (Interpersonal Relations Peers) หมายถึง ความสัมพันธ์ที่ระหว่างเพื่อนร่วมงาน

ปัจจัยข้างต้นเหล่านี้จะส่งผลต่อความพึงพอใจในงานในทางลบกล่าวคือ หากปัจจัยเหล่านี้อยู่ในระดับต่ำ จะทำให้บุคคลเกิดความไม่พอใจในการทำงาน หากปัจจัยเหล่านี้อยู่ในระดับที่เพียงพอจะไม่ส่งผลต่อความพึงพอใจในการทำงาน

ทฤษฎีของ Spaulding

ทฤษฎีของ Spaulding (1992) แบ่งแรงจูงใจออกเป็น 2 ประเภท คือแรงจูงใจภายใน (Intrinsic Motivation) และแรงจูงใจภายนอก (Extrinsic Motivation) โดยอธิบายดังนี้

1) แรงจูงใจภายใน (Intrinsic Motivation) หมายถึง แรงจูงใจที่เกิดจากภายใน ตัวบุคคลอันเกิดจากเจตคติที่ดี ความสนใจ ความต้องการ การมองเห็นคุณค่าและเป็นความพึงพอใจใน ตัวกิจกรรมนั้น ๆ โดยไม่ต้องหวังรางวัลภายนอก ตัวอย่างเช่น เด็กที่เรียนหนังสือ เพราะชอบที่จะ เรียนรู้สิ่งใหม่ๆ เด็กที่เล่นกีฬาเพราะสนุกและท้าทาย ผู้ใหญ่ที่ทำงานเพราะต้องการพัฒนาตนเองและ ช่วยเหลือผู้อื่น แรงจูงใจภายในมักก่อให้เกิดผลลัพธ์ที่ดีตามมา เช่น การทำงานอย่างมีประสิทธิภาพ การเรียนรู้ด้วยความสุข และความพึงพอใจในชีวิต บุคคลที่มีแรงจูงใจภายในสูงมักมีแนวโน้มที่จะ ประสบความสำเร็จในชีวิตมากกว่าบุคคลที่มีแรงจูงใจภายนอกสูง

2) แรงจูงใจภายนอก (Extrinsic Motivation) หมายถึง แรงจูงใจที่เกิดจาก ภายนอก ตัวบุคคล ที่เกิดจากการคาดหวังจะได้รับรางวัลหรือหลีกเลี่ยงการได้รับโทษ ตัวอย่างเช่น เด็กที่เรียน หนังสือเพื่อจะได้เกรดดี เด็กที่เล่นกีฬาเพื่อจะได้เหรียญรางวัล ผู้ใหญ่ที่ทำงานเพื่อจะได้เงินเดือน ตำแหน่งหน้าที่การงาน เป็นต้น แรงจูงใจภายนอกมักก่อให้เกิดผลลัพธ์ที่ดีในระยะสั้น เช่น การ ทำงานที่ได้รับรางวัล หรือการเรียนรู้ที่ได้รับเกรดดี แต่ในระยะยาวอาจก่อให้เกิดผลลัพธ์ที่ไม่ดี เช่น การทำงานอย่างขาดความกระตือรือร้น การเรียนรู้อย่างจำเจและเกิดความเครียด

ทั้งแรงจูงใจภายในและแรงจูงใจภายนอกต่างก็มีบทบาทสำคัญต่อพฤติกรรมของมนุษย์ แรงจูงใจภายในมักก่อให้เกิดผลลัพธ์ที่ดีในระยะยาว แต่แรงจูงใจภายนอกอาจก่อให้เกิดผลลัพธ์ที่ดีในระยะสั้น ดังนั้น สิ่งสำคัญคือควรสร้างแรงจูงใจภายในให้กับบุคคลควบคู่ไปกับ แรงจูงใจภายนอก เพื่อให้บุคคลสามารถพัฒนาตนเองและประสบความสำเร็จในชีวิตได้อย่างยั่งยืน อย่างไรก็ตาม แรงจูงใจภายในและแรงจูงใจภายนอกอาจมีการทับซ้อนกันอยู่บ้าง ตัวอย่างเช่น เด็กที่เรียนหนังสือเพื่อจะได้เกรดดี อาจเกิดจากแรงจูงใจภายในส่วนหนึ่งและแรงจูงใจภายนอกส่วนหนึ่ง โดยเด็กอาจมีความพึงพอใจในการได้เรียนรู้สิ่งใหม่ ๆ ควบคู่ไปกับการต้องการที่จะได้เกรดดี นอกจากนี้ แรงจูงใจภายในและแรงจูงใจภายนอกอาจเปลี่ยนแปลงได้ไปตามกาลเวลาตัวอย่าง เช่น เด็กที่เรียนหนังสือเพื่อจะได้เกรดดี อาจเปลี่ยนมาเรียนหนังสือเพราะชอบที่จะเรียนรู้สิ่งใหม่ ๆ เมื่อโตขึ้น ดังนั้น สิ่งสำคัญคือควรเข้าใจลักษณะของแรงจูงใจภายในและแรงจูงใจภายนอกเพื่อให้สามารถพัฒนาแรงจูงใจให้กับบุคคลได้อย่างเหมาะสม

ทฤษฎีแรงจูงใจต่างๆ อธิบายถึงปัจจัยที่ทำให้บุคคลมีพฤติกรรมหรือการกระทำใดๆ เกิดขึ้น โดยปัจจัยเหล่านี้อาจเป็นความต้องการ แรงกระตุ้น หรือแรงจูงใจ ซึ่งทฤษฎีแรงจูงใจแต่ละทฤษฎีก็มีจุดเด่นและข้อจำกัดที่แตกต่างกันไป ดังนั้น การนำทฤษฎีแรงจูงใจไปประยุกต์ใช้จึงควรพิจารณาถึงบริบทและลักษณะเฉพาะของบุคคลหรือกลุ่มบุคคลที่เกี่ยวข้อง

2.1.5 องค์ประกอบของแรงจูงใจ

แนวคิดเกี่ยวกับปัจจัยแรงจูงใจภายใน

Herzberg (1959) กล่าวว่าแรงจูงใจภายในประเภทนี้จะเป็นผู้ที่มีความสุขในการทำสิ่งต่างๆ เพราะมีความพึงพอใจโดยตัวของมันเอง มิได้หวังรางวัลหรือคำชมเชย จึงมีแรงจูงใจภายในที่จะส่งผลต่อสิ่งต่างๆอย่างต่อเนื่องไม่ที่สิ้นสุด ไม่มีความเบื่อหน่าย จะเป็นผู้ที่ทำงานเพราะรักในงาน ถึงแม้จะไม่มีใครเห็น ไม่มีใครชมหรือทำงานแล้วไม่ได้สองชั้น ก็ไม่เกิดความท้อถอยเบื่อหน่าย เพราะเขามีความสุข ความพึงพอใจจะทำงานนั้นๆ แต่กลับมีความรู้สึกว่า ถึงแม้จะไม่มีใครเห็นแต่เขาก็เห็นการดีของตนเอง คนประเภทนี้ ถ้าจะทำบุญก็เพราะต้องการทำบุญมิได้หวังผลตอบแทนใดๆ ทั้งสิ้น ลักษณะของผู้ที่มีการกระทำเนื่องมาจากแรงจูงใจภายในจะเป็นผู้ที่ทำสิ่งต่างๆ เพื่อสนองความต้องการของตนเองไม่ต้องคอยหวาดวิตกหรือกังวลว่าใครจะคิดอย่างไรกับตนทำให้สามารถ

ทำงานได้เต็มที่ เป็นผู้ที่สามารถสร้างสัมพันธภาพกับคนทั่วๆ ไปได้ดี มิใช่สร้างสัมพันธเฉพาะบุคคลที่ทำประโยชน์ ให้ได้เท่านั้นเป็นผู้ที่ทำงานโดยมุ่งหวัง ประโยชน์ส่วนรวมมากกว่าส่วนตน

Spaulding (1992) กล่าวว่าไว้ว่าซึ่งปัจจัยภายในประกอบไปด้วย มีความสนใจในภาษาไทย จะทำให้เกิดความสนใจความกระตือรือร้นในบทเรียนในการปฏิบัติกิจกรรมที่เอื้อประโยชน์ต่อผลสัมฤทธิ์ที่ดีทางการเรียน ซึ่งสิ่งเหล่านี้จะเกิดขึ้นได้ต่อเมื่อผู้เรียนเกิดแรงงูใจในการเรียนเอง ซึ่งปัจจัยดังที่ได้กล่าวมา ล้วนมีความสำคัญต่อนักเรียนให้หันมาสนใจที่เกิดจากความสนใจในวัฒนธรรมไทย สนใจในประวัติศาสตร์ไทย ความสนใจในภาพยนตร์ไทย เพลงไทย ดารา นักร้องไทย การอยากเดินทางไปเที่ยวที่ประเทศไทย การเดินทางไปทำงานที่ประเทศไทยอยากเดินทางไปศึกษาที่ประเทศไทย เป็นการพัฒนาตนเอง และอยากเรียนรู้ภาษาหลายภาษา ซึ่งภาษาไทยเป็นภาษาที่น่าสนใจคล้ายๆการกับภาษาจีน ภาษาไทยในปัจจุบันเริ่มมีอิทธิพลมากขึ้นในประเทศจีนทำให้เกิดเป็นลัษณะผลักดันจากภายในตัวบุคคลซึ่งอาจจะเป็นเจตคติ ความคิด ความสนใจ ความตั้งใจ การมองเห็นคุณค่า ความพอใจ ความต้องการ ฯลฯ สิ่งต่างๆดังกล่าวนี้มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมค่อนข้างถาวรเช่น พนักงานหรือคนงานที่เห็นองค์กรคือสถานที่ให้ชีวิตแก่เขาและครอบครัวเขาก็จะจงรักภักดีต่อองค์กร และองค์กรบางแห่งขาดทุนในการดำเนินการก็ไม่ได้จ่ายค่าตอบแทนที่ดีแต่ด้วยความผูกพันพนักงานก็ร่วมกันลดค่าใช้จ่ายและช่วยกันทำงานอย่างเต็มที่ที่เกิดจากความต้องการเป็นลัษณะกระตุ้นให้บุคคลแสดงพฤติกรรมแสดงความต้องการเพื่อบรรลุจุดมุ่งหมายที่ต้องการ แรงงูใจทางด้านร่างกายจะมีสูงมากที่จะช่วยให้นักเรียนมีแรงงูใจในการเรียนภาษาไทย แรงงูใจทางด้านสังคมแรงงูใจด้านนี้สลับซับซ้อนมากเป็นความต้องการที่มีผลมาจากด้านชีววิทยาของมนุษย์ในความต้องการอยู่ร่วมกันกับครอบครัว เพื่อนฝูงในโรงเรียน เพื่อนร่วมงานเป็นความต้องการส่วนบุคคลที่ได้รับอิทธิพลมาจากสิ่งแวดล้อมและวัฒนธรรม ซึ่งในบางวัฒนธรรมหรือบางสังคมจะมีอิทธิพลที่เข้มแข็งและเหนียวแน่นมาก จะเป็นสิ่งที่เข้าไปกระตุ้นให้นักเรียนที่เรียนภาษาไทยมีแรงงูใจในการเรียนมากขึ้นสิ่งต่างๆเหล่านี้ล้วนมาจากแรงงูใจที่มาจากภายใน

Walker, Greene, and Mansell (2006) กล่าวว่าแรงงูใจภายใน (Intrinsic Motive) เป็นลัษณะกระตุ้นหรือผลักดันมาจากภายในตัวบุคคลซึ่งอาจจะเป็นเจตคติหรือทัศนคติความคิด ความสนใจ การเห็นคุณค่า หรือความต้องการอยากรู้อยากเห็นในสิ่งต่างๆ เป็นสภาวะที่บุคคลต้องการแสดงการกระทำหรือแสดงพฤติกรรมต่างๆ ด้วยตนเองเพื่อให้ตนเองมีความรู้สึว่าตนมีความสามารถ มีศักยภาพ โดยไม่ได้เกิดจากสิ่งเร้าภายนอก เช่น ต้องการเรียนรู้ เพราะต้องการรู้และเข้าใจในสิ่งนั้น

หรือต้องการทำงานที่ยากเพราะรู้สึกว่าเป็นสิ่งท้าทายหรือความต้องการไปท่องเที่ยวต่างแดน เพราะต้องการสนุกสนานและทำให้มีโลกทัศน์ที่กว้างไกลขึ้น

ศักดิ์ไทย สุรกิจบวร (2545) กล่าวว่า การจูงใจภายใน (Intrinsic Motivation) หมายถึง จิตใจของบุคคลที่มีความต้องการที่จะทำเพื่อให้ได้รับผลลัพธ์อย่างที่ตนเองต้องการ โดยสิ่งจูงใจภายในนี้เป็นจูงใจที่เกิดขึ้นเองในตัวของบุคคล ไม่ได้เกิดจากสภาพแวดล้อมหรือบุคคลอื่น การจูงใจประเภทนี้ ได้แก่

1) ความต้องการ(Need) หมายถึงสิ่งจำเป็นที่มนุษย์ต้องการเพื่อดำรงชีวิตความต้องการเหล่านี้สามารถแบ่งออกได้เป็น 2 ประเภท คือ ความต้องการพื้นฐานทางร่างกาย(Primary Needs) เช่น ความหิว ความกระหาย ความต้องการทางสังคม (Secondary Needs) เช่น ความรัก ความอบอุ่น การยอมรับ

2) เจตคติ(Attitude) หมายถึง ความเชื่อและความคิดเห็นที่มีต่อสิ่งต่างๆ เจตคติที่มีต่อสิ่งต่างๆ สามารถเป็นตัวกำหนดพฤติกรรมของบุคคลได้ เช่น บุคคลที่มีเจตคติที่ดีต่อการเรียนก็จะกระตือรือร้นที่จะเรียน

3) ความสนใจพิเศษ (Special Interest) หมายถึงความสนใจในสิ่งใดสิ่งหนึ่งเป็นพิเศษบุคคลที่มีความสนใจพิเศษในสิ่งใดสิ่งหนึ่งก็จะมุ่งมั่นที่จะเรียนรู้และทำสิ่งนั้นๆ ให้สำเร็จ

ศิริพร จันทศรี (2550) นิยามว่า แรงจูงใจภายใน คือแรงขับภายในที่กระตุ้นให้บุคคลแสดงพฤติกรรมโดยไม่หวังรางวัลหรือการเสริมแรงจากภายนอก แรงจูงใจภายในมี 3 ประเภท ได้แก่

1) ความอยากที่จะมีสมรรถภาพ (Competence) หมายถึง ความต้องการที่จะพัฒนาทักษะ หรือความสามารถของตนเองให้ดีขึ้น ตัวอย่างเช่น เด็กเล็กที่เล่นของเล่นชิ้นใหม่เพราะอยากเรียนรู้วิธีการเล่น นักเรียนที่ตั้งใจเรียนเพราะอยากเก่งวิชาคณิตศาสตร์

2) ความอยากรู้อยากเห็น (Curiosity) หมายถึง ความต้องการที่จะเรียนรู้สิ่งใหม่ ๆ อยู่เสมอ ตัวอย่างเช่น เด็กที่ถามคำถามมากมายเพราะอยากรู้เกี่ยวกับโลกรอบตัว ผู้ใหญ่ที่อ่านหนังสือเกี่ยวกับประวัติศาสตร์เพราะอยากรู้เกี่ยวกับอดีต

3) ความต้องการความท้าทาย (Challenge) หมายถึง ความต้องการที่จะเผชิญหน้ากับปัญหาหรืออุปสรรคเพื่อที่จะเอาชนะ ตัวอย่างเช่น นักกีฬาที่ฝึกซ้อมอย่างหนักเพื่อที่จะชนะการแข่งขัน นักธุรกิจที่พยายามพัฒนาผลิตภัณฑ์ใหม่ ๆ เพื่อที่จะแข่งขันกับคู่แข่ง

สุรางค์ โคว์ตระกูล (2556) กล่าวว่า แรงจูงใจภายใน (Intrinsic Motivation) หมายถึง สภาวะของบุคคลที่มีความอยากได้ ความต้องการ และอยากแสดงพฤติกรรมความชอบของตนเอง โดยไม่มีใครบังคับ ไม่มีของรางวัล ไม่มีของมาล่อตาล่อใจ แรงจูงใจนี้ ได้แก่ ทักษะ ความสนใจ ความต้องการ ซึ่งเป็นรางวัลที่บุคคลได้รับโดยความรู้สึกของเขาเองในขณะที่เขาทำงานแรงจูงใจ เช่นนี้จึงเกิดจากการสัมผัสโดยตรงระหว่างเนื้อหางานและรางวัลที่ได้ แรงจูงใจภายในเป็น แรงจูงใจที่เกิดจากภายในจิตใจของบุคคล บุคคลเป็นผู้กำหนดเป้าหมายและตัดสินใจเองว่าจะทำอะไร แรงจูงใจภายในนี้มักมาพร้อมกับความพึงพอใจ ความสุข และความสำเร็จ บุคคลที่ทำงานด้วย แรงจูงใจภายในมักจะทำงานด้วยความกระตือรือร้น มุ่งมั่น และสร้างสรรค์ ตัวอย่างของแรงจูงใจ ภายใน เช่น เด็กเรียนหนังสือเพราะอยากรู้ อยากเก่ง นักกีฬาเล่นกีฬาเพราะสนุก อยากแข่งขัน ศิลปิน ทำงานศิลปะเพราะต้องการถ่ายทอดความคิดและความรู้สึกนักธุรกิจทำธุรกิจเพราะต้องการประสบความสำเร็จ

สิทธิพงศ์ วัฒนานนท์สกุล (2558) กล่าวว่า แรงจูงใจภายใน (Intrinsic Motivation) เป็น แรงจูงใจที่มาจากภายในตัวบุคคลและเป็นแรงขับที่ทำให้บุคคลแสดงพฤติกรรมโดยไม่หวังรางวัล หรือแรงเสริมจากภายนอก พฤติกรรมที่เกิดขึ้นอันเนื่องมาจากแรงจูงใจภายในจะเกิดขึ้นได้เองโดยไม่จำเป็นต้องมีรางวัล เป็นพฤติกรรมที่เกิดจากความสนใจของผู้แสดงพฤติกรรม ซึ่งจะตรงข้ามกับ พฤติกรรมการเสริมแรงของ Skinner นักจิตวิทยาที่ให้ความสนใจแรงจูงใจภายในจะใช้พฤติกรรม ของผู้แสดงเป็นตัวอธิบายว่าทำไมจึงแสดงพฤติกรรมนั้น ๆ ดังนั้นผู้ที่มีแรงจูงใจภายในจะพยายามที่จะเอาชนะอุปสรรคต่าง ๆ ด้วยตัวเอง แรงจูงใจภายในแบ่งออกเป็น 3 ชนิด ได้แก่ แรงจูงใจภายใน ที่มาจากความต้องการทางจิตวิทยา แรงจูงใจที่มาจากความต้องการที่จะเป็นอิสระ เป็นตัวของตัวเอง และแรงจูงใจภายในจากความต้องการมีสัมพันธภาพและเอื้ออาทรต่อผู้อื่น

สามารถสรุปได้ว่าแรงจูงใจภายในมีความสำคัญต่อความสำเร็จของบุคคล บุคคลที่มี แรงจูงใจภายในสูงจะแสดงพฤติกรรมหรือการกระทำด้วยความเต็มใจและมุ่งมั่นที่จะบรรลุเป้าหมาย ส่งผลให้ประสบความสำเร็จในชีวิตได้มากกว่าบุคคลที่มีแรงจูงใจภายนอกสูงช่วยให้บุคคลแสดง พฤติกรรมหรือการกระทำสิ่งต่างๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพและยั่งยืนเนื่องจากบุคคลจะมีความมุ่งมั่นและ ตั้งใจที่จะทำสิ่งนั้นๆ โดยไม่ย่อท้อต่ออุปสรรคต่างๆ นอกจากนี้ แรงจูงใจภายในยังส่งผลดีต่อการ เรียนรู้และการพัฒนาตนเองของบุคคลอีกด้วย บุคคลที่มีแรงจูงใจภายในจะเรียนรู้สิ่งใหม่ๆ ด้วยความ กระตือรือร้นและพยายามพัฒนาตนเองให้ดีขึ้นอยู่เสมอ

แนวคิดเกี่ยวกับปัจจัยแรงจูงใจภายนอก

Herzberg (1959) กล่าวว่า การจูงใจภายนอก (Extrinsic Motivation) หมายถึง การได้รับแรงบันดาลใจหรือแรงกระตุ้นมาจากภายนอกให้ความต้องการที่จะเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม เพื่อนำไปสู่จุดมุ่งหมายความสำเร็จที่ตั้งไว้ โดยการจูงใจประเภทนี้ ได้แก่

1) เป้าหมายหรือความคาดหวัง (Goals or Expectations) เป็นการกำหนดเป้าหมายหรือความคาดหวังที่บุคคลต้องการบรรลุ เช่น การตั้งเป้าหมายการเรียนเพื่อสอบเข้ามหาวิทยาลัย การคาดหวังที่จะได้รับการเลื่อนตำแหน่งในการทำงาน เป็นต้น

2) ความรู้เกี่ยวกับความก้าวหน้า (Knowledge of Progress) คือการรับรู้ถึงความก้าวหน้าหรือความสำเร็จในการกระทำพฤติกรรมนั้น ๆ เช่น การรับรู้ถึงผลการเรียนที่ดีขึ้น การรับรู้ถึงทักษะการทำงานที่เพิ่มขึ้น เป็นต้น

3) บุคลิกภาพ ความประทับใจอันเกิดจากบุคลิกภาพ(Personality) เป็นตัวตนหรือลักษณะเฉพาะของบุคคล ซึ่งอาจส่งผลต่อแรงจูงใจภายนอก เช่น บุคคลที่มีความมั่นใจในตนเองสูง มักจะมีแรงจูงใจภายนอกสูงในการประสบความสำเร็จ

4) เครื่องล่อใจอื่นๆ (Other Incentives) สิ่งล่อใจหลายอย่างที่ก่อให้เกิดแรงกระตุ้นให้มี การพฤติกรรม เช่น การให้รางวัล (Rewards) หรือการลงโทษ (Punishment) เป็นต้น

Spaulding (1992) กล่าวว่า แรงจูงใจภายนอก (Extrinsic Motive) หมายถึง แรงจูงใจที่เกิดจากอิทธิพลหรือผลของสิ่งเร้าภายนอกตัวบุคคล ซึ่งเป็นที่ต้องการของบุคคลนั้น สิ่งเร้าภายนอกเหล่านี้ อาจเป็นรางวัล การลงโทษ การยอมรับจากผู้อื่น ชื่อเสียง สถานะทางสังคม เป็นต้น บุคคลจะแสดงพฤติกรรมเพื่อตอบสนองต่อสิ่งเร้าเหล่านี้ เพื่อที่จะได้มาซึ่งสิ่งที่ต้องการ

Walker et al. (2006) กล่าวว่า แรงจูงใจภายนอก เป็นแรงที่เกิดจากการนำกิจกรรมมากระตุ้นให้บุคคลอื่นทำในสิ่งที่ตนเองต้องการ ซึ่งนักจิตวิทยาได้ให้ความสนใจภายนอกจะอธิบายเกี่ยวกับแรงจูงใจด้วยเรื่องของการเสริมแรงและสิ่งจูงใจต่าง ๆ นักจิตวิทยากลุ่มนี้ คือกลุ่มพฤติกรรมนิยม ซึ่งเป็นกลุ่มที่มองธรรมชาติของมนุษย์ว่า การแสดงพฤติกรรมหรือการเรียนรู้ของคนเป็นผลผลิตของสิ่งแวดล้อมการใช้การเสริมแรงหรือสิ่งจูงใจต่างๆหมายถึง การให้สิ่งเร้าที่ทำให้ผู้กระทำเกิดความพึงพอใจ ซึ่งสิ่งเร้านี้จะเป็นตัวกระตุ้นให้แสดงพฤติกรรมเพิ่มขึ้น ซึ่งเป็นผู้มีบทบาทสำคัญในกลุ่มนี้ เน้นอย่างมากเกี่ยวกับเรื่องการเสริมแรงได้กล่าวว่า “การกระทำใดๆ ถ้าได้รับการเสริมแรงย่อมมีแนวโน้มที่จะเกิดการกระทำนั้นๆ ค่อยๆ หายไปในที่สุด” ดังนั้น แรงจูงใจภายนอกตามทัศนะ

ของนักจิตวิทยา หมายถึง สิ่งเร้าอันได้แก่ ตัวเสริมแรงหรือสิ่งจูงใจมีบทบาทในการเป็นตัวกระตุ้นให้คนแสดงพฤติกรรมเพิ่มขึ้น พร้อมทั้งยังแบ่งชนิดของการเสริมแรงจูงใจภายนอกไว้ ดังนี้

1) การเสริมแรงทางบวก คือ สิ่งที่ทำให้พอใจ เช่น รางวัล คำชมเชย การยกย่องหน้า และความสนใจ ซึ่งเป็นตัวเสริมแรงที่มีอิทธิพลมาก ทั้งยังตรงกับความต้องการอย่างหนึ่งของคน คือต้องการเป็นที่ยอมรับ เป็นที่รักต้องการชมเชย

2) การเสริมแรงทางลบ หมายถึง การนำสิ่งที่ไม่สบายใจต่างๆ ออกไป ได้แก่ การตำหนิ การที่สังคมไม่ยอมรับคำวิจารณ์ ตลอดจนกระทั่งเสียงที่ดังอีกทีก็จนเกินไป ฉะนั้นเมื่อขจัดสิ่งที่ไม่ให้อึดอัดไม่สบายใจต่างๆออกไปจะช่วยให้เกิดการเรียนรู้

ศักดิ์ไทย สุรกิจบวร (2545) กล่าวว่า แรงจูงใจภายนอก (Extrinsic Motivation) หมายถึง สภาวะของบุคคลที่ได้รับการกระตุ้นจากภายนอกจึงจะทำให้เห็นถึงจุดหมายและนำไปสู่การกระทำพฤติกรรมของบุคคล แรงจูงใจเช่นนี้จะเกิดจากสิ่งแวดล้อมของงาน ซึ่งได้แก่ เงินเดือน สวัสดิการ หรือนโยบายขององค์กร แรงจูงใจภายนอกเป็นแรงจูงใจที่เกิดจากภายนอกตัวบุคคล บุคคลได้รับแรงจูงใจจากสิ่งที่ได้รับตอบแทนหรือรางวัลภายนอก แรงจูงใจภายนอกนี้มักมาพร้อมกับความกดดันและการแข่งขัน บุคคลที่ทำงานด้วย แรงจูงใจภายนอกมักจะทำงานด้วยความตั้งใจและมุ่งมั่น แต่อาจขาดความกระตือรือร้นและความคิดสร้างสรรค์ ตัวอย่างของแรงจูงใจภายนอก เช่น พนักงานทำงานเพื่อรับเงินเดือน นักเรียนเรียนหนังสือเพื่อสอบเข้ามหาวิทยาลัย นักกีฬาเล่นกีฬาเพื่อชิงรางวัล ศิลปินทำงานศิลปะเพื่อขายผลงาน นักธุรกิจทำธุรกิจเพื่อหากำไร

ศิริพร จันทศรี (2550) กล่าวว่า แรงจูงใจภายนอก (Extrinsic Motivation) เป็นแรงจูงใจที่ได้รับอิทธิพลจากภายนอก เช่น จากแรงเสริมชนิดต่าง ๆ ตั้งแต่คำชมจนถึงการได้รับรางวัล หรือ เงิน และตัวแปรต่าง ๆ ที่มาจากบุคคลและลักษณะของเหตุการณ์และสิ่งแวดล้อมภายนอก เช่น การให้ข้อมูลป้อนกลับ ความคาดหวังของผู้อื่น การอ้างสาเหตุ พฤติกรรมโดยผู้อื่น การตั้งเป้าหมายในการทำงาน การตั้งเป้าหมายในการเรียน หรือความคาดหวังของผู้ปกครองรวมทั้งการตั้งรางวัลของผู้ปกครอง สำหรับในการจัดการเรียนการสอน นักจิตวิทยาได้ให้คำแนะนำว่า ครูควรบอกให้นักเรียนทราบว่าครูมีความคาดหวังอะไรจากนักเรียน ครูควรจะให้ข้อมูลป้อนกลับแก่นักเรียนอย่างแจ่มแจ้ง ครูควรพยายามให้ข้อมูลป้อนกลับทันทีทุกโอกาสที่ทำได้ และครูควรจะทราบว่าความคาดหวังของคนที่จะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงจะมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของบุคคลที่สูงจริงๆ

สุรางค์ โค้วตระกูล (2556) กล่าวว่า แรงจูงใจภายนอก (Extrinsic Motivation) หมายถึง แรงจูงใจที่ได้รับอิทธิพลจากภายนอก เช่น มาจากการเสริมแรงชนิดต่าง ๆ ตั้งแต่คำชมจนถึงการได้รับรางวัลเป็นสิ่งของหรือตัวแปรต่าง ๆ ที่มาจากสิ่งแวดล้อมภายนอก ได้แก่

1) การได้รับรางวัล (Reward) หมายถึง สิ่งตอบแทนที่บุคคลได้รับจากการแสดงพฤติกรรม เช่น การได้รับคำชม การได้รับเงินหรือการได้รับเกียรติ

2) การหลีกเลี่ยงการลงโทษ (Avoidance of Punishment) หมายถึง การหลีกเลี่ยงการกระทำบางอย่างเพื่อที่จะหลีกเลี่ยงผลเสียหรือการลงโทษ เช่น การตั้งใจเรียนเพื่อให้พ่อแม่โกรธการทำงานตรงเวลาเพื่อให้โดนเจ้านายตำหนิ

3) แรงกดดันทางสังคม (Social Pressure) หมายถึง แรงกดดันจากผู้อื่น เช่น จากครอบครัว เพื่อนฝูง หรือสังคมโดยรวม ตัวอย่างเช่น เด็กที่แต่งตัวตามแฟชั่นเพราะไม่อยากตกเทรนด์ ผู้ใหญ่ที่ทำงานหนักเพราะอยากได้ตำแหน่งสูงขึ้น

สิทธิพงศ์ วัฒนานนท์สกุล (2558) กล่าวว่า แรงจูงใจภายนอก (Extrinsic Motivation) คือ สิ่งภายนอกเป็นตัวกระตุ้นให้ลงมือทำ เช่น การกระตุ้นด้วยเงินรางวัลหรือคำชมเชย รวมไปถึงเกียรติยศชื่อเสียง และการยกย่อง ดังนั้นผู้เรียนจึงเรียนเพื่อให้ได้รับรางวัลดังกล่าว แม้กระทั่งการขู่ลงโทษ เช่น หากไม่ส่งการบ้านจะถูกตัดคะแนนก็นับเป็นแรงจูงใจภายนอกเช่นกัน

สามารถสรุปได้ว่า แรงจูงใจภายนอกสามารถส่งผลต่อพฤติกรรมของบุคคลได้ โดยบุคคลที่มีแรงจูงใจภายนอกสูงมักจะมีแนวโน้มที่จะทำพฤติกรรมเพื่อให้ได้มาซึ่งสิ่งเร้าภายนอกที่ต้องการ เช่น เรียนหนังสือเพื่อจะได้เกรดดี ทำงานเพื่อจะได้เงินเดือน เป็นต้น อย่างไรก็ตาม แรงจูงใจภายนอกอาจส่งผลต่อพฤติกรรมในระยะสั้นเท่านั้น เนื่องจากบุคคลอาจสูญเสียแรงจูงใจเมื่อไม่ได้สิ่งเร้าภายนอกที่ต้องการอีกต่อไป

2.2 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยสำหรับนักศึกษาจีน

ภาษาไม่ได้เป็นเพียงส่วนหนึ่งของวัฒนธรรมแต่ยังเป็นสื่อกลางของวัฒนธรรมและเป็นพื้นฐานของการพัฒนาวัฒนธรรมอีกด้วย ดังนั้น วัฒนธรรมจึงเป็นส่วนสำคัญของการสอนภาษา เพราะความเข้าใจภาษาและการใช้ภาษาจะเกิดขึ้นไม่ได้หากไม่มีปัจจัยทางวัฒนธรรมบางประการ เป็นผลให้คุณครูผู้สอนภาษาจีนควรจัดการกับความสัมพันธ์กันระหว่างภาษาและวัฒนธรรมในการสอนภาษาจีน เพื่อให้ให้นักเรียนที่เรียนภาษาจีนสามารถเข้าใจในวัฒนธรรมจีนมาก

ขึ้นในการสอนภาษาจีน ครูผู้สอนภาษาจีนควรให้ความสำคัญกับทั้งความรู้ในด้านวัฒนธรรมและความรู้ด้านการสื่อสาร เช่นเดียวกันจากมุมมองของผู้เขียนมีความเห็นว่าวัฒนธรรมมีความเกี่ยวข้องกับการเรียนภาษาเป็นอย่างมาก ดังนั้นในกระบวนการสอนภาษาจีนครูผู้สอนภาษาจีนจึงควรนำวัฒนธรรมมาใช้ในการสอดแทรกระหว่างความรู้ทางด้านภาษาอย่างค่อยเป็นค่อยไปจะทำให้การสอนภาษาเป็นไปอย่างลึกซึ้งยิ่งขึ้นการสื่อสารข้ามวัฒนธรรม(Cross-Cultural Communication)เป็นหัวใจสำคัญต่อสภาพแวดล้อมการทำงานที่มุ่งเน้นให้เกิดประสิทธิผลและประสิทธิภาพในการทำงาน โดยเฉพาะในสภาพปัจจุบันที่ผู้คนมีความหลากหลายกันของภูมิหลังทางวัฒนธรรม การสื่อสารแลกเปลี่ยนข้ามวัฒนธรรม หมายถึงการสื่อสารระหว่างคนหรือกลุ่มที่มีภูมิหลังทางวัฒนธรรมที่แตกต่างกันซึ่งการสื่อสารมักเกี่ยวข้องกับการผลิต การส่ง การรับและการตีความข้อความผ่านวัจนภาษา (Oral Communication) คือภาษาที่เป็นคำพูด เป็นถ้อยคำหรือการเขียน และอวัจนภาษา(Non-verbal Communication)คือ ภาษาท่าทาง สายตา การแสดงออกองค์ประกอบ การพูดโดยที่คู่สนทนาอาจมีภูมิหลังทางวัฒนธรรมที่แตกต่างกันและบ่อยครั้งที่ผู้เข้าร่วมการสนทนาอาจมิได้ใช้ภาษาแม่ในการสื่อสาร(จิรัชยา ประทีปโชติพร, 2565)

หลักสูตรภาษาไทยเป็นหลักสูตรบังคับทั่วไปของมหาวิทยาลัยคุณหมิง วัตถุประสงค์การเรียนการสอนจะแตกต่างจากหลักสูตรภาษาไทยที่จัดเป็นวิชาเอก นักศึกษาที่เรียนภาษาไทยไม่เคยเรียนภาษาไทยมาก่อน (นักศึกษาที่เรียนหลักสูตรภาษาอังกฤษทั่วไปอย่างน้อยเคยเรียนภาษาอังกฤษมา 6 ปี)โดยใช้แนวคิด K-U-T-H-A เพื่อนำมาปรับใช้ในการจัดการศึกษาได้อย่างมีประสิทธิภาพคือการบริหารจัดการความรู้ (K-Knowledge Management) การพัฒนาโดยยึดมหาวิทยาลัยเป็นฐาน (U -University Based Development)ระบบการบริหารจัดการองค์กรที่เน้นคุณภาพในทุก ๆ ด้าน (T-Tota Quality Management) องค์กรที่เป็นเลิศ(H-High Performance Organization) และการประเมินเพื่อเข้าสู่การรับรอง(A-Assessment to Accreditation) มาสร้างเป็นกลไกการขับเคลื่อนการบริหารจัดการหลักสูตร (พูนชัย ยาวีราข, ประเวศ เวชชะ, และสมเกียรติ ตุ่นแก้ว, 2564) ดังนี้

- 1) การบูรณาการสาระการเรียนรู้ของหลักสูตรภาษาไทย สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้เพิ่มการศึกษาค้นคว้าอิสระอย่างจริงจัง
- 2) การปรับเปลี่ยนการกำหนดเวลาเรียนจาก 4 คาบ/ครั้ง/สัปดาห์เป็น 4 คาบ/2 ครั้ง/สัปดาห์
- 3) การปรับเปลี่ยนจากการกำหนดการจัดการเรียนการสอนวิชารวม แบ่งเป็นวิชาย่อย เช่น การอ่าน การฟัง การพูด เป็นต้น

4) พยายามสมัครขอสนับสนุนของกรมการศึกษามณฑลยูนนาน และก่อนที่จะสมัครต้องศึกษาความต้องการของตัวเองให้ชัดเจนและรอบด้าน

5) พยายามอธิบายหลักสูตรภาษาไทยให้หน่วยงานอื่นๆของมหาวิทยาลัยและแจ้งตารางสอนให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องล่วงหน้า

6) พยายามเตรียมกิจกรรมเสริมหลักสูตร เช่น วัฒนธรรมไทย สังคมไทยและสังคมไทยที่เกี่ยวกับวิชาเอกของตน

7) พยายามจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ของหลักสูตรภาษาไทยอย่างต่อเนื่องหรือแก้ไขตามสถานการณ์

8) พยายามจัดสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมกับหลักสูตรภาษาไทย

9) พยายามจัดและเข้าร่วมการอบรมทางวิชาการ ทั้งในมหาวิทยาลัยหรือนอกมหาวิทยาลัย

10) ส่งเสริมให้อาจารย์ที่สอนภาษาไทยต้องเข้าสังเกตการสอนของกันและกัน อย่างน้อยภาคเรียนละ 2 ครั้ง

11) กำหนดเวลาจัดประชุมทางวิชาการ

12) ทำวิจัยในชั้นเรียนเพื่อแก้ปัญหาการจัดการเรียนการสอนอย่างเป็นทางการ

13) กำหนดรูปแบบการสรุปเกี่ยวกับสภาพและปัญหาในการบริหารหลักสูตรให้เป็นระบบ

14) ชี้แจงและนำเสนอผลการดำเนินงานการบริหารหลักสูตรให้บุคลากรทราบเพื่อการพัฒนาอย่างเป็นทางการ

15) ผู้บริหารและอาจารย์ร่วมมือกันในการหาสาเหตุของปัญหาการบริหารหลักสูตรภาษาไทยทั้งในเวลาเรียนและนอกเวลาเรียน

16) ปรับปรุงหลักสูตรภาษาไทยให้มีคุณภาพอยู่เสมอ

17) นำผลการประเมินมาวิเคราะห์สภาพและปัญหาการบริหารหลักสูตรภาษาไทยอย่างเป็นระบบ

18) แยกหน่วยกิตภาษาไทยกับภาษาอังกฤษ

19) การพัฒนาแอปพลิเคชันที่เหมาะสมกับหลักสูตรภาษาไทย

20) มีการสำรวจปัญหาและความต้องการของการจัดการเรียนการสอนที่เกี่ยวข้องอย่างเป็นทางการ

21) มีการนำข้อมูลจากการนิเทศไปปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตรอย่างเป็นทางการ

การสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศมุ่งเน้นที่การนำภาษาไทยไปใช้ในการสื่อสารในชีวิตประจำวันให้ถูกต้อง แนวคิดนี้ประกอบด้วยหลักการสำคัญ 2 ส่วน คือเป้าหมายของการเรียนรู้ภาษาคือการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารในการสอนจึงควรให้ผู้เรียนฝึกทักษะการใช้ภาษา ได้แก่ ฟัง พูด อ่านและเขียน และอีกส่วนที่สำคัญคือ ความสามารถในการใช้ภาษาได้อย่างถูกต้องตามระเบียบปฏิบัติของสังคมให้เหมาะสมกับโอกาสต่างๆ ผู้เรียนจึงต้องรู้จักขนบธรรมเนียมและวัฒนธรรมของผู้ใช้ภาษานั้นด้วย ทั้งนี้ชาวจีนมีลักษณะการเรียนรู้ที่เป็นเอกลักษณ์ตามรูปแบบการเรียนการสอนในวัฒนธรรมของตนเอง นักศึกษาจีนส่วนใหญ่ไม่ได้เรียนรู้ภาษาและวัฒนธรรมไทยมาตั้งแต่เด็กแต่เริ่มเรียนรู้ภาษาไทยในระดับมหาวิทยาลัย หลายคนเริ่มต้นเรียนรู้เมื่อมาศึกษาต่อที่ประเทศไทย ด้วยเหตุนี้ นักศึกษาจีนจะผ่านรูปแบบการเรียนรู้และวัฒนธรรมจีนมาก่อน การสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศให้แก่ นักศึกษาจีนจึงต้องพิจารณารูปแบบการเรียนการสอนแบบจีนที่นักศึกษาคุ้นเคยควบคู่ไปด้วย การสอนภาษาไทยให้นักศึกษาชาวจีนจึงมีแนวทางหลัก 3 ประการได้แก่ ประการแรกคือ การรู้จักผู้เรียน โดยคำนึงถึงระดับความรู้ในการสื่อสารภาษาไทยที่หลากหลายเป้าหมายในการใช้ภาษาไทยเพื่อประกอบอาชีพลักษณะความสนใจที่มีความตั้งใจเรียนสูงและระยะเวลาที่เหมาะสมกับการเรียนของนักศึกษา ประการต่อมาคือ การมีแบบเรียนสำหรับเรียนควบคู่ โดยให้บูรณาการทุกทักษะมีแบบฝึกหัดเสริมและง่ายต่อการจดจำ และประการสุดท้ายคือการจัดการเรียนการสอนที่ต้องมีสื่อหลากหลายและสร้างบรรยากาศให้น่าเรียนมีกิจกรรมทั้งภายในและภายนอกสถานที่มีการสอนสัทอักษรและสอนความรู้ภาษาไทยจากระดับพื้นฐานไปสู่ซับซ้อน รวมถึงผู้สอนมีคุณลักษณะสอดคล้องกับความต้องการของนักศึกษาจีน ได้แก่ ต้องมีความรู้ในการใช้ภาษาไทยอย่างแท้จริง มีจิตวิทยาในการสอนนักศึกษาต่างชาติเข้าใจความแตกต่างทางวัฒนธรรมสร้างบรรยากาศให้น่าเรียนและเปิดโอกาสให้ผู้เรียนซักถาม(สมประสงค์ แสงอินทร์ และกรชนก นันทกนก, 2565)

ในการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศพบว่า สถาบันการศึกษาต่างๆ ได้จัดหลักสูตรการเรียนสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศใน 5 ลักษณะด้วยกัน (กมลวรรณ เลิศสุวรรณ, 2564) ดังนี้

- 1) หลักสูตรระดับปริญญาตรีเป็นหลักสูตรที่จัดให้แก่ผู้เรียนที่เลือกวิชาภาษาไทยเป็นวิชาเอกหรือวิชาโทเมื่อสำเร็จหลักสูตรจะได้รับปริญญาตรีวิชาเอกภาษาไทยหรือวิชาโทภาษาไทยเช่นหลักสูตรในประเทศจีน เกาหลีและเวียดนาม
- 2) หลักสูตรเฉพาะด้านเป็นหลักสูตรภาษาไทยที่เป็นส่วนหนึ่งของหลักสูตรใหญ่ เช่น วิชาภาษาไทยที่อยู่ในหลักสูตรเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ศึกษา (Southeast'Asian Studies) ที่

มหาวิทยาลัยวอชิงตันประเทศสหรัฐอเมริกา หรือวิชาภาษาไทยที่อยู่ในหลักสูตรเอเชียศึกษา (Asian Studies) ที่มหาวิทยาลัยแห่งชาติออสเตรเลียประเทศออสเตรเลีย

3) หลักสูตรระยะสั้นเป็นหลักสูตรที่สถาบันการศึกษาจัดให้ผู้เรียนได้เรียนในช่วงระยะเวลาหนึ่งเช่นรายวิชาละ 36 ชั่วโมง, 50 ชั่วโมง, 100 ชั่วโมง โดยอาจแบ่งเป็นภาษาไทยในระดับพื้นฐาน (Basic Thai) ภาษาไทยระดับกลาง (Intermediate Thai) และภาษาไทยระดับสูง (Advanced Thai) เช่น ศูนย์ภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

4) หลักสูตรพิเศษเป็นหลักสูตรที่ผู้สอนจัดตามจุดประสงค์ของผู้เรียน เช่น หลักสูตรที่มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒเปิดสอนให้แก่เจ้าหน้าที่กระทรวงการต่างประเทศอาเซียน โดยทุนของสพร. (สำนักงานพัฒนาความร่วมมือระหว่างประเทศหรือกรมความร่วมมือระหว่างประเทศกระทรวงต่างประเทศ)

5) หลักสูตรเร่งรัดเป็นหลักสูตรในช่วงเวลาสั้น ๆ ที่สถาบันการศึกษาจัดให้ผู้เรียนที่มีเวลาน้อยหรือจำกัดแต่ต้องการเรียนรู้ภาษาด้วยความจำเป็นเร่งด่วน เช่น หลักสูตรที่ภาควิชาภาษาไทยมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ได้จัดให้นิสิตนักศึกษาต่างชาติที่มาทำวิจัยที่สถาบันวิจัยจุฬาภรณ์

วิธีสอนภาษาต่างประเทศสำหรับชาวต่างชาติ (อินเพย เฉิน, 2562) โดยสรุปได้ดังนี้

1) วิธีสอนแบบไวยากรณ์และแปล (The Grammar-Translation Method) เป็นวิธีที่ไม่เน้นการฟังการพูดแต่เน้นไวยากรณ์และการแปลเน้นให้ผู้เรียนสามารถอ่านวรรณกรรมภาษาต่างประเทศที่เรียนได้

2) วิธีสอนแบบตรง (The Direct Method) เป็นวิธีการเรียนรู้ความหมายต่างๆของภาษาที่เรียนโดยตรงจึงไม่ผ่านกระบวนการแปลเป็นภาษาของผู้เรียนบทเรียนส่วนใหญ่เป็นบทสนทนาเพื่อให้ผู้เรียนมีโอกาสใช้ภาษาในสถานการณ์จริงเน้นให้ผู้เรียนสามารถสื่อสารเป็นภาษาต่างประเทศที่เรียนได้

3) วิธีสอนแบบฟัง-พูด (The Audio-lingual Method) เป็นวิธีให้ผู้เรียนฝึกภาษาที่เรียนซ้ำๆ จนเกิดเป็นนิสัยเน้นภาษาที่ใช้พูดในชีวิตประจำวันโดยมุ่งให้ผู้เรียนสามารถสื่อสารได้

4) วิธีสอนตามทฤษฎีการเรียนรู้แบบความรู้ ความเข้าใจ (The Cognitive Code Learning Theory) เป็นวิธีที่เน้นพัฒนาความสามารถในการเข้าใจภาษาเป็นสำคัญมุ่งกระบวนการสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับภาษาที่เรียนเน้นพัฒนาทักษะทั้ง 4 ตั้งแต่แรกแต่ไม่ใช่ฝึกซ้ำๆ

5) วิธีสอนแบบเงียบ (The Silent Way) เป็นวิธีเน้นให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ที่จะคิดด้วยตนเองและมีความสามารถใช้ภาษาด้วยตนเอง ผู้สอนเพียงช่วยในสิ่งที่จำเป็นเท่านั้น

6) วิธีสอนแบบการตอบสนองด้วยท่าทาง (The Total Physical Response Method) เป็นวิธีที่เน้นให้ผู้เรียนได้มีประสบการณ์ที่สนุกสนานในการเรียนเพื่อการสื่อสารเป็นภาษาต่างประเทศและกระตุ้นให้ผู้เรียนอยากเรียนรู้ต่อไป

7) วิธีสอนแบบชักชวน (Suggestopedia) เป็นวิธีที่เน้นการโน้มน้าวจิตใจของผู้เรียนให้กำจัดความรู้สึกว่าตนเองจะไม่ประสบความสำเร็จ และช่วยให้ผู้เรียนได้นำพลังสมองของตนเองออกมาใช้ในการเรียนให้เกิดผลอย่างเต็มที่

8) วิธีสอนภาษาแบบกลุ่มสัมพันธ์ (Community Language Learning) เป็นวิธีที่ยึดผู้เรียนเป็นหลัก เน้นการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารและเน้นการพัฒนาความสัมพันธ์ระหว่างผู้สอนกับผู้เรียนและระหว่างผู้เรียนกับผู้เรียน

9) วิธีสอนตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (The Communicative Approach) เป็นวิธีเน้นให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาเพื่อสื่อความหมายได้โดยเฉพาะอย่างยิ่งการใช้ภาษาได้อย่างเหมาะสมกับสภาพสังคม

ในปัจจุบันประเทศไทยมีความสัมพันธ์ทางเศรษฐกิจและวัฒนธรรมกับประเทศจีนอย่างใกล้ชิดส่งผลให้นักศึกษาชาวจีนเดินทางมาศึกษาต่อในประเทศไทยเป็นจำนวนมากหนึ่งในวิชาที่นักศึกษาชาวจีนนิยมเลือกเรียนคือวิชาภาษาไทย เนื่องจากภาษาไทยเป็นภาษาประจำชาติและสื่อกลางที่สำคัญในการติดต่อสื่อสารกับคนไทยการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยสำหรับนักศึกษาจีนจึงมีความสำคัญอย่างยิ่งแนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยสำหรับนักศึกษาจีน แบ่งออกเป็น 4 ประการ ดังนี้

1) เน้นทักษะการสื่อสารการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยสำหรับนักศึกษาจีน ควรเน้นทักษะการสื่อสารทั้ง 4 ด้าน ได้แก่ การฟัง การพูด การอ่านและการเขียนโดยมุ่งเน้นให้ผู้เรียนสามารถสื่อสารภาษาไทยได้อย่างมีประสิทธิภาพในสถานการณ์ต่างๆ ในชีวิตจริง เช่น การพูดคุยนำเสนอการเขียนรายงาน เป็นต้น

2) บูรณาการเนื้อหาภาษาและวัฒนธรรมภาษาและวัฒนธรรมเป็นสิ่งที่เชื่อมโยงกัน การจัดการเรียนการสอนภาษาไทยสำหรับนักศึกษาจีน ควรบูรณาการเนื้อหาภาษาและวัฒนธรรมเข้าด้วยกันเพื่อให้ผู้เรียนเข้าใจถึงความสัมพันธ์ระหว่างภาษาและวัฒนธรรมไทยเกิดความเข้าใจและทัศนคติที่ดีต่อประเทศไทย

3) เน้นการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม การเรียนรู้แบบมีส่วนร่วมเป็นวิธีการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ การจัดการเรียนการสอนภาษาไทยสำหรับนักศึกษาจีนควรเน้นการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม เช่น การทำกิจกรรมกลุ่ม การแสดงบทบาทสมมติ เป็นต้น เพื่อให้ผู้เรียนได้ฝึกฝนทักษะ การสื่อสารและเรียนรู้ภาษาไทยอย่างสนุกสนาน

4) ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเป็นเครื่องมือที่มีประสิทธิภาพในการช่วยการเรียนรู้การจัดการเรียนการสอนภาษาไทยสำหรับนักศึกษาจีนควรใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร เช่น สื่อวีดิทัศน์ สื่อออนไลน์ เป็นต้น เพื่อให้ผู้เรียนสามารถเข้าถึงเนื้อหาการเรียนรู้ได้สะดวกและรวดเร็ว นอกจากแนวคิดและทฤษฎีข้างต้นแล้ว การจัดการเรียนการสอนภาษาไทยสำหรับนักศึกษาจีน ควรคำนึงถึงความแตกต่างทางวัฒนธรรมระหว่างภาษาไทยและภาษาจีนด้วย เพื่อให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ภาษาไทยได้อย่างมีประสิทธิภาพและเข้าใจบริบททางวัฒนธรรมไทยได้ดียิ่งขึ้นการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยสำหรับนักศึกษาจีนอย่างมีประสิทธิภาพจะช่วยให้ นักศึกษาชาวจีนสามารถสื่อสารภาษาไทยได้อย่างมีประสิทธิภาพเข้าใจถึงวัฒนธรรมไทยและเกิดทัศนคติที่ดีต่อประเทศไทย ซึ่งจะส่งผลดีต่อความสัมพันธ์ระหว่างประเทศไทยและประเทศจีนในอนาคต

2.3 ข้อมูลทั่วไปของนักศึกษาจีนในมหาวิทยาลัยคุณหมิง

ความนิยมของภาษาไทยในมณฑลยูนนาน ภาษาไทยเป็นภาษาต่างประเทศที่ได้รับความนิยมมากที่สุดในกลุ่มนักศึกษาจีนยูนนาน โดยมีจำนวนนักศึกษาจีนที่เรียนวิชาเกี่ยวกับไทยและภาษาไทยมากกว่า 4,000 คน ในสถาบันการศึกษา 30 แห่งทั่วมณฑลยูนนาน ปัจจัยที่สนับสนุนความนิยมของภาษาไทยในมณฑลยูนนาน ได้แก่ความร่วมมือด้านการศึกษาระหว่างไทยและยูนนานที่เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องจากการแลกเปลี่ยนนักศึกษาและอาจารย์ระหว่างไทยและยูนนาน รัฐบาลยูนนานให้ความสำคัญกับความร่วมมือด้านการศึกษากับไทย กรมการศึกษามณฑลยูนนานได้มีนโยบายให้สถาบันการศึกษาระดับอุดมศึกษาในมณฑลยูนนานเปิดสอนวิชาภาษาไทยเป็นวิชาเลือก ความสนใจในวัฒนธรรมไทย นักศึกษาจีนในมหาวิทยาลัยคุณหมิงมีความชื่นชอบและสนใจในวัฒนธรรมไทยเป็นอย่างมาก ปัจจัยที่สนับสนุนความสนใจในวัฒนธรรมไทย ได้แก่ ประเทศไทยมีวัฒนธรรมที่หลากหลายและน่าสนใจ ประเทศไทยมีความสัมพันธ์อันดีกับจีนมายาวนาน ประเทศไทยเป็นจุดหมายปลายทางการท่องเที่ยวยอดนิยมของชาวจีน โอกาสในการประกอบอาชีพ นักศึกษาจีนในมหาวิทยาลัยคุณหมิงมองว่าภาษาไทยเป็นทักษะที่มีความสำคัญต่อการทำงานในอนาคต เนื่องจากประเทศไทยเป็นประเทศที่มีเศรษฐกิจเติบโตอย่างรวดเร็วและมีโอกาสทำงานธุรกิจ

และการลงทุนมากมาย ปัจจัยที่สนับสนุนโอกาสในการประกอบอาชีพ ได้แก่ ไทยและยูนนานมีความสัมพันธ์ทางเศรษฐกิจที่แน่นแฟ้นประเทศไทยมีความต้องการแรงงานต่างชาติเพิ่มขึ้น นักศึกษาจีนที่จบการศึกษาจากมหาวิทยาลัยคุณหมิงสามารถทำงานในประเทศไทยได้โดยไม่ต้องขอวีซ่านอกจากนี้ ปัจจัยอื่นๆที่สามารถส่งผลต่อแรงจูงใจของนักศึกษาจีนในการเรียนสาขาวิชาภาษาไทย ได้แก่ ความสามารถทางภาษาและทุนการศึกษา (สถานกงสุลใหญ่ ณ นครคุนหมิง, 2565)

ความร่วมมือด้านการศึกษาระหว่างไทยกับยูนนานเป็นปัจจัยหนึ่งที่ช่วยส่งเสริมความนิยมในการเรียนภาษาไทยของนักศึกษาจีนในยูนนาน โดยเฉพาะอย่างยิ่งการที่รัฐบาลยูนนานจัดให้ความร่วมมือด้านการศึกษากับไทยมีความสำคัญอันดับต้น และนักศึกษาไทยได้รับทุนการศึกษาไปศึกษาต่อในประเทศจีนเป็นจำนวนมากส่งผลให้นักศึกษาจีนมีทัศนคติที่ดีต่อประเทศไทยและวัฒนธรรมไทยมากขึ้น ประกอบกับภาษาไทยเป็นภาษาที่มีความสำคัญทางเศรษฐกิจและการค้าในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้จึงเป็นอีกหนึ่งปัจจัยที่กระตุ้นให้นักศึกษาจีนสนใจเรียนภาษาไทยมากขึ้น นอกจากนี้ ข้อมูลยังระบุว่า กรมการศึกษามณฑลยูนนานได้มีนโยบายให้สถาบันการศึกษาระดับอุดมศึกษาในมณฑลยูนนานเปิดสอนวิชาภาษาไทยเป็นวิชาเลือกซึ่งช่วยให้ภาษาไทยเป็นที่นิยมแพร่หลายมากยิ่งขึ้น สถาบันการศึกษาของยูนนานที่มีการเรียนการสอนภาษาไทยโดดเด่นที่สุด ได้แก่ มหาวิทยาลัยชนชาติยูนนาน ซึ่งเปิดสอนภาษาไทยเป็นวิชาเอกในระดับปริญญาตรีและระดับปริญญาโท การจัดทดสอบมาตรฐานทางภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศครั้งแรกในมณฑลยูนนาน ซึ่งเป็นความร่วมมือระหว่างศูนย์ภาษาไทยสิรินธร จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และศูนย์ไทยศึกษามหาวิทยาลัยยูนนาน เป็นอีกปัจจัยที่ช่วยส่งเสริมการพัฒนาและยกระดับมาตรฐานการเรียนการสอนภาษาไทยของสถาบันการศึกษาในยูนนาน ความร่วมมือด้านการศึกษาระหว่างสถาบันการศึกษาในมณฑลยูนนานกับสถาบันการศึกษาในประเทศไทยมีมาอย่างยาวนาน เริ่มต้นจากการแลกเปลี่ยนอาจารย์และนักศึกษาระดับปริญญาโทและปริญญาเอกตั้งแต่ปี 2536 ต่อมาในปี 2545 มีการจัดตั้งศูนย์ภาษาไทยขึ้นที่มหาวิทยาลัยยูนนาน โดยมีอาจารย์คนไทยจากมหาวิทยาลัยบูรพาไปสอนภาษาไทยให้กับนักศึกษาจีน ปัจจุบันความร่วมมือด้านการศึกษาระหว่างสถาบันการศึกษาในมณฑลยูนนานกับสถาบันการศึกษาในประเทศไทยมีหลากหลายรูปแบบ ได้แก่ โครงการแลกเปลี่ยนนักศึกษาระดับปริญญาตรีและปริญญาโท โครงการแลกเปลี่ยนอาจารย์ผู้สอน โครงการความร่วมมือด้านการวิจัยและโครงการความร่วมมือทางวิชาการอื่น ๆ ความร่วมมือระหว่างสถาบันการศึกษาในมณฑลยูนนานกับสถาบันการศึกษาในประเทศไทย (สถานกงสุลใหญ่ ณ นครคุนหมิง, 2565) มีดังนี้

2.3.1 มหาวิทยาลัยชนชาติยูนนาน(Yunnan Nationalities University) มหาวิทยาลัยเริ่มเปิดสอนวิชาเอกภาษาไทยตั้งแต่ปี 2536 โดยมีทั้งระดับปริญญาตรีและปริญญาโท (เป็นมหาวิทยาลัยแห่งเดียวในมณฑลยูนนานที่เปิดหลักสูตรวิชาเอกภาษาไทยในระดับปริญญาโท) นอกจากนี้ยังมีการศึกษานอกระบบ (อนุปริญญา) การเรียนการสอนภาษาไทยในปัจจุบันมีนักศึกษาระดับปริญญาตรีทั้งหมด 270 คน แบ่งเป็น 6 ห้อง มีนักศึกษาระดับปริญญาโททั้งหมด 70 คน และนักศึกษาระดับอนุปริญญาทั้งหมด 280 คน แบ่งเป็น 5 ห้อง โดยมีอาจารย์คนจีน 9 คน และอาจารย์คนไทยจากมหาวิทยาลัยบูรพา 1 คน (นักศึกษาหลายคนสำเร็จการศึกษาจากที่นี่ได้ไปเป็นอาจารย์ภาควิชาภาษาไทยในโรงเรียนและมหาวิทยาลัยต่างๆ ในยูนนาน)ความร่วมมือกับสถาบันการศึกษาไทยปัจจุบันมีโครงการแลกเปลี่ยนนักศึกษาระดับปริญญาตรีในรูปแบบ 3+1กับมหาวิทยาลัยบูรพา ซึ่งนักศึกษาจีนจะศึกษาภาษาไทยที่ประเทศจีนในชั้นปีที่1 และปีที่ 2 ส่วนในชั้นปีที่ 3 นักศึกษาจะไปศึกษาต่อที่มหาวิทยาลัยบูรพา จ.ชลบุรี และในชั้นปีที่ 4 จะกลับมาศึกษาต่อที่มหาวิทยาลัยชนชาติยูนนานอีกครั้งนอกจากนี้ทางมหาวิทยาลัยยังได้จัดให้นักศึกษาระดับอนุปริญญาที่จบการศึกษาแล้วไปศึกษาต่อในระดับปริญญาตรีหรือศึกษาหลักสูตรภาษาไทยระยะสั้นที่มหาวิทยาลัยชาγκู่เพชชบุรีและราชภัฏอุดรดิตถ์อีกด้วย

2.3.2 มหาวิทยาลัยโทรทัศน์และวิทยุยูนนาน (Yunnan TV and Radio University) เปิดสอนวิชาเอกภาษาไทยควบคู่กับวิชาเอกภาษาอังกฤษตั้งแต่ปี 2536 โดยเปิดเป็นหลักสูตรปริญญาบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ระยะเวลาการศึกษา 3 ปี การเรียนการสอนภาษาไทย ในปัจจุบันมีนักศึกษภาษาไทยแต่ละปีการศึกษาประมาณ 100 คน โดยแบ่งออกเป็น 2 ห้อง อาจารย์ผู้สอนทั้งหมด 4 คน แบ่งเป็นอาจารย์ประจำคนจีน 3 คน และอาจารย์พิเศษคนไทย 1 คน ความร่วมมือกับสถาบันการศึกษาไทยมีนักศึกษาจำนวนหนึ่งสำเร็จการศึกษาแล้ว จะเดินทางไปศึกษาต่อระดับปริญญาตรีมหาวิทยาลัยในประเทศไทย มหาวิทยาลัยที่ได้ติดต่อคือมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช โดยทุกปีการศึกษาจะมีโครงการแลกเปลี่ยนอาจารย์ผู้สอนปีละ 1 คน

2.3.3 โรงเรียนภาษาต่างประเทศคุนหมิง (Kunming Foreign Language School) เริ่มเปิดสอนวิชาเอกภาษาไทยตั้งแต่ปี 2538 ซึ่งถือเป็นโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาแห่งแรกในนครคุนหมิงที่เปิดการเรียนการสอนภาษาไทยโดยเปิดเป็นหลักสูตรสำหรับนักเรียนระดับมัธยมปลาย การเรียนการสอนภาษาไทยในปัจจุบัน โรงเรียนมีการเรียนการสอนภาษาไทยตั้งแต่ระดับชั้น ม.4-ม.6 แบ่งเป็น 3 ห้องเรียนระดับละ 1 ห้องเรียนนักเรียนทั้งหมดประมาณ 110 คนและอาจารย์ประจำคนจีน 1 คนและอาจารย์พิเศษคนไทย 1 คน ความร่วมมือกับสถาบันการศึกษาไทยในทุกปีการศึกษา นักเรียนที่เรียน

จบระดับมัธยมศึกษาตอนปลายจำนวนหนึ่งจะไปศึกษาต่อระดับปริญญาตรีที่ประเทศไทยเช่น มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ มหาวิทยาลัยบูรพา และมหาวิทยาลัยรามคำแหง เป็นต้น

2.3.4 วิทยาลัยอาชีวศึกษาและเทคโนโลยีสิบสองปันนา (Xishuangbanna Vocational and Technical Institute) เริ่มเปิดการเรียนการสอนภาษาไทยเป็นวิชาเอกเมื่อปี 2546 นักเรียนที่สำเร็จการศึกษาจากโรงเรียนแห่งนี้จะได้รับประกาศนียบัตรทางวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) การเรียนการสอนภาษาไทยในปัจจุบันมีนักศึกษาจีนเรียนภาษาไทยมากกว่า 500 คน จากจำนวนนักศึกษาทั้งหมด 4,000 คน ความร่วมมือกับสถาบันการศึกษาไทย ร่วมมือกับวิทยาลัยอินเตอร์เทคลำปาง (Lampang Inter Tech College-LITC) มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์ และเทศบาลเชียงราย โดยการแลกเปลี่ยนอาจารย์ผู้สอนรวมทั้งสนับสนุนการสร้างศูนย์ภาษาจีนที่ LITC และเทศบาลนครเชียงราย ซึ่ง LITC ยังสร้างศูนย์ภาษาไทยให้แก่วิทยาลัยนอกจากนี้วิทยาลัยฯ ยังมีการส่งนักศึกษาไปฝึกงานที่ประเทศไทย

2.3.5 โรงเรียนการท่องเที่ยวकुณหมิง (Kunming Tourism Vocational School) เริ่มเปิดการเรียนการสอนภาษาไทยเมื่อปี 2546 เป็นหลักสูตรประกาศนียบัตรทางวิชาชีพขั้นต้น (ปวช.) การเรียนการสอนภาษาไทยในปัจจุบันมีนักเรียนเอกวิชาภาษาไทยทั้งหมด 7 ห้อง จำนวน 265 คนโดยมีอาจารย์ผู้สอนคนจีน 3 คนและอาจารย์คนไทยอีก 1 คน ความร่วมมือกับสถาบันการศึกษาไทย ปัจจุบันโรงเรียนมีโครงการความร่วมมือกับมหาวิทยาลัยบูรพาและมหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง โดยนักเรียนที่จบจากโรงเรียนการท่องเที่ยวकुณหมิงสามารถเข้าศึกษาต่อยังมหาวิทยาลัยทั้ง 2 แห่งได้โดยไม่ต้องผ่านการสอบ นอกจากนี้ยังมีการติดต่อแลกเปลี่ยนบุคลากรครูชาวจีนและไทย โดยผ่านกระทรวงศึกษาธิการของไทยด้วย

2.3.6 โรงเรียนการท่องเที่ยวฉยูนนาน (Yunnan Provincial Tourism School) เริ่มเปิดการเรียนการสอนภาษาไทยเมื่อปี 2548 นักเรียนที่สำเร็จการศึกษาจากโรงเรียนแห่งนี้จะได้รับประกาศนียบัตรทางวิชาชีพขั้นต้น (ปวช.) การเรียนการสอนภาษาไทยในปัจจุบันมีวัตถุประสงค์เพื่อฝึกอบรมเป็นมัคคุเทศก์ มีนักเรียนมากกว่า 200 คน มีอาจารย์คนจีน 4 คนและอาจารย์ไทย 1 คน ความร่วมมือกับสถาบันการศึกษาไทย มีโครงการส่งนักเรียนไปศึกษาเพิ่มเติมที่โรงเรียนศรีธนาพิทยการเทคโนโลยีเชียงใหม่ และโรงเรียนบริหารธุรกิจและการท่องเที่ยวกรุงเทพ เป็นประจำปีละ 2 ครั้ง ครั้งละ 3-5 เดือน นอกจากนี้ยังมีแผนการส่งนักเรียนที่สำเร็จการศึกษาแล้วไปศึกษาต่อระดับปริญญาตรีที่มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย

2.3.7 มหาวิทยาลัยครูยี่ซี (Yuxi Normal University) เดิมมหาวิทยาลัยเปิดสอนภาษาไทยเป็นวิชาเลือกเมื่อปี 2541 และได้เปิดสอนเป็นวิชาเอกภาษาไทยในปี 2548 โดยเป็นหลักสูตรปริญญาตรี 4 ปี และหลักสูตรอนุปริญญา 2 ปี การเรียนการสอนภาษาไทยในปัจจุบันมีนักศึกษาประมาณ 150 คน โดยแบ่งเป็นนักศึกษาที่กำลังศึกษาในประเทศไทย 80 คน (ชั้นปีที่ 3) และเป็นนักศึกษาที่กำลังศึกษาในประเทศจีนอีก 70 คน (ชั้นปีที่ 1 และชั้นปีที่ 2) ความร่วมมือกับสถาบันการศึกษาไทยมีความร่วมมือกับมหาวิทยาลัยและโรงเรียนในประเทศไทยกว่า 7 แห่งที่สำคัญคือ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย และโรงเรียนมงฟอร์ตวิทยาลัย จังหวัดเชียงใหม่

2.3.8 มหาวิทยาลัยตำรวจยูนนาน (Yunnan Police Officer Academy) เปิดสอนวิชาภาษาไทยตั้งแต่ปี 2548 โดยบรรจุเป็นวิชาเสริมในคณะป้องกันและปราบปรามยาเสพติด การเรียนการสอนภาษาไทยในปัจจุบันมีนักเรียนวิชาภาษาไทยทั้งหมด 4 ห้อง รวมจำนวนประมาณ 200 คน มีอาจารย์คนไทยที่มาจากโรงเรียนนายร้อยตำรวจ 1 คน ความร่วมมือกับสถาบันการศึกษาไทยมีการติดต่อร่วมมือกับโรงเรียนนายร้อยตำรวจไทยตั้งแต่ปี 2542 โดยได้ส่งอาจารย์และนักศึกษาแลกเปลี่ยนกันแล้วถึง 6 รุ่น รวมจำนวนทั้งหมด 106 คน นอกจากนี้ ยังได้ร่วมกันแต่งหนังสือแบบเรียนสำหรับนักเรียนตำรวจที่เป็นฉบับภาษาจีนไทยอังกฤษรวม 3 ภาษาด้วย

2.3.9 มหาวิทยาลัยเศรษฐศาสตร์และการเงินมณฑลยูนนาน (Yunnan University Finance of and Economics) เริ่มเปิดการเรียนการสอนภาษาไทยเมื่อปี 2551 เปิดสอนภาษาไทยเป็นวิชาเลือก เช่นเดียวกับภาษาประเทศเพื่อนบ้านอื่นๆ คือ ภาษาเวียดนาม และพม่า การเรียนการสอนภาษาไทยในปัจจุบัน ภาษาไทยเป็นภาษาที่นักศึกษาชาวจีนให้ความสนใจเลือกเรียนมากที่สุด โดยมีจำนวนถึง 100 คน ในขณะที่นักศึกษาเลือกเรียนภาษาเวียดนาม 28 คน และภาษาพม่า 25 คน ความร่วมมือกับสถาบันการศึกษาไทยร่วมมือกับมหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ และประสงค์จะขยายความร่วมมือไปยังมหาวิทยาลัยอื่นๆ ของไทยที่เน้นด้านการพาณิชย์ เศรษฐศาสตร์ และการเงิน โดยในปัจจุบันสถานกงสุลใหญ่ได้ประสานงานกับมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตรให้แล้ว

2.3.10 มหาวิทยาลัยครูมณฑลยูนนาน (Yunnan Normal University) เริ่มเปิดการเรียนการสอนภาษาไทยเมื่อปี 2548 ในปี 2553 จะเปิดเป็นวิชาเอกภาษาไทยในคณะภาษาและวัฒนธรรมต่างประเทศ การเรียนการสอนภาษาไทยในปัจจุบันมีนักเรียนวิชาภาษาไทยภาคเรียนละ 1 ห้องเป็นจำนวน 50 คน โดยมีอาจารย์ผู้สอนชาวไทย 2 คน ความร่วมมือกับสถาบันการศึกษาไทย ปัจจุบัน

มหาวิทยาลัยมีโครงการความร่วมมือ 1+4 กับมหาวิทยาลัยต่างๆในไทย อาทิ มหาวิทยาลัยราชภัฏ ลำปาง มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม และมหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง เป็นต้น และมีโครงการความร่วมมือ 2+2 กับมหาวิทยาลัยศิลปากร

2.3.11 มหาวิทยาลัยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีคุนหมิง (Kunming University of Science and Technology) เริ่มเปิดการเรียนการสอนภาษาไทยเมื่อปี 2551 โดยเปิดสอนภาษาไทยเป็นวิชาเลือก การเรียนการสอนภาษาไทยในปัจจุบัน ภาษาไทยได้รับความนิยมจากนักศึกษาในมหาวิทยาลัยเป็นอย่างมากซึ่งในปัจจุบันมีนักศึกษาเลือกเรียนภาษาไทยเป็นวิชาเลือกมากกว่า 100 คน ความร่วมมือกับสถาบันการศึกษาไทย มีความร่วมมือในด้านการวิจัยและการศึกษาในระดับปริญญาตรี ปริญญาโท ปริญญาเอก กับจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยและมหาวิทยาลัยอุบลราชธานี

ความร่วมมือด้านการศึกษาระหว่างสถาบันการศึกษาในมณฑลยูนนานกับสถาบันการศึกษาในประเทศไทยมีบทบาทสำคัญในการส่งเสริมความสัมพันธ์ระหว่างสองประเทศ ความร่วมมือเหล่านี้ช่วยยกระดับคุณภาพการศึกษาของทั้งสองประเทศ และเปิดโอกาสให้นักศึกษาและบุคลากรทางการศึกษาได้แลกเปลี่ยนเรียนรู้ซึ่งกันและกัน สำหรับนักศึกษาจีนในมหาวิทยาลัยคุนหมิงความร่วมมือด้านการศึกษาเหล่านี้เป็นปัจจัยสำคัญหนึ่งที่กระตุ้นให้ตัดสินใจเรียนสาขาวิชาภาษาไทย นักศึกษาหลายคนให้เหตุผลว่าต้องการเรียนรู้เกี่ยวกับวัฒนธรรมและภาษาไทย เพื่อที่จะได้พัฒนาความสัมพันธ์กับประเทศไทยมากยิ่งขึ้น บางคนก็ต้องการที่จะทำงานในบริษัทหรือองค์กรที่เกี่ยวข้องกับประเทศไทยในอนาคต ความร่วมมือด้านการศึกษาเหล่านี้จึงช่วยตอบสนองความต้องการของนักศึกษาจีน และสร้างโอกาสในการขยายความสัมพันธ์ระหว่างสองประเทศ นอกจากนี้ความร่วมมือด้านการศึกษาเหล่านี้ยังช่วยยกระดับคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัยคุนหมิง อีกด้วย อาจารย์ไทยที่เข้ามาสอนในมหาวิทยาลัยคุนหมิงได้นำความรู้และประสบการณ์ด้านการสอนภาษาไทยมาถ่ายทอดให้กับนักศึกษาจีน ช่วยให้นักศึกษาได้รับการศึกษาที่มีคุณภาพมากยิ่งขึ้น ความร่วมมือด้านการศึกษาเหล่านี้จึงมีส่วนช่วยให้มหาวิทยาลัยคุนหมิงกลายเป็นศูนย์การศึกษาไทยที่สำคัญแห่งหนึ่งในภูมิภาคเอเชียตะวันออก

วิชาภาษาไทยในมหาวิทยาลัยคุนหมิง

มหาวิทยาลัยคุนหมิง (Kunming University) เริ่มเปิดการเรียนการสอนภาษาไทยเมื่อปี 2545 โดยเปิดสอนวิชาเอกภาษาไทยระดับปริญญาตรีในปี พ.ศ. 2558 เรียนสี่ปีโดยนักศึกษาที่จบ

การศึกษาแล้วสามารถที่ได้รับปริญญาศิลปศาสตรบัณฑิต จากอดีตจนถึงปัจจุบันมีนักศึกษาภาควิชาภาษาไทยทั้งสิ้น 140 คนเรียน

หลักสูตรภาษาไทยในมหาวิทยาลัยคุณหมิง

มีภาษาไทยระดับพื้นฐาน ภาษาไทยระดับสูง การพูดภาษาไทย การอ่านภาษาไทย การเขียนภาษาไทย การแปลไทย-จีน ไวยากรณ์ไทย มัคคุเทศก์ไทย วรรณกรรมไทย ฯลฯ

หลักสูตรภาคปฏิบัติภาษาไทยในมหาวิทยาลัยคุณหมิง

นอกเหนือจากการสอนในห้องเรียนปกติแล้ว วิชาเอกภาษาไทยยังผสมผสานการฝึกปฏิบัติการสอน เพื่อดำเนินกิจกรรมห้องเรียนที่สองของไทย การฝึกอบรมภาษาไทย กิจกรรมเทศกาลวัฒนธรรมไทย การแข่งขันทักษะภาษาไทย ค่ายฤดูร้อนร่วมกับมหาวิทยาลัยไทย เป็นต้น และจัดให้นักศึกษาที่มีโอกาสเดินทางเข้าประเทศไทยและมีโอกาสในการศึกษาและปฏิบัติในวิทยาลัย

วัตถุประสงค์การฝึกอบรมนักศึกษา

ปลูกฝังนักเรียนให้มีความรู้พื้นฐานภาษาไทยที่แข็งแกร่ง มีความสามารถในการพัฒนาที่ครอบคลุมทั้งการฟัง พูด อ่าน เขียนและแปล ตลอดจนความสามารถในการสื่อสารและรับข้อมูลภาษาไทยที่จำเป็น การต่างประเทศ การท่องเที่ยว เศรษฐกิจและการค้าต่างประเทศ และ วัฒนธรรมสากล ประยุกต์ความสามารถด้านภาษาไทยกับการพัฒนาคุณธรรม สติปัญญา ร่างกาย และสุนทรียภาพอย่างครอบคลุม ในด้านการแปล ธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับต่างประเทศ และการศึกษา ในด้านการสื่อสารและหน่วยงานอื่นๆ

ทิศทางการทำงาน

ผู้สำเร็จการศึกษาสามารถใช้ภาษาไทยได้อย่างเชี่ยวชาญในการประกอบการค้า การแปล การวิจัย การศึกษา การจัดการและงานอื่น ๆ ด้านการต่างประเทศ เศรษฐกิจและการค้า วัฒนธรรม การพิมพ์และสิ่งพิมพ์ การศึกษา การท่องเที่ยว และหน่วยงานอื่น ๆ

มหาวิทยาลัยคุณหมิงดำเนินการแลกเปลี่ยนวัฒนธรรมและการศึกษาและความร่วมมือกับเอเชียใต้และเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ภายใต้นโยบาย “หนึ่งแถบหนึ่งเส้นทาง (Belt and Road)” ความร่วมมือกับสถาบันการศึกษาไทยมีโครงการแลกเปลี่ยนนักศึกษา 2+2 ปีกับมหาวิทยาลัย 3 แห่งในประเทศไทยคือ มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต และมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย โดยมุ่งเน้นการศึกษา ด้านบริหารการท่องเที่ยว วัฒนธรรมการท่องเที่ยว นอกจากนี้ ในอนาคตยังมีโครงการที่จะติดต่อกับมหาวิทยาลัยไทยอีก 3 แห่ง ได้แก่ มหาวิทยาลัยรามคำแหง มหาวิทยาลัยขอนแก่น มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา (สถานกงสุลใหญ่ ณ นครคุณหมิง, 2565)

ในช่วงหลายปีที่ผ่านมาการต้องบุคคลที่มีความสามารถทางภาษาต่างประเทศเพิ่มมากขึ้น ซึ่งทำให้มหาวิทยาลัยคุณหมิงให้ความสำคัญกับการฝึกฝนบุคคลที่มีความสามารถด้านภาษาต่างประเทศด้วย วิชาภาษาไทยที่วิทยาลัยคุณหมิงไม่เพียงแต่ช่วยให้นักเรียนได้เรียนรู้ความรู้จากหนังสือเรียนเท่านั้น แต่ยังช่วยให้นักศึกษาเรียนที่ประเทศไทยในชั้นปีที่ 2 หรือปีที่ 3 เพื่อทำความเข้าใจเรียนรู้วัฒนธรรมไทย และเชี่ยวชาญด้านภาษาไทยยิ่งขึ้นอีกด้วย ดังนั้นนักศึกษาวิทยาลัยคุณหมิงจะมีแรงจูงใจในการเรียนภาษาไทยมากขึ้น

2.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ภายิดา ตั้งวงศาศิริวัฒน์ (2561) ได้ทำการศึกษาเรื่องแรงจูงใจในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษและการรับรู้ตนเองในทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ: กรณีศึกษานักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ สถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตลำปาง มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาแรงจูงใจในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษและการรับรู้ตนเองในทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ และเพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างแรงจูงใจในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษและการรับรู้ตนเองในทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษานี้ ได้แก่ นักศึกษาชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาพลศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ สถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตลำปาง จำนวน 97 คน เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาได้แก่แบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์พบว่า แรงจูงใจในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษอยู่ในระดับปานกลางในขณะที่การรับรู้ตนเองในทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษอยู่ในระดับน้อย สำหรับผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างแรงจูงใจในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ และการรับรู้ตนเองในทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษพบว่า แรงจูงใจในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ และการรับรู้ตนเองในทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษมีค่าสหสัมพันธ์อยู่ที่ 0.676 มีนัยสำคัญที่ระดับ 0.001 เมื่อเปรียบเทียบค่า $\text{sig} = 0.000$ ซึ่งน้อยกว่า $\alpha (0.001)$ แสดงว่าแรงจูงใจใน

การเรียนรู้ภาษาอังกฤษกับการรับรู้ตนเองในทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษมีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกันอยู่ในระดับสูง

ขจิตต์นิษฐา สรรพสิริมงคล (2562) ได้ทำการศึกษาเรื่องการเสริมสร้างแรงจูงใจในการเรียนดนตรีด้วยกิจกรรมตามแนวพุทธจิตวิทยา: กรณีศึกษานักเรียน ศูนย์ดนตรีดุริยะมิวสิก จังหวัดเพชรบุรี มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการเสริมสร้างแรงจูงใจในการเรียนดนตรีด้วยกิจกรรมตามแนวพุทธจิตวิทยา: กรณีศึกษานักเรียน ศูนย์ดนตรีดุริยะมิวสิก จังหวัดเพชรบุรี กลุ่มตัวอย่างที่ใช้คือนักเรียนศูนย์ดนตรีดุริยะมิวสิก จังหวัดเพชรบุรีสาขานักดนตรีสากล ทั้งหมด 20 คน ช่วงอายุระหว่าง 7-15 ปี กลุ่มหนึ่งใช้กิจกรรมเสริมสร้างแรงจูงใจในการเรียนดนตรีของนักเรียนกลุ่มสองไม่ใช้กิจกรรมเสริมสร้างแรงจูงใจในการเรียนดนตรีของนักเรียน นักเรียนฝึกอาทิตย์ละ 1 ครั้งๆ ละ 10-15 นาที จำนวน 1 วัน/สัปดาห์เป็นเวลา 4 สัปดาห์ พบว่า 1) ได้กิจกรรมกลุ่มด้วยหลักอิทธิบาท 4 เพื่อพัฒนาการเสริมสร้างแรงจูงใจในการเรียนดนตรีด้วยกิจกรรมตามแนวพุทธจิตวิทยาและ 2) หลังเข้าร่วมกิจกรรมการใช้กิจกรรมกลุ่มด้วยหลักอิทธิบาท 4 เพื่อการเสริมสร้างแรงจูงใจในการเรียนดนตรีด้วยกิจกรรมตามแนวพุทธจิตวิทยา นักเรียนมีแรงจูงใจในการเรียนดนตรีดีขึ้น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .00 โดยสรุปกิจกรรมกลุ่มมีผลต่อการเสริมสร้างแรงจูงใจในการเรียนดนตรีของนักเรียนทำให้นักเรียนมีความพอใจในตนเอง รู้จักตนเองมีความอดสาหะมีสมาธิและรู้จักการวางแผนเพิ่มมากขึ้น

ศุภิกา นิรติชัย(2561) ได้ทำการศึกษาเรื่องทัศนคติ แรงจูงใจและพฤติกรรมการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาระดับทัศนคติต่อการเรียน แรงจูงใจ ต่อการเรียนและพฤติกรรมการเรียนภาษาอังกฤษ 2) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างสาม ปัจจัย คือ ปัจจัยด้านทัศนคติต่อการเรียน แรงจูงใจต่อการเรียนและพฤติกรรมการเรียนภาษาอังกฤษ 3) ศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ เพื่อการสื่อสารทั่วไปของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต อันได้แก่ ปัจจัยด้าน ทัศนคติต่อการเรียน แรงจูงใจต่อการเรียน และพฤติกรรมการเรียนภาษาอังกฤษของ นักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต กลุ่มตัวอย่างในงานวิจัยนี้คือนักศึกษามหาวิทยาลัย ราชภัฏภูเก็ตชั้นปีที่ 1 จำนวน 473 คน โดยใช้เครื่องมือวิจัย คือ ข้อสอบวัดผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารทั่วไป แบบสอบถาม และแบบสัมภาษณ์ กึ่งโครงสร้าง ผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่า (1) ระดับทัศนคติ แรงจูงใจภายใน แรงจูงใจภายนอกโดยรวมของนักศึกษากลุ่มตัวอย่างมีระดับสูง และระดับการใช้พฤติกรรมการเรียนอยู่ในระดับปานกลาง (2) จากผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างสามปัจจัย สรุปได้ว่า คู่ปัจจัยจำนวน 3

กลุ่ม มีความสัมพันธ์กันในระดับสูง ส่วนอีก 3 กลุ่ม มีความสัมพันธ์กันในระดับปานกลาง และ (3) จากการศึกษาอิทธิพลของตัวแปรต้นทั้ง 3 ตัว คือ ทักษะคิด แรงจูงใจ และพฤติกรรมการเรียน ที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชา ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารทั่วไป ร่วมกัน โดยวิธีการวิเคราะห์ถดถอยเชิงพหุพบว่า มี เพียงปัจจัยทักษะคิดเท่านั้นที่มีอิทธิพลทางบวกต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน อย่างมีนัยสำคัญที่ $p < .01$ ส่วนอีก 3 ปัจจัย มีอิทธิพลทางบวกต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เช่นกัน แต่อย่างไม่มีนัยสำคัญ

ลัดดาวัลย์ เตชะขจร, พิไลพร สุขเจริญ, รกัทกร เพชรสุข, และสิริวรรณ วงศ์พงศ์เกษม (2562) ได้ทำการศึกษาเรื่องรูปแบบการเสริมสร้างแรงจูงใจในการเรียนของนักศึกษาพยาบาลมหาวิทยาลัยสวนดุสิตโดยใช้โปรแกรมสุนทรียสาธก มีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างรูปแบบการเสริมสร้างแรงจูงใจในการเรียนของนักศึกษาพยาบาลมหาวิทยาลัยสวนดุสิต จากการใช้โปรแกรมสุนทรียสาธก และเพื่อสร้างคู่มือการเสริมสร้างแรงจูงใจในการเรียนของนักศึกษาพยาบาลมหาวิทยาลัยสวนดุสิต ผู้ให้ข้อมูลสำคัญคือนักศึกษาพยาบาลชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2561 มหาวิทยาลัยสวนดุสิตที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับสูง 10 คนใช้วิธีการวิจัยแบบผสานวิธีพบว่า 1) รูปแบบการเสริมสร้างแรงจูงใจในการเรียนจากการใช้โปรแกรมสุนทรียสาธก ประกอบด้วย (1) การค้นหาประสบการณ์ด้านแรงจูงใจในการเรียน 4 ประเด็น ได้แก่ การเห็นคุณค่าของวิชาชีพพยาบาลความต้องการพัฒนาตนเองความหวังและความภาคภูมิใจของครอบครัวและความต้องการการยอมรับจากสังคม (2) การสร้างภาพฝันที่ช่วยสร้างแรงจูงใจในการเรียน 2 ประเด็น ได้แก่ การมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในระดับสูงและการมีอาชีพที่มั่นคง (3) การออกแบบปัจจัยสนับสนุนให้ภาพฝันประสบความสำเร็จ 2 ด้าน ได้แก่ ด้านจิตใจประกอบด้วยกำลังใจจากครอบครัว เพื่อนอาจารย์และด้านสุขภาพร่างกายและ (4) กิจกรรมที่ส่งผลต่อความสำเร็จตามภาพฝัน 3 ด้าน ได้แก่ กิจกรรมด้านการเรียน กิจกรรมด้านสุขภาพ และกิจกรรมตามความสนใจของนักศึกษาแต่ละคน และ 2) คู่มือการเสริมสร้างแรงจูงใจในการเรียนของนักศึกษาพยาบาลจากการใช้โปรแกรมสุนทรียสาธกประกอบด้วย 2 ส่วน ได้แก่ ส่วนที่ 1 บทนำได้แก่ ความหมายของแรงจูงใจในการเรียนความสำคัญของแรงจูงใจในการเรียนประเภทของแรงจูงใจในการเรียนปัจจัยที่ส่งผลต่อแรงจูงใจในการเรียนและกระบวนการเสริมสร้างแรงจูงใจในการเรียน และส่วนที่ 2 เทคนิคการเสริมสร้างแรงจูงใจในการเรียนได้แก่ เทคนิคด้านการเรียนเทคนิคด้านสุขภาพ และเทคนิคการทำกิจกรรมตามอัธยาศัย

มูลนิธิเราะห์ มะนุง(2562) ได้ทำการศึกษา เรื่องการพัฒนาแรงจูงใจในการเรียนและแนวทางการเขียนโปรแกรมเรื่องการแก้ปัญหาและขั้นตอนวิธีโดยการจัดการเรียนรู้เชิงรุกร่วมกับ Quizizz

และ Scratch ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1)ศึกษากระบวนการพัฒนาแรงจูงใจในการเรียนและแนวทางการเขียนโปรแกรมเรื่องการแก้ปัญหาและขั้นตอนวิธีโดยการจัดการเรียนรู้เชิงรุกร่วมกับ Quizizz และScratchของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่4 2)ศึกษาผลการพัฒนาแรงจูงใจในการเรียนและแนวทางการเขียนโปรแกรมเรื่องการแก้ปัญหาและขั้นตอนวิธีโดยการจัดการเรียนรู้เชิงรุกร่วมกับQuizizz และScratchของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 กลุ่มตัวอย่างคือนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/1 โรงเรียนวรนาธิเฉลิม จังหวัดสงขลาจำนวน 27 คน เครื่องมือการวิจัยประกอบด้วย 1)แผนการจัดการเรียนรู้เชิงรุกร่วมกับQuizizz และScratch จำนวน4 แผน 2)แบบสอบถามแรงจูงใจในการเรียนเรื่องการแก้ปัญหาและขั้นตอนวิธี จำนวน 16 ข้อ3) แบบประเมินแรงจูงใจในการเรียนของตนเอง จำนวน 8 ข้อ4) แบบทดสอบแนวทางการเขียนโปรแกรมเรื่องการแก้ปัญหาและขั้นตอนวิธีพบว่า 1)กระบวนการพัฒนาแรงจูงใจในการเรียนและแนวทางการเขียนโปรแกรมเรื่องการแก้ปัญหาและขั้นตอนวิธีของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 สามารถเกิดขึ้นได้ด้วยการจัดการเรียนรู้เชิงรุกร่วมกับ Quizizz และScratch ผ่านรูปแบบการวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนและ 2)แรงจูงใจในการเรียนเรื่องการแก้ปัญหาและขั้นตอนวิธีโดยการจัดการเรียนรู้เชิงรุกร่วมกับ Quizizz และScratchของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01และ 3)แนวทางการเขียนโปรแกรมเรื่องการแก้ปัญหาและขั้นตอนวิธีโดยการจัดการเรียนรู้เชิงรุกร่วมกับ Quizizz และScratch ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01

Jiang และนฤมล อินทร์ประสิทธิ์ (2563)ได้ทำการศึกษาเรื่องการพัฒนาหนังสือเรียนวิชาภาษาไทยเพื่อการสื่อสารระดับกลางสำหรับนักศึกษาชาวจีนระดับปริญญาตรีที่เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ มีวัตถุประสงค์เพื่อ1)พัฒนาหนังสือเรียนวิชาภาษาไทยเพื่อการสื่อสารระดับกลางสำหรับนักศึกษาชาวจีนระดับปริญญาตรีที่เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ 2)ศึกษาความสามารถด้านภาษาไทยเพื่อการสื่อสารของนักศึกษาชาวจีนที่ใช้หนังสือเรียนวิชาภาษาไทยเพื่อการสื่อสารระดับกลาง 3)ศึกษาความคิดเห็นของอาจารย์ผู้สอนที่มีต่อการใช้หนังสือเรียนวิชาภาษาไทยเพื่อการสื่อสารระดับกลางในการสอนนักศึกษาชาวจีน และ 4) ศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษาชาวจีนที่มีต่อการใช้หนังสือเรียนวิชาภาษาไทยเพื่อการสื่อสารระดับกลางในการเรียนภาษาไทย กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการศึกษามี 2 กลุ่ม คือ กลุ่มนักศึกษาชาวจีน จำนวน 36 คนและกลุ่มอาจารย์ผู้สอนจำนวน 1 คน เครื่องมือที่ใช้ในศึกษา ประกอบด้วยแบบบันทึกการดำเนินการพัฒนาหนังสือเรียน แบบประเมินคุณภาพของหนังสือเรียนสำหรับผู้เชี่ยวชาญแบบสังเกตพฤติกรรมการใช้หนังสือเรียนในชั้นเรียนของอาจารย์ผู้สอนและนักศึกษา แบบสัมภาษณ์ความคิดเห็นและ

แบบสอบถามความคิดเห็น พบว่า 1) ได้หนังสือเรียนภาษาไทยเพื่อการสื่อสารระดับกลางสำหรับ นักศึกษาชาวจีนระดับปริญญาตรีที่เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ จำนวน 1 เล่ม หนังสือเรียนได้มีการปรับปรุงและพัฒนาโดยนำผลการตรวจสอบจากอาจารย์ที่ปรึกษาและผู้เชี่ยวชาญและ ผลการทดลองจากผู้เรียนเป็นหลักในการพัฒนา ผู้เชี่ยวชาญประเมินว่าหนังสือเรียนที่สร้างขึ้นมี คุณภาพอยู่ในระดับดีมากผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาเมื่อใช้หนังสือเรียนแล้วพบว่า มีค่า ประสิทธิภาพ 82.91/80.18 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ 80/80 2) นักศึกษาชาวจีนมีความสามารถด้านการ ใช้ภาษาไทยเพื่อการสื่อสารอยู่ในระดับดีมากและ 3) อาจารย์ผู้สอนเห็นว่าหนังสือเรียนวิชาภาษาไทย เพื่อการสื่อสารระดับกลางมีความเหมาะสมอยู่ในระดับดี สามารถนำไปใช้สำหรับนักศึกษาชาวจีนที่ เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศได้ นักศึกษาชาวจีนเห็นว่าหนังสือเรียนวิชาภาษาไทยเพื่อ การสื่อสารระดับกลางมีความเหมาะสมอยู่ในระดับดีเป็นประโยชน์ต่อการเรียนรู้ภาษาไทย

ศิวิตา ถาวรพจน์ (2563) ได้ทำการศึกษาเรื่องการพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้การแสดง เพื่อพัฒนาการพูดภาษาจีนและแรงจูงใจในการเรียนภาษาจีนสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 4 มี วัตถุประสงค์เพื่อ 1) สร้างและหาประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้การแสดงละครเพื่อ พัฒนาการพูดภาษาจีนและแรงจูงใจในการเรียนภาษาจีนตามเกณฑ์ 75/75 2) ใช้และศึกษาผลการใช้ กิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้การแสดงละคร เพื่อพัฒนาการพูดภาษาจีนและแรงจูงใจในการเรียน ภาษาจีน และ 3) ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการใช้กิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้การแสดง ละครเพื่อพัฒนาการพูดภาษาจีนและแรงจูงใจในการเรียนภาษาจีนพบว่า 1) กิจกรรมการเรียนรู้ที่ พัฒนาขึ้นประกอบด้วย 5 ขั้นตอนคือ ขั้นที่ 1 การเตรียมบทละคร ขั้นที่ 2 ขั้นศึกษาบทละครและ เลือกบทบาทที่จะแสดง ขั้นที่ 3 ขั้นศึกษาบทซ้อมการแสดงเตรียมผู้ชมและเตรียมวัสดุอุปกรณ์ ขั้นที่ 4 ขั้นการแสดงละครและชมละคร ขั้นที่ 5 ขั้นอภิปรายเพื่อสรุปการเรียนรู้ ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 คน ประเมินความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด และเมื่อนำไปทดลองใช้พบว่ากิจกรรมการเรียนรู้มี ประสิทธิภาพเท่ากับ 75.56/74.75 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ 75/75 2) ผลการใช้และศึกษาและผลการใช้ กิจกรรมการเรียนรู้ 2.1) นักเรียนมีความสามารถในการพูดภาษาจีนหลังเรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้ สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 2.2) นักเรียนมีแรงจูงใจในการเรียนภาษาจีน หลังเรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้การแสดงละครสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ.05 และ 3) ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อกิจกรรมการเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้นโดย ภาพรวมมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด

ปิยวรรณ กมลน้า (2563) ได้ทำการศึกษาเรื่อง การศึกษาแรงจูงใจในการเรียนและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องเลขยกกำลังภายหลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้เกมมิฟิเคชันออนไลน์มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาแรงจูงใจในการเรียนและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องเลขยกกำลังของนักเรียน หลังได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้เกมมิฟิเคชันออนไลน์ กลุ่มตัวอย่างคือนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 โรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัยธนบุรี จำนวน 45 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้เกมมิฟิเคชันออนไลน์เรื่องเลขยกกำลังแบบวัดแรงจูงใจในการเรียนและแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องเลขยกกำลังพบว่าแรงจูงใจในการเรียนของนักเรียนหลังจากได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้เกมมิฟิเคชันออนไลน์สูงกว่าเกณฑ์คะแนน 3.40 (ระดับมาก) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนหลังจากได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้เกมมิฟิเคชันออนไลน์สูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สุธีวรรณ ปราณิธรรม (2563) ได้ทำการศึกษาเรื่องแรงจูงใจในการเรียนภาษาเยอรมันของนักศึกษาวิทยาลัยนานาชาติการท่องเที่ยวมหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาแรงจูงใจในการเรียนภาษาเยอรมันของนักศึกษาวิทยาลัยนานาชาติการท่องเที่ยว มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี และเพื่อศึกษาความสัมพันธ์ของปัจจัยแรงจูงใจจากภายในกับปัจจัยแรงจูงใจจากภายนอกของนักศึกษาในกลุ่มเป้าหมายคือ นักศึกษาจำนวน 54 คน ที่ลงทะเบียนวิชาภาษาเยอรมันในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 เครื่องมือหลักในการศึกษาคือ แบบสอบถามสถิติที่ใช้พบว่าแรงจูงใจในการเลือกเรียนวิชาภาษาเยอรมันของนักศึกษาอยู่ในระดับมาก แรงจูงใจจากภายในมีความสัมพันธ์ทางบวกกับแรงจูงใจจากภายนอกนักศึกษาเชื่อว่าภาษาเยอรมันเป็นหนึ่งในภาษาต่างประเทศที่สำคัญที่สุดหากแต่การเรียนภาษาเยอรมันและการบรรลุผลสัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาเยอรมันนั้นเป็นเรื่องยาก อาจารย์ผู้สอนควรการจัดการเรียนรู้ภาษาเยอรมันแบบบูรณาการในห้องเรียนโดยใช้วิธีการจัดการเรียนการสอนที่หลากหลาย และเน้นให้นักศึกษาได้ทำกิจกรรมร่วมกันอย่างต่อเนื่องเพื่อให้นักศึกษาเกิดแรงจูงใจในการเรียนภาษาและช่วยส่งเสริมการมีส่วนร่วมการฝึกปฏิบัติการใช้ภาษาได้แสดงออกเกิดการคิดวิเคราะห์และเพิ่มพูนทักษะทางภาษาของนักศึกษาได้ด้วยเช่นกัน

เหว่ย อู๋ (2564) ได้ทำการศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อแรงจูงใจในการเรียนวิชาภาษาจีนของนักเรียนโรงเรียนเอกชนสองภาษา ก มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อแรงจูงใจในการเรียนวิชาภาษาจีนของนักเรียนโรงเรียนเอกชนสองภาษา ก 2) เพื่อนำเสนอแนวทางในการสร้างแรงจูงใจในการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาจีนของนักเรียนโรงเรียนเอกชนสองภาษา ก เป็นการ

วิจัยแบบผสม (Mixed Method) ประชากรกลุ่มตัวอย่างได้แก่ มัธยมศึกษาปีที่ 1-6 โรงเรียนเอกชนสองภาษา ก จำนวน 130 คน เครื่องมือที่ใช้แบบสอบถามและการสัมภาษณ์แบบไม่มีโครงสร้างจากผู้ให้ข้อมูลหลัก 3 ท่าน พบว่า 1) ปัจจัยที่มีผลต่อแรงจูงใจในการเรียนวิชาภาษาจีนของนักเรียนโรงเรียนเอกชนสองภาษา ก ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ปัจจัยส่วนบุคคลที่มีผลต่อแรงจูงใจในการเรียนวิชาภาษาจีนของนักเรียน ได้แก่ เพศ อายุ ระดับชั้นเรียน และเมื่อพิจารณา รายด้าน พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นเป็นอันดับแรก คือด้านครอบครัวมีความคิดเห็นในภาพรวมระดับมาก รองลงมาคือด้านสังคมมีความคิดเห็นในภาพรวมระดับมาก ด้านสถานศึกษามีความคิดเห็นในภาพรวมระดับปานกลาง ด้านความต้องการ มีความคิดเห็นในภาพรวมระดับปานกลาง และอันดับสุดท้ายคือด้านความสนใจและ 2) ผลจากการวิจัยสามารถเป็นแนวทางในการสร้างแรงจูงใจในการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาจีนเพื่อให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

เบญจมาศ ตูลยนิติกุล, ณภัทรสร พระนอนเขตต์, เจนจิรา ตำราญจิตร, และศศพร ทิพย์นาวา (2566) ได้ทำการศึกษาเรื่องปัจจัยที่มีผลต่อแรงจูงใจในการเรียนภาษาญี่ปุ่นเมื่อตัวอย่างมีขนาดเล็ก มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อแรงจูงใจในการเรียนภาษาญี่ปุ่นเมื่อตัวอย่างมีขนาดเล็ก และหาตัวแบบการพยากรณ์ค่าระดับแรงจูงใจในการเรียนภาษาญี่ปุ่น โดยทำการเปรียบเทียบตัวแบบการวิเคราะห์การถดถอยแบบควอนไทล์ (Quantile Regression) กับตัวแบบการถดถอยควอนไทล์แบบบูตสแตรป (Bootstrapped Quantile Regression) โดยใช้ค่าความกว้างของช่วงความเชื่อมั่นของค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยเป็นเกณฑ์ในการเปรียบเทียบประชากรที่ศึกษาคือผู้ที่เรียนภาษาญี่ปุ่นระดับ B1 ในสถาบันเอเชียตะวันออกศึกษา มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์และใช้การเลือกตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling) จากผู้ที่เรียนภาษาญี่ปุ่นระดับ B1 รุ่นที่ 11 จำนวน 37 คน โดยใช้แบบสอบถามแรงจูงใจในการเรียนภาษาญี่ปุ่น พบว่า วิธีการวิเคราะห์การถดถอยแบบควอนไทล์ที่ระดับควอร์ไทล์ที่ 2 เป็นตัวแบบที่มีความเหมาะสมที่สุดและปัจจัยที่มีผลต่อแรงจูงใจในการเรียนภาษาญี่ปุ่นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติคือภาพลักษณ์ของประเทศญี่ปุ่น โดยมีค่าประมาณสัมประสิทธิ์ความสัมพันธ์สเปียร์แมนเท่ากับ 0.541

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง “แรงจูงใจในการเรียนสาขาวิชาภาษาไทยของนักศึกษาจีนในมหาวิทยาลัยคุณหมิง” เป็นการศึกษาเชิงวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) ซึ่งผู้วิจัยได้กำหนดวิธีการดำเนินการวิจัย ดังนี้

3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่างในการวิจัย

ประชากรในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักศึกษาจีนระดับปริญญาตรีที่เรียนสาขาวิชาภาษาไทยในมหาวิทยาลัยคุณหมิง ชั้นปีที่ 1-4 จำนวน 140 คน แบ่งเป็นชั้นปีที่ 1 จำนวน 35 คน ชั้นปีที่ 2 จำนวน 35 คน ชั้นปีที่ 3 จำนวน 35 คน และชั้นปีที่ 4 จำนวน 35 คน รวมทั้งหมด 140 คน (มหาวิทยาลัยคุณหมิง, 2566) เนื่องจากประชากรมีจำนวนไม่มาก ผู้วิจัยจึงใช้การเก็บประชากรทั้งหมด เพื่อนำมาวิเคราะห์ผลทางสถิติ (Total Population as Sampling)

3.2 เครื่องมือใช้ในการวิจัย

3.2.1 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยใช้แบบสอบถาม (Questionnaire) ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นโดยการศึกษาจากแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เครื่องมือแบ่งออกเป็น 5 ส่วน คือ

ส่วนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม มีลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบเลือกตอบ มีจำนวน 3 ข้อ ประกอบด้วย เพศ อายุ และชั้นปี

ส่วนที่ 2 ปัจจัยแรงจูงใจภายใน มีลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบประเมินคำตอบ 5 ระดับ (Rating Scale) ประกอบด้วย 2 ด้าน ได้แก่ ด้านความสนใจส่วนบุคคล และด้านความต้องการส่วนบุคคล จำนวน 11 ข้อ

ส่วนที่ 3 ปัจจัยแรงจูงใจภายนอก มีลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบประเมินคำตอบ 5 ระดับ (Rating Scale) ประกอบด้วย 4 ด้าน ได้แก่ ด้านสถานศึกษา ด้านสังคม ด้านเศรษฐกิจ และด้านครอบครัว จำนวน 16 ข้อ

ส่วนที่ 4 แรงจูงใจในการเรียนสาขาวิชาภาษาไทย มีลักษณะแบบสอบถามเป็น

แบบประเมินคำตอบ 5 ระดับ (Rating Scale) จำนวน 10 ข้อ

ส่วนที่ 5 เป็นข้อข้อเสนอแนะที่เรียนภาษาไทยและความคาดหวังหลังเรียนภาษาไทย โดยคำตอบเป็นแบบปลายเปิด (Open-Ended)

ซึ่งแบบสอบถามตอนที่ 2, 3 และ 4 จะประเมินคำตอบเป็น 5 ระดับ (Rating Scale) (บุญชม ศรีสะอาด, 2560) คือ

ระดับแรงงใจมากที่สุด	ให้ค่าน้ำหนัก 5 คะแนน
ระดับแรงงใจมาก	ให้ค่าน้ำหนัก 4 คะแนน
ระดับแรงงใจปานกลาง	ให้ค่าน้ำหนัก 3 คะแนน
ระดับแรงงใจน้อย	ให้ค่าน้ำหนัก 2 คะแนน
ระดับแรงงใจน้อยที่สุด	ให้ค่าน้ำหนัก 1 คะแนน

การแปลผลค่าคะแนนใช้เกณฑ์คะแนนค่าเฉลี่ยตามแนวทางของ Best (1986) ดังนี้

ค่าเฉลี่ย 4.50 – 5.00	หมายถึง มีแรงงใจอยู่ในระดับน้อยที่สุด
ค่าเฉลี่ย 3.50 – 4.49	หมายถึง มีแรงงใจอยู่ในระดับน้อย
ค่าเฉลี่ย 2.50 – 3.49	หมายถึง มีแรงงใจอยู่ในระดับปานกลาง
ค่าเฉลี่ย 1.50 – 2.49	หมายถึง มีแรงงใจอยู่ในระดับมาก
ค่าเฉลี่ย 1.00 – 1.49	หมายถึง มีแรงงใจอยู่ในระดับมากที่สุด

3.2.2 ขั้นตอนในการวิจัยครั้งนี้ ได้สร้างแบบสอบถามขึ้นโดยศึกษาค้นคว้าทฤษฎีแนวคิดและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแรงงใจในการเรียนภาษาต่างประเทศและภาษาไทยจากเอกสารวิชาการ งานวิจัย จากวารสารวิชาการ เพื่อนำเป็นแหล่งข้อมูลในการสร้างแบบสอบถามภายใต้การชี้แนะของอาจารย์ที่ปรึกษาและหาความเที่ยงตรง โดยมีรายละเอียดตามขั้นตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ศึกษาค้นคว้าทฤษฎี แนวคิด และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแรงงใจในการเรียนภาษาต่างประเทศและภาษาไทย

ตอนที่ 2 กำหนดวัตถุประสงค์และกรอบแนวคิดในการสร้างเครื่องมือโดยการวิเคราะห์จากข้อมูลที่เกี่ยวข้อง

ตอนที่ 3 สร้างแบบสอบถามเพื่อการวิจัยตามกรอบแนวคิด

ตอนที่ 4 นำเสนอแบบสอบถามให้ผู้ทรงคุณวุฒิและผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน โดยผู้เชี่ยวชาญที่มีวุฒิการศึกษาในระดับปริญญาเอกด้านการบริหารการศึกษาจำนวน 3 ท่าน ตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) เพื่อหาค่าสัมประสิทธิ์ความสอดคล้อง (Index of Item -Objective Congruence: IOC) เพื่อทำการตรวจสอบความถูกต้องด้านเนื้อหาความ

ชัดเจนของข้อคำถามและประเด็นคำถาม โดยสามารถวัดสิ่งที่ผู้วิจัยต้องการได้ตามวัตถุประสงค์เมื่อนำไปใช้จริงซึ่งมีเกณฑ์การประเมิน ดังนี้

+1 หมายถึง แน่ใจว่าข้อคำถามวัดได้ตรงตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยในเรื่องดังกล่าวที่ต้องการศึกษาวิจัย

+0 หมายถึง ไม่แน่ใจว่าข้อคำถามวัดได้ตรงตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยในเรื่องดังกล่าวที่ต้องการศึกษาวิจัย

-1 หมายถึง ข้อคำถามไม่ตรงตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยในเรื่องดังกล่าวที่ต้องการศึกษาวิจัย

ซึ่งผลพบว่ามีค่า IOC ในบางข้อได้ต่ำกว่าเกณฑ์ 0.5 ผู้วิจัยจึงปรับข้อคำถามที่ตามคำแนะนำของผู้ทรงคุณวุฒิ เพื่อให้ได้ ข้อคำถามในแบบสอบถามที่สามารถวัดได้ครอบคลุมตามเนื้อหา

ตอนที่ 5 นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษาให้ผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน เพื่อตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) จากนั้นปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ ซึ่งจากการนำแบบสอบถามไปทดสอบความเที่ยงตรง

ตอนที่ 6 นำแบบสอบถามไปทดลองใช้ (Try Out) กับนักเรียนจำนวน 30 คนในมหาวิทยาลัยคุณหมิงที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง เพื่อหาคุณภาพเครื่องมือ โดยการหาค่า ความเที่ยงหรือความเชื่อมั่นได้ของแบบสอบถาม (Reliability) โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟา ของครอนบาค (Cronbach's Alpha) โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปสำหรับการวิจัยทางสังคมศาสตร์ ได้ ค่าความเที่ยงหรือความเชื่อถือได้ของแบบสอบถาม $\alpha = 0.977$ แสดงให้เห็นว่าแบบสอบถามมีความน่าเชื่อถือและนำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างได้จริง

3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลเชิงปริมาณผู้วิจัยได้ดำเนินการ ดังนี้

3.3.1 ข้อมูลปฐมภูมิ (Primary Data) ข้อมูลในส่วนนี้ ผู้ศึกษาได้เก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มประชากรและกลุ่มตัวอย่างโดยตรง ดังนี้

1) การเก็บรวบรวมข้อมูล นักศึกษาจีนในมหาวิทยาลัยคุณหมิงที่กำลังศึกษาในระดับปริญญาตรี อยู่ในชั้นปีที่ 1-4 จำนวน 140 คน (มหาวิทยาลัยคุณหมิง, 2566) สร้างแบบสอบถาม (Questionnaire) มีทั้งคำถามแบบปลายปิด (Close Ended Questions) และปลายเปิด

(Open-Ended) นักศึกษาจีนในมหาวิทยาลัยคุนหมิงที่กำลังศึกษาในระดับปริญญาตรี อยู่ในชั้นปีที่ 1-4 ประกอบด้วยข้อมูลพื้นฐานบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ปัจจัยแรงจูงใจภายใน ปัจจัยแรงจูงใจภายนอก และแรงจูงใจในการเรียนสาขาวิชาภาษาไทย

2) ตรวจสอบแบบสอบถามที่ได้รับกลับคืนมาโดยตรวจสอบความถูกต้องความครบถ้วนของข้อมูล แล้วนำมากำหนดรหัสคำตอบเพื่อทำการวิเคราะห์ประมวลผลต่อไป

3.3.2 ข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data) โดยการหาข้อมูลด้วยการค้นคว้าจากเอกสารและบทความที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้ได้ข้อมูลพื้นฐานที่ใช้เป็นแนวทางในการวิจัย

3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลเรื่อง “แรงจูงใจในการเรียนสาขาวิชาภาษาไทยของนักศึกษาจีนในมหาวิทยาลัยคุนหมิง” ดังนี้

3.4.1 เชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) ซึ่งประกอบด้วย ค่าความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) โดยมีรายละเอียดดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ใช้สถิติหาค่าความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percentage) ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ส่วนที่ 2 ปัจจัยแรงจูงใจภายใน ใช้สถิติหาค่าความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percentage) ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ส่วนที่ 3 ปัจจัยแรงจูงใจภายนอก ใช้สถิติหาค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ส่วนที่ 4 แรงจูงใจในการเรียนสาขาวิชาภาษาไทย ใช้สถิติหาค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ในการวิเคราะห์ข้อมูล

3.4.2 การตรวจสอบค่า Multicollinearity ของตัวแปรอิสระ

Multicollinearity หมายถึง สภาพที่เกิดสหสัมพันธ์ (Correlation) กันเองระหว่างตัวแปรอิสระในระดับที่ค่อนข้างสูง เมื่อมีการวิเคราะห์ด้วย Multiple Linear Regressions ส่วน

Multicollinearity คือ การมีสหสัมพันธ์กันเองระหว่างตัวแปรอิสระที่มากกว่า 2 ตัวขึ้นไป หรือการที่สภาพของกลุ่มของตัวแปรอิสระในสมการมีความสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน

ในกรณีที่ขนาดของความสัมพันธ์มีค่าสูง (High Multicollinearity) จะทำให้ตัวคำนวณที่ได้มีค่าความเบี่ยงเบนไปจากค่าแท้จริง โดยปัญหาเรื่อง Multicollinearity นั้นมีสาเหตุมาจากขนาด (Degree) ของความสัมพันธ์ ถ้าขนาดความสัมพันธ์มีค่าน้อย ก็จะถือว่าตัวคำนวณจะไม่เบี่ยงเบนไปจากค่าแท้จริงมากนัก ดังนั้น ในการวิเคราะห์ด้วย Multiple Linear Regressions ตัวแปรอิสระจะต้องไม่มีความสัมพันธ์กันเอง คือ ไม่เกิด Multicollinearity

การตรวจสอบ Multicollinearity จะใช้ค่า Variance Inflation Factor (VIF) หรือ ค่า Tolerance หรือค่า Eigen Value ตัวใดตัวหนึ่งก็ได้ โดยมีเกณฑ์การตรวจสอบดังนี้

1) Tolerance หากค่า Tolerance < 0.1 หรือ Tolerance < 0 (Pedhazur, 1997) แสดงว่าเกิด Multicollinearity

2) Variance Inflation Factor (VIF) ค่า VIF ที่เหมาะสมไม่ควรเกิน 10 หากเกินกว่านี้แสดงว่าตัวแปรอิสระมีความสัมพันธ์กันเอง (Brien, 2007)

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาเรื่อง แรงจูงใจในการเรียนสาขาวิชาภาษาไทยของนักศึกษาจีนในมหาวิทยาลัยคุณหมิง มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาระดับแรงจูงใจทั้งภายใน ภายนอก และภาพรวมในการเรียนสาขาวิชาภาษาไทยของนักศึกษาจีนในมหาวิทยาลัยคุณหมิง และ 2) ศึกษาปัจจัยภายในและภายนอกที่มีผลต่อแรงจูงใจในการเรียนสาขาวิชาภาษาไทยของนักศึกษาจีนในมหาวิทยาลัยคุณหมิง มีผลการวิเคราะห์ข้อมูลการวิจัย ดังรายละเอียดต่อไปนี้

4.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม

4.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลระดับแรงจูงใจทั้งภายใน ภายนอก และภาพรวมในการเรียนสาขาวิชาภาษาไทยของนักศึกษาจีนในมหาวิทยาลัยคุณหมิง

4.3 ผลการวิเคราะห์ปัจจัยภายในและภายนอกที่มีผลต่อแรงจูงใจในการเรียนสาขาวิชาภาษาไทยของนักศึกษาจีนในมหาวิทยาลัยคุณหมิง

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้ใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูปช่วยในการวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานและทดสอบสมมติฐาน นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลโดยเริ่มจากการกำหนดสัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ลำดับขั้นตอนการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลและแปลความหมายในงานวิจัยครั้งนี้ ดังต่อไปนี้

n	=	จำนวนผู้ตอบแบบสอบถาม
$\bar{X}$	=	ค่าเฉลี่ย
S.D.	=	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
R^2	=	ค่าสัมประสิทธิ์การพยากรณ์
Adjusted R^2	=	ค่าสัมประสิทธิ์การพยากรณ์ที่มีการปรับแก้ให้เหมาะสม
R^2 change	=	ค่าสัมประสิทธิ์การพยากรณ์ที่เพิ่มขึ้น
F	=	ค่าสถิติทดสอบความแปรปรวนทางเดียว

Model	=	สมการผลการวิเคราะห์
SS	=	ผลบวกกำลังสองของคะแนน (Sum of Squares)
MS	=	ค่าเฉลี่ยผลบวกกำลังสองของคะแนน (Mean Squares)
df	=	ขั้นความเป็นอิสระ (Degree of Freedom)
b	=	ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอย (Regression Coefficient)
SE _{est}	=	ค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการพยากรณ์ตัวแปรตามด้วยตัวแปรอิสระ (Std. Error of the Estimate)
p-value	=	ค่าความน่าจะเป็นสำหรับบ่งบอกนัยสำคัญทางสถิติ
$\hat{Y}$	=	แรงจูงใจในการเรียนสาขาวิชาภาษาไทยของนักศึกษาจีนในมหาวิทยาลัยคุนหมิง เมื่อพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ
$\hat{Z}$	=	แรงจูงใจในการเรียนสาขาวิชาภาษาไทยของนักศึกษาจีนในมหาวิทยาลัยคุนหมิงเมื่อพยากรณ์ในรูป คะแนนมาตรฐาน

4.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม

การวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถามใช้สถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ การวิเคราะห์ โดยการหาค่าความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percentage) ซึ่งประกอบด้วย เพศ อายุ และชั้นปี โดยมีรายละเอียดดังนี้

ตารางที่ 4.1 จำนวนและค่าร้อยละของข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม

(n = 140)

เพศ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ชาย	18	12.86
หญิง	122	87.14
รวม	140	100.0

จากตารางที่ 4.1 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถาม ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 122 คน คิดเป็นร้อยละ 87.14 และเพศชาย จำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 12.86

ตารางที่ 4.2 จำนวนและค่าร้อยละของข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามอายุ

(n = 140)

อายุ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
18 ปีหรือต่ำกว่า	16	11.42
19-20 ปี	55	39.29
21-22 ปี	41	29.29
22 ปีขึ้นไป	28	20.00
รวม	140	100.0

จากตารางที่ 4.2 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถาม ส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 19-20 ปี จำนวน 55 คน คิดเป็นร้อยละ 39.29 รองลงคืออายุระหว่าง 21-22 ปี จำนวน 41 คน คิดเป็นร้อยละ 29.29 อายุ 22 ปีขึ้นไป จำนวน 28 คน คิดเป็นร้อยละ 20.00 และอายุ 18 ปี หรือต่ำกว่า จำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 11.42

ตารางที่ 4.3 จำนวนและค่าร้อยละของข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามชั้นปี

(n = 140)

ชั้นปี	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ชั้นปีที่ 1	35	25.00
ชั้นปีที่ 2	35	25.00
ชั้นปีที่ 3	35	25.00
ชั้นปีที่ 4	35	25.00
รวม	140	100.0

จากตารางที่ 4.3 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถาม มีการเก็บข้อมูลจำนวนเท่า ๆ กันทุกชั้นตั้งแต่ชั้นปีที่ 1-4 โดยแต่ละชั้นปีเก็บข้อมูลจำนวน 35 คน คิดเป็นชั้นปีร้อยละ 25.00

4.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลระดับแรงจูงใจทั้งภายใน ภายนอก และภาพรวมในการเรียนสาขาวิชาภาษาไทยของนักศึกษาจีนในมหาวิทยาลัยคุณหมิง

การวิเคราะห์แรงจูงใจในการเรียนสาขาวิชาภาษาไทยของนักศึกษาจีนในมหาวิทยาลัยคุณหมิง ดังตารางที่ 4.4

ตารางที่ 4.4 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของแรงจูงใจในการเรียนสาขาวิชาภาษาไทยของนักศึกษาจีนในมหาวิทยาลัยคุณหมิง

(n=140)

ข้อ	แรงจูงใจในการเรียนสาขาวิชาภาษาไทย	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
1	การเรียนภาษาไทยจะช่วยให้มีโอกาสก้าวหน้าในการทำงานมากขึ้น	3.83	0.83	มาก
2	นักศึกษาจีนมีความต้องการประกอบอาชีพด้านการสอนภาษาไทย	3.65	1.07	มาก
3	นักศึกษาจีนมีความต้องการประกอบอาชีพด้านการแปลภาษาระหว่างภาษาจีนและภาษาไทย	3.68	1.02	มาก
4	นักศึกษาจีนมีความต้องการประกอบอาชีพเป็นมัคคุเทศก์ ล่าม หรือบริการเกี่ยวกับการท่องเที่ยว	3.71	1.07	มาก
5	นักศึกษาจีนมีความต้องการนำความรู้ด้านภาษาไทยไปใช้เพื่อประกอบการค้ากับคนไทย	3.60	1.04	มาก
6	นักศึกษาจีนมีความต้องการเรียนภาษาไทยเพื่อสามารถฟัง พูด อ่าน เขียนภาษาไทย เพื่อนำไปประกอบอาชีพ	3.99	0.94	มาก
7	นักศึกษาจีนมีความต้องการเรียนรู้วัฒนธรรมไทยและประเพณีไทยผ่านการเรียนภาษาไทย	3.77	0.94	มาก
8	ภาษาไทยเป็นภาษาที่คล้ายกับภาษาของชนกลุ่มน้อย เข้าใจง่ายและมีความท้าทายในการเรียนรู้	3.88	0.95	มาก
9	นักศึกษาจีนมีความรู้พื้นฐานภาษาไทยอยู่แล้วต้องการพัฒนาภาษาของตนให้มากขึ้น	3.64	1.12	มาก
10	นักศึกษาจีนมีความต้องการเรียนภาษาไทยเพราะรับอิทธิพลมาจากสื่อต่าง ๆ เช่น นักแสดงนักร้อง ละคร ภาพยนตร์ของไทย เป็นต้น	3.81	1.14	มาก
โดยภาพรวม		3.76	0.71	มาก

จากตารางที่ 4.4 พบว่า แรงจูงใจในการเรียนสาขาวิชาภาษาไทยของนักศึกษาจีนในมหาวิทยาลัยคุณหมิง โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.76$, S.D.=0.71) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ นักศึกษาจีนมีความต้องการเรียนภาษาไทยเพื่อสามารถฟัง พูด อ่าน เขียนภาษาไทย เพื่อนำไปประกอบอาชีพ ($\bar{X}=3.99$, S.D.=0.94) รองลงมาคือ ภาษาไทยเป็นภาษาที่คล้ายกับภาษาของชนกลุ่มน้อย เข้าใจง่ายและมีความท้าทายในการเรียนรู้ ($\bar{X}=3.88$, S.D.=0.95) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ นักศึกษาจีนมีความต้องการนำความรู้ด้านภาษาไทยไปใช้เพื่อประกอบการค้ากับคนไทย ($\bar{X}=3.60$, S.D.=1.04)

ในการวิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่อแรงจูงใจในการเรียนสาขาวิชาภาษาไทยของนักศึกษาจีนในมหาวิทยาลัยคุณหมิง สามารถแบ่งเป็น 2 ปัจจัยหลักคือ 1) ปัจจัยแรงจูงใจภายใน แบ่งเป็นปัจจัยย่อย 2 ปัจจัย ได้แก่ ความสนใจส่วนบุคคล และความต้องการส่วนบุคคล 2) ปัจจัยแรงจูงใจภายนอก แบ่งเป็นปัจจัยย่อย 4 ปัจจัย ได้แก่ ด้านสถานศึกษา ด้านสังคม ด้านเศรษฐกิจ และด้านครอบครัว ซึ่งแสดงผลได้ดังตารางที่ 4.3-4.4

ตารางที่ 4.5 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยแรงจูงใจภายใน

(n=140)

ข้อ	ปัจจัยแรงจูงใจภายใน	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
ความสนใจส่วนบุคคลโดยภาพรวม		3.78	1.05	มาก
1	นักศึกษาจีนมีความสนใจในภาษาไทย	3.74	0.93	มาก
2	นักศึกษาจีนมีความสนใจในวัฒนธรรมไทย	4.05	0.89	มาก
3	นักศึกษาจีนมีความสนใจในประวัติศาสตร์ไทย	3.60	0.92	มาก
4	นักศึกษาจีนมีความสนใจในดารานักร้องไทย	3.75	1.15	มาก
5	นักศึกษาจีนมีความสนใจในเพลงไทย	3.79	1.09	มาก
6	นักศึกษาจีนมีความสนใจในภาพยนตร์ไทย	3.84	1.01	มาก
ความต้องการส่วนบุคคลโดยภาพรวม		3.67	0.79	มาก
7	นักศึกษาจีนต้องการเดินทางไปเที่ยวประเทศไทย	3.79	0.74	มาก
8	นักศึกษาจีนต้องการอยากเดินทางไปทำงานที่ประเทศไทย	4.22	1.00	มาก
9	นักศึกษาจีนต้องการเดินทางไปศึกษาต่อที่ประเทศไทย	3.14	1.08	ปานกลาง
10	นักศึกษาจีนต้องการเรียนรู้ภาษาไทย	3.38	1.23	ปานกลาง

ตารางที่ 4.5 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยแรงจูงใจภายใน (ต่อ)

(n=140)

ข้อ	ปัจจัยแรงจูงใจภายใน	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
11	นักศึกษาจีนต้องการพัฒนาความสามารถของตนเองทางด้านภาษาไทย	3.84	0.98	มาก
ปัจจัยแรงจูงใจภายในโดยภาพรวม		3.74	0.70	มาก

จากตารางที่ 4.5 พบว่า ปัจจัยแรงจูงใจภายใน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.74$, S.D.=0.70) เมื่อพิจารณาเป็นปัจจัยย่อย เรียงลำดับจากค่าเฉลี่ยโดยรวมมากไปน้อย พบว่า

1) ความสนใจส่วนบุคคล โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.78$, S.D.=1.05) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ นักศึกษาจีนมีความสนใจในวัฒนธรรมไทย ($\bar{X}=4.05$, S.D.=0.89) รองลงมาคือ นักศึกษาจีนมีความสนใจในภาพยนตร์ไทย ($\bar{X}=3.84$, S.D.=1.01) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ นักศึกษาจีนมีความสนใจในประวัติศาสตร์ไทย ($\bar{X}=3.60$, S.D.=0.92)

2) ความต้องการส่วนบุคคล โดยภาพรวมอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X}=3.67$, S.D.=0.79) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ นักศึกษาจีนต้องการอยากเดินทางไปทำงานที่ประเทศไทย ($\bar{X}=4.22$, S.D.=1.00) รองลงมาคือ นักศึกษาจีนต้องการพัฒนาความสามารถของตนเองทางด้านภาษาไทย ($\bar{X}=3.84$, S.D.=0.98) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ นักศึกษาจีนต้องการเดินทางไปศึกษาต่อที่ประเทศไทย ($\bar{X}=3.14$, S.D.=1.08)

ตารางที่ 4.6 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยแรงจูงใจภายนอก

(n=140)

ข้อ	ปัจจัยแรงจูงใจภายนอก	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
ด้านสถานศึกษา		3.78	0.78	มาก
1	ภาษาไทยเป็นวิชาที่มหาวิทยาลัยบังคับเรียน	3.37	1.20	ปานกลาง
2	ครูผู้สอนวิชาภาษาไทยมีความน่าเชื่อถือ สนุกสนาน	3.78	1.00	มาก
3	วิธีและเทคนิคการสอนที่เหมาะสมของครู	3.88	0.93	มาก
4	สื่อและอุปกรณ์การสอนที่ดึงดูดใจ	3.70	0.97	มาก

ตารางที่ 4.6 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยแรงจูงใจภายนอก (ต่อ)

(n=140)

ข้อ	ปัจจัยแรงจูงใจภายนอก	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
ด้านสถานศึกษา		3.78	0.78	มาก
5	บรรยากาศในห้องเรียนภาษาไทยที่กระตุ้น	3.99	0.90	มาก
6	มหาวิทยาลัยคุณหมิงมีความร่วมมือกับมหาวิทยาลัยไทยและมีโอกาสให้การศึกษาต่อในประเทศไทย	3.95	1.05	มาก
ด้านสังคม		3.70	0.77	มาก
7	ในสังคมปัจจุบันของประเทศจีน ภาษาไทยเป็นหนึ่งในภาษาต่างประเทศที่ได้รับความนิยม	3.19	1.04	ปานกลาง
8	จำนวนคนไทยที่มากขึ้นในประเทศจีนและจำนวนคนจีนที่มากขึ้นในประเทศไทย	3.92	0.96	มาก
9	ได้รู้จักคนจีนมากขึ้น มีเพื่อนคนไทย สามารถเข้าสังคมกับคนไทยได้	3.79	1.02	มาก
10	สังคมจีนและไทยมีความต้องการผู้ที่สามารถพูดภาษาจีนและไทยได้เพิ่มมากขึ้น	3.91	1.01	มาก
ด้านเศรษฐกิจ		3.90	0.76	มาก
11	เพื่อพัฒนาเศรษฐกิจที่รองรับธุรกิจของคนไทยที่ไปลงทุนในประเทศจีน	3.74	0.95	มาก
12	เพื่อพัฒนาเศรษฐกิจของคนจีนที่มาลงทุนในประเทศไทย	3.69	0.94	มาก
13	เพื่อส่งเสริมการพัฒนาเศรษฐกิจการท่องเที่ยวจีน-ไทย	4.08	0.91	มาก
14	ความร่วมมือทางการค้าจีน-ไทยเพิ่มมากขึ้น	4.09	0.93	มาก
ด้านครอบครัว		3.45	0.97	ปานกลาง
15	ครอบครัวให้การสนับสนุนในการเรียนภาษาไทย	3.49	1.06	ปานกลาง
16	ครอบครัวเห็นประโยชน์จากการเรียนสาขาวิชาภาษาไทย	3.40	1.06	ปานกลาง
ปัจจัยแรงจูงใจภายในโดยภาพรวม		3.75	0.68	มาก

จากตารางที่ 4.6 พบว่า ปัจจัยแรงจูงใจภายในโดยภาพรวม อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.75$, S.D.=0.68) เมื่อพิจารณาเป็นปัจจัยย่อย เรียงลำดับจากค่าเฉลี่ยโดยรวมมากไปน้อย พบว่า

1) ด้านเศรษฐกิจ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.90$, S.D.=0.76) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ความร่วมมือทางการค้าจีน-ไทยเพิ่มมากขึ้น ($\bar{X}=4.09$, S.D.=0.93) รองลงมาคือ เพื่อส่งเสริมการพัฒนาเศรษฐกิจการท่องเที่ยวจีน-ไทย ($\bar{X}=4.08$, S.D.=0.91) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ เพื่อพัฒนาเศรษฐกิจของคนจีนที่มาลงทุนในประเทศไทย ($\bar{X}=3.69$, S.D.=0.94)

2) ด้านสถานศึกษา โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.78$, S.D.=0.78) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ บรรยากาศในห้องเรียนภาษาไทยที่กระตุ้น ($\bar{X}=3.99$, S.D.=0.90) รองลงมาคือ มหาวิทยาลัยคุณหมิงมีความร่วมมือกับมหาวิทยาลัยไทยและมีโอกาสให้การศึกษาต่อในประเทศไทย ($\bar{X}=3.95$, S.D.=1.05) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ ภาษาไทยเป็นวิชาที่มหาวิทยาลัยบังคับเรียน ($\bar{X}=3.37$, S.D.=1.20)

3) ด้านสังคม โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.70$, S.D.=0.77) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ จำนวนคนไทยที่มากขึ้นในประเทศจีนและจำนวนคนจีนที่มากขึ้นในประเทศไทย ($\bar{X}=3.92$, S.D.=0.96) รองลงมาคือ สังคมจีนและไทยมีความต้องการผู้ที่สามารถพูดภาษาจีนและไทยได้เพิ่มมากขึ้น ($\bar{X}=3.91$, S.D.=1.01) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ ในสังคมปัจจุบันของประเทศจีน ภาษาไทยเป็นหนึ่งในภาษาต่างประเทศที่ได้รับความนิยม ($\bar{X}=3.19$, S.D.=1.04)

4) ด้านครอบครัว โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=3.45$, S.D.=0.97) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ครอบครัวให้การสนับสนุนในการเรียนภาษาไทย ($\bar{X}=3.49$, S.D.=1.06) รองลงมาคือ ครอบครัวเห็นประโยชน์จากการเรียนสาขาวิชาภาษาไทย ($\bar{X}=3.40$, S.D.=1.06)

4.3 ผลการวิเคราะห์ปัจจัยภายในและภายนอกที่มีผลต่อแรงจูงใจในการเรียนสาขาวิชาภาษาไทยของนักศึกษาจีนในมหาวิทยาลัยคุณหมิง

4.3.1 ปัจจัยแรงจูงใจภายในที่มีผลต่อแรงจูงใจในการเรียนสาขาวิชาภาษาไทยของนักศึกษาจีนในมหาวิทยาลัยคุณหมิง

สมมติฐานการวิจัยข้อที่ 1 คือ ปัจจัยแรงจูงใจภายในมีผลต่อแรงจูงใจในการเรียนสาขาวิชาภาษาไทยของนักศึกษาจีนในมหาวิทยาลัยคุณหมิง

ในการศึกษาปัจจัยแรงจูงใจภายในที่มีผลต่อแรงจูงใจในการเรียนสาขาวิชาภาษาไทยของนักศึกษาจีนในมหาวิทยาลัยคุณหมิง โดยใช้การวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณแบบคัดเลือกเข้า (Enter Multiple Regression Analysis) มีตัวแปรอิสระคือ ความสนใจส่วนบุคคลและความต้องการส่วนบุคคล ส่วนตัวแปรตามคือ แรงจูงใจในการเรียนสาขาวิชาภาษาไทยของนักศึกษาจีนในมหาวิทยาลัยคุณหมิง ซึ่งจำเป็นต้องมีการทดสอบความเหมาะสมของข้อมูลที่ใช้ในการวิเคราะห์เพื่อให้ผลการวิเคราะห์มีความน่าเชื่อถือมากยิ่งขึ้น ซึ่งผู้วิจัยจะทำการทดสอบข้อมูลของตัวแปรที่ใช้ในการวิเคราะห์ ดังนี้

4.3.1.1 การทดสอบข้อตกลงเบื้องต้นของการวิเคราะห์ความถดถอยเชิงพหุ

ตามที่ได้กล่าวไว้ข้างต้นว่าเพื่อให้ผลการวิเคราะห์มีความน่าเชื่อถือและมีความถูกต้องแม่นยำในการวิเคราะห์ความถดถอยเชิงพหุ (Multiple Regression Analysis) จะต้องมีการทดสอบความเหมาะสมของข้อมูลที่ใช้ในการวิเคราะห์ ดังนั้นก่อนการวิเคราะห์ผลจะต้องตรวจสอบข้อมูลของตัวแปรทุกตัวที่ใช้ในการวิเคราะห์ความถดถอยเชิงพหุ ซึ่งผู้วิจัยได้ทำการทดสอบตามหัวข้อที่จะนำเสนอต่อไปนี้

ตัวแปรอิสระทั้ง 2 ตัวเป็นข้อมูลเชิงปริมาณ (Quantitative Variables) วัดที่ระดับมาตรอันตรภาค (Interval) และมีการแจกแจงแบบปกติ

ค่าความคลาดเคลื่อนแต่ละค่าเป็นอิสระกัน (Autocorrelation) เงื่อนไขข้อหนึ่งในการวิเคราะห์ความถดถอยเชิงพหุ กำหนดว่าค่าความคลาดเคลื่อนแต่ละค่าต้องเป็นอิสระกัน ซึ่งวิธีการตรวจสอบผู้วิจัยจะพิจารณาจากค่าสถิติ Durbin-Watson โดยถ้าค่า Durbin-Watson มีค่าเข้าใกล้ 2 กล่าวคือ มีค่าอยู่ในช่วง 1.65 – 2.35 จะสามารถสรุปได้ว่าค่าความคลาดเคลื่อนมีความเป็นอิสระกัน (วรรณชนก จันทชุม, 2560) โดยจากการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่าค่า Durbin-Watson มีค่า

เท่ากับ 1.92 ซึ่งอยู่ระหว่าง 1.65 – 2.35 จึงสรุปได้ว่าตัวแปรอิสระที่นำมาใช้ในการทดสอบไม่มีความสัมพันธ์ภายในตัวเอง

4.3.1.2 การตรวจสอบค่า Multicollinearity ของตัวแปรอิสระ

Multicollinearity (Brien, 2007) หมายถึง สภาพที่เกิดสหสัมพันธ์ (Correlation) กันเองระหว่างตัวแปรอิสระในระดับที่ค่อนข้างสูง เมื่อมีการวิเคราะห์ด้วย Multiple Linear Regressions ส่วน Multicollinearity คือ การมีสหสัมพันธ์กันเองระหว่างตัวแปรอิสระที่มากกว่า 2 ตัวขึ้นไป หรือการที่สภาพของกลุ่มของตัวแปรอิสระในสมการมีความสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน

ในกรณีที่ขนาดของความสัมพันธ์มีค่าสูง (High Multicollinearity) จะทำให้ตัวคำนวณที่ได้มีค่าความเบี่ยงเบนไปจากค่าแท้จริง โดยปัญหาเรื่อง Multicollinearity นั้นมีสาเหตุมาจากขนาด (Degree) ของความสัมพันธ์ ถ้าขนาดความสัมพันธ์มีค่าน้อย ก็จะถือว่าตัวคำนวณจะไม่เบี่ยงเบนไปจากค่าแท้จริงมากนัก ดังนั้น ในการวิเคราะห์ด้วย Multiple Linear Regressions ตัวแปรอิสระจะต้องไม่มีความสัมพันธ์กันเอง คือ ไม่เกิด Multicollinearity

การตรวจสอบ Multicollinearity จะใช้ค่า Variance Inflation Factor (VIF) หรือ ค่า Tolerance หรือค่า Eigen Value ตัวใดตัวหนึ่งก็ได้ โดยมีเกณฑ์การตรวจสอบดังนี้

Tolerance หากค่า $Tolerance < 0.1$ หรือ $Tolerance < 0$ (Pedhazur, 1997) แสดงว่าเกิด Multicollinearity

Variance Inflation Factor (VIF) ค่า VIF ที่เหมาะสมไม่ควรเกิน 10 หากเกินกว่านี้ แสดงว่าตัวแปรอิสระมีความสัมพันธ์กันเอง

ตารางที่ 4.7 แสดงการตรวจสอบค่า Collinearity ของปัจจัยแรงจูงใจภายใน

(n=140)

ตัวแปรอิสระ	Tolerance	VIF
ปัจจัยด้านความสนใจส่วนบุคคล	0.510	1.961
ปัจจัยด้านความต้องการส่วนบุคคล	0.510	1.960

จากตารางที่ 4.7 แสดงการตรวจสอบค่า Collinearity ของตัวแปรอิสระ พบว่า ค่า Tolerance ของตัวแปรอิสระทั้งสองตัวมีค่าเท่ากับ 0.510 ซึ่งไม่ต่ำกว่า 0.1 หรือถ้า VIF ที่มีค่ามากที่สุดคือ 1.961 ซึ่งน้อยกว่า 10 ดังนั้นแสดงว่า ตัวแปรอิสระไม่มีความสัมพันธ์กัน หรือไม่เกิด Multicollinearity นั้นเอง

ตารางที่ 4.8 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของปัจจัยแรงจูงใจภายในที่มีผลต่อแรงจูงใจในการเรียนสาขาวิชาภาษาไทยของนักศึกษาจีนในมหาวิทยาลัยคุณหมิง

(n=140)

Model		SS	df	MS	F	p-value
1	การถดถอย Regression	43.136	2	21.568	110.632*	0.000
	ความคลาดเคลื่อน Residual	26.708	137	0.195		
	รวม Total	69.844	139			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.8 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณแบบคัดเลือกเข้า (Enter Multiple Regression Analysis) ยืนยันว่าตัวแปรอิสระ ได้แก่ ความสนใจส่วนบุคคลและความต้องการส่วนบุคคล มีผลต่อตัวแปรตามแรงจูงใจในการเรียนสาขาวิชาภาษาไทยของนักศึกษาจีนในมหาวิทยาลัยคุณหมิง เนื่องจากพบว่าค่า p-value ของสมการมีค่าเท่ากับ 0.00 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 4.9 ค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยของตัวพยากรณ์ในรูปแบบคะแนนดิบ (b) และคะแนนมาตรฐาน (Beta) ของสมการถดถอยพหุคูณที่ใช้พยากรณ์ปัจจัยแรงจูงใจภายในที่มีผลต่อแรงจูงใจในการเรียนสาขาวิชาภาษาไทยของนักศึกษาจีนในมหาวิทยาลัยคุณหมิง

(n=140)

ตัวพยากรณ์	Unstandardized Coefficients		Standardized Coefficients	t	p-value
	b	Std. Error	Beta		
ค่าคงที่	0.828	0.203		4.075	0.000
ปัจจัยด้านความสนใจส่วนบุคคล(X_1)	0.353	0.071	0.369	4.984*	0.000
ปัจจัยด้านความต้องการส่วนบุคคล (X_2)	0.432	0.066	0.482	6.521*	0.000
$R^2 = 0.618$, Adjusted $R^2 = 0.612$, $SE_{est} = 0.442$					

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.9 การวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณแบบคัดเลือกเข้า (Enter Multiple Regression Analysis) ปัจจัยแรงงูใจภายในที่มีผลต่อแรงงูใจในการเรียนสาขาวิชาภาษาไทยของนักศึกษาจีนในมหาวิทยาลัยคุณหมิง พบว่า ตัวแปรอิสระจำนวน 2 ตัวแปร สามารถพยากรณ์แรงงูใจในการเรียนสาขาวิชาภาษาไทยของนักศึกษาจีนในมหาวิทยาลัยคุณหมิง โดยตัวแปรอิสระที่มีอำนาจพยากรณ์ที่ดีที่สุดคือ ปัจจัยด้านความต้องการส่วนบุคคล (X_2) ซึ่งมีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยของการพยากรณ์เท่ากับ 0.432 รองลงมาคือ ปัจจัยด้านความสนใจส่วนบุคคล (X_1) ซึ่งมีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยของการพยากรณ์เท่ากับ 0.353 โดยตัวแปรอิสระทั้ง 2 ตัวแปรนี้ สามารถร่วมกันอธิบายความแปรปรวนของแรงงูใจในการเรียนสาขาวิชาภาษาไทยของนักศึกษาจีนในมหาวิทยาลัยคุณหมิงได้ร้อยละ 61.8 หรือมีอำนาจพยากรณ์ร้อยละ 61.2 และมีค่าความคลาดเคลื่อนของการพยากรณ์ที่ ± 0.442 โดยสามารถสร้างสมการพยากรณ์แรงงูใจในการเรียนสาขาวิชาภาษาไทยของนักศึกษาจีนในมหาวิทยาลัยคุณหมิงจากปัจจัยแรงงูใจภายในได้ดังนี้

สมการพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ

$$\hat{Y} = 0.828 + 0.432(X_2) + 0.353(X_1)$$

สมการพยากรณ์ในรูปคะแนนมาตรฐาน

$$\hat{Z} = 0.482(X_2) + 0.369(X_1)$$

4.3.2 ปัจจัยแรงงูใจภายนอกที่มีผลต่อแรงงูใจในการเรียนสาขาวิชาภาษาไทยของนักศึกษาจีนในมหาวิทยาลัยคุณหมิง

สมมติฐานการวิจัยข้อที่ 2 คือ ปัจจัยแรงงูใจภายนอกมีผลต่อแรงงูใจในการเรียนสาขาวิชาภาษาไทยของนักศึกษาจีนในมหาวิทยาลัยคุณหมิง

ในการศึกษาปัจจัยแรงงูใจภายนอกที่มีผลต่อแรงงูใจในการเรียนสาขาวิชาภาษาไทยของนักศึกษาจีนในมหาวิทยาลัยคุณหมิง โดยใช้การวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณแบบคัดเลือกเข้า (Enter Multiple Regression Analysis) มีตัวแปรอิสระคือ ด้านสถานศึกษา ด้านสังคม ด้านเศรษฐกิจและด้านครอบครัว ส่วนตัวแปรตามคือ แรงงูใจในการเรียนสาขาวิชาภาษาไทยของนักศึกษาจีนในมหาวิทยาลัยคุณหมิง ซึ่งจำเป็นต้องมีการทดสอบความเหมาะสมของข้อมูลที่ใช้ในการวิเคราะห์เพื่อให้ผลการวิเคราะห์มีความน่าเชื่อถือมากยิ่งขึ้น ซึ่งผู้วิจัยจะทำการทดสอบข้อมูลของตัวแปรที่ใช้ในการวิเคราะห์ ดังนี้

4.3.2.1 การทดสอบข้อตกลงเบื้องต้นของการวิเคราะห์ความถดถอยเชิงพหุ

ตามที่ได้กล่าวไว้ข้างต้นว่าเพื่อให้ผลการวิเคราะห์มีค่าน่าเชื่อถือและมีความถูกต้องแม่นยำในการวิเคราะห์ความถดถอยเชิงพหุ (Multiple Regression Analysis) จะต้องมีการทดสอบความเหมาะสมของข้อมูลที่ใช้ในการวิเคราะห์ ดังนั้นก่อนการวิเคราะห์ผลจะต้องตรวจสอบข้อมูลของตัวแปรทุกตัวที่ใช้ในการวิเคราะห์ความถดถอยเชิงพหุ ซึ่งผู้วิจัยได้ทำการทดสอบตามหัวข้อที่จะนำเสนอต่อไปนี้

ตัวแปรอิสระทั้ง 4 ตัวเป็นข้อมูลเชิงปริมาณ (Quantitative Variables) วัดที่ระดับมาตรอันตรภาค (Interval) และมีการแจกแจงแบบปกติ

ค่าความคลาดเคลื่อนแต่ละค่าเป็นอิสระกัน (Autocorrelation) เงื่อนไขข้อหนึ่งในการวิเคราะห์ความถดถอยเชิงพหุ กำหนดว่าค่าความคลาดเคลื่อนแต่ละค่าต้องเป็นอิสระกัน ซึ่งวิธีการตรวจสอบผู้วิจัยจะพิจารณาจากค่าสถิติ Durbin-Watson โดยถ้าค่า Durbin-Watson มีค่าเข้าใกล้ 2 กล่าวคือ มีค่าอยู่ในช่วง 1.65 – 2.35 จะสามารถสรุปได้ว่าค่าความคลาดเคลื่อนมีความเป็นอิสระกัน (วรรณชนก จันทชุม, 2560) โดยจากการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่าค่า Durbin-Watson มีค่าเท่ากับ 1.87 ซึ่งอยู่ระหว่าง 1.65 – 2.35 จึงสรุปได้ว่าตัวแปรอิสระที่นำมาใช้ในการทดสอบไม่มีความสัมพันธ์ภายในตัวเอง

4.3.2.2 การตรวจสอบค่า Multicollinearity ของตัวแปรอิสระ

Multicollinearity (O'Brien, 2007) หมายถึง สภาพที่เกิดสหสัมพันธ์ (Correlation) กันเองระหว่างตัวแปรอิสระในระดับที่ค่อนข้างสูง เมื่อมีการวิเคราะห์ด้วย Multiple Linear Regressions ส่วน Multicollinearity คือ การมีสหสัมพันธ์กันเองระหว่างตัวแปรอิสระที่มากกว่า 2 ตัวขึ้นไป หรือการที่สภาพของกลุ่มของตัวแปรอิสระในสมการมีความสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน

ในกรณีที่ขนาดของความสัมพันธ์มีค่าสูง (High Multicollinearity) จะทำให้ตัวคำนวณที่ได้มีค่าความเบี่ยงเบนไปจากค่าแท้จริง โดยปัญหาเรื่อง Multicollinearity นั้นมีสาเหตุมาจากขนาด (Degree) ของความสัมพันธ์ ถ้าขนาดความสัมพันธ์มีค่าน้อย ก็จะถือว่าตัวคำนวณจะไม่เบี่ยงเบนไปจากค่าแท้จริงมากนัก ดังนั้น ในการวิเคราะห์ด้วย Multiple Linear Regressions ตัวแปรอิสระจะต้องไม่มีความสัมพันธ์กันเอง คือ ไม่เกิด Multicollinearity

การตรวจสอบ Multicollinearity จะใช้ค่า Variance Inflation Factor (VIF) หรือ ค่า Tolerance หรือค่า Eigen Value ตัวใดตัวหนึ่งก็ได้ โดยมีเกณฑ์การตรวจสอบดังนี้

Tolerance หากค่า $Tolerance < 0.1$ หรือ $Tolerance < 0$ (Pedhazur, 1997) แสดงว่าเกิด Multicollinearity

Variance Inflation Factor (VIF) ค่า VIF ที่เหมาะสมไม่ควรเกิน 10 หากเกินกว่านี้ แสดงว่าตัวแปรอิสระมีความสัมพันธ์กันเอง

ตารางที่ 4.10 แสดงการตรวจสอบค่า Collinearity ของปัจจัยแรงจูงใจภายนอก

(n=140)

ตัวแปรอิสระ	Tolerance	VIF
ด้านสถานศึกษา	0.450	2.222
ด้านสังคม	0.394	2.541
ด้านเศรษฐกิจ	0.406	2.462
ด้านครอบครัว	0.635	1.574

จากตารางที่ 4.10 แสดงการตรวจสอบค่า Collinearity ของตัวแปรอิสระ พบว่า ค่า Tolerance ของตัวแปรอิสระทั้ง 4 ตัวมีค่าอยู่ระหว่าง 0.394-0.635 ซึ่งไม่ต่ำกว่า 0.1 ส่วนค่า VIF มีค่าอยู่ระหว่าง 1.574-2.541 ซึ่งน้อยกว่า 10 ดังนั้นแสดงว่า ตัวแปรอิสระไม่มีความสัมพันธ์กัน หรือไม่เกิด Multicollinearity นั้นเอง

ตารางที่ 4.11 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของปัจจัยแรงจูงใจภายนอกที่มีผลต่อแรงจูงใจในการเรียนสาขาวิชาภาษาไทยของนักศึกษาจีนในมหาวิทยาลัยคุณหมิง

(n=140)

Model	SS	df	MS	F	p-value
1 การถดถอย Regression	46.082	4	11.520	65.450*	0.000
ความคลาดเคลื่อน Residual	23.762	135	0.176		
รวม Total	69.844	139			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.11 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณแบบคัดเลือกเข้า (Enter Multiple Regression Analysis) ยืนยันว่าตัวแปรอิสระ ได้แก่ ด้านสถานศึกษา ด้านสังคม ด้านเศรษฐกิจและด้านครอบครัว มีผลต่อตัวแปรตามแรงจูงใจในการเรียนสาขาวิชาภาษาไทยของนักศึกษาจีนในมหาวิทยาลัยคุนหมิง เนื่องจากพบว่าค่า p-value ของสมการมีค่าเท่ากับ 0.00 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 4.12 ค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยของตัวพยากรณ์ในรูปแบบคะแนนดิบ (b) และคะแนนมาตรฐาน (Beta) ของสมการถดถอยพหุคูณที่ใช้พยากรณ์ปัจจัยแรงจูงใจภายนอกที่มีผลต่อแรงจูงใจในการเรียนสาขาวิชาภาษาไทยของนักศึกษาจีนในมหาวิทยาลัยคุนหมิง

(n=140)

ตัวพยากรณ์	Unstandardized Coefficients		Standardized Coefficients	t	p-value
	b	Std. Error	Beta		
ค่าคงที่	0.726	0.201		3.617	0.000
ด้านสถานศึกษา(X_3)	0.095	0.068	0.104	1.386	0.168
ด้านสังคม (X_4)	0.101	0.073	0.110	1.371	0.173
ด้านเศรษฐกิจ (X_5)	0.355	0.073	0.382	4.848*	0.000
ด้านครอบครัว (X_6)	0.266	0.046	0.363	5.769*	0.000
$R^2 = 0.660$, Adjusted $R^2 = 0.650$, $SE_{est} = 0.420$					

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.12 การวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณแบบคัดเลือกเข้า (Enter Multiple Regression Analysis) ปัจจัยแรงจูงใจภายนอกที่มีผลต่อแรงจูงใจในการเรียนสาขาวิชาภาษาไทยของนักศึกษาจีนในมหาวิทยาลัยคุนหมิง พบว่า ตัวแปรอิสระจำนวน 2 ตัวแปร สามารถพยากรณ์แรงจูงใจในการเรียนสาขาวิชาภาษาไทยของนักศึกษาจีนในมหาวิทยาลัยคุนหมิง โดยตัวแปรอิสระที่มีอำนาจพยากรณ์ที่ดีที่สุดคือ ปัจจัยด้านเศรษฐกิจ (X_5) ซึ่งมีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยของการพยากรณ์เท่ากับ 0.355 รองลงมาคือ ปัจจัยด้านครอบครัว (X_6) ซึ่งมีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยของการพยากรณ์เท่ากับ 0.266 โดยตัวแปรอิสระทั้ง 2 ตัวแปรนี้ สามารถร่วมกันอธิบายความแปรปรวนของแรงจูงใจในการเรียนสาขาวิชาภาษาไทยของนักศึกษาจีนในมหาวิทยาลัยคุนหมิงได้ร้อยละ 66.0 หรือมีอำนาจพยากรณ์

ร้อยละ 65.0 และมีค่าความคลาดเคลื่อนของการพยากรณ์ที่ ± 0.420 ส่วนปัจจัยด้านสถานศึกษา (X_3) และปัจจัยด้านสังคม (X_4) พบว่า ไม่สามารถร่วมพยากรณ์แรงจูงใจในการเรียนสาขาวิชาภาษาไทย ของนักศึกษาจีนในมหาวิทยาลัยคุนหมิงได้ เนื่องจาก ค่า p-value มากกว่า 0.05 โดยสามารถสร้าง สมการพยากรณ์แรงจูงใจในการเรียนสาขาวิชาภาษาไทยของนักศึกษาจีนในมหาวิทยาลัยคุนหมิง จากปัจจัยแรงจูงใจภายในได้ดังนี้

สมการพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ

$$\hat{Y} = 0.726 + 0.355(X_3) + 0.266(X_4)$$

สมการพยากรณ์ในรูปคะแนนมาตรฐาน

$$\hat{Z} = 0.382(X_3) + 0.363(X_4)$$

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาเชิงวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา 1) ระดับแรงงูใจทั้งภายในภายนอกและภาพรวมในการเรียนสาขาวิชาภาษาไทยของนักศึกษาจีนในมหาวิทยาลัยคุณหมิง และ 2) ปัจจัยภายในและภายนอกที่มีผลต่อแรงงูใจในการเรียนสาขาวิชาภาษาไทยของนักศึกษาจีนในมหาวิทยาลัยคุณหมิง ประชากรในการวิจัยครั้งนี้คือนักศึกษาจีนในมหาวิทยาลัยคุณหมิงที่กำลังศึกษาในระดับปริญญาตรี ตั้งแต่ชั้นปีที่ 1-4 จำนวน 140 คน และเก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถาม ซึ่งสามารถสรุปผลการวิจัยดังนี้

5.1 สรุปผลการวิจัย

5.2 อภิปรายผล

5.3 ข้อเสนอแนะ

5.1 สรุปผลการวิจัย

5.1.1 สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม

พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถาม ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 87.14 และเพศชาย คิดเป็นร้อยละ 12.86 โดยส่วนใหญ่อายุระหว่าง 19-20 ปี คิดเป็นร้อยละ 39.29 รองลงคืออายุระหว่าง 21-22 ปี คิดเป็นร้อยละ 29.29 อายุ 22 ปีขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 20.00 และอายุ 18 ปี หรือต่ำกว่า คิดเป็นร้อยละ 11.42 โดยทำการเก็บข้อมูลจำนวนเท่า ๆ กันทุกชั้นตั้งแต่ชั้นปีที่ 1-4 โดยแต่ละชั้นปี คิดเป็นชั้นปีร้อยละ 25.00

5.1.2 สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูลระดับแรงงูใจทั้งภายในภายนอกและภาพรวมในการเรียนสาขาวิชาภาษาไทยของนักศึกษาจีนในมหาวิทยาลัยคุณหมิง

พบว่า แรงงูใจในการเรียนสาขาวิชาภาษาไทยของนักศึกษาจีนในมหาวิทยาลัยคุณหมิง โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ นักศึกษาจีนมี

ความต้องการเรียนภาษาไทยเพื่อสามารถฟัง พูด อ่าน เขียนภาษาไทย เพื่อนำไปประกอบอาชีพ รองลงมาคือ ภาษาไทยเป็นภาษาที่คล้ายกับภาษาของชนกลุ่มน้อย เข้าใจง่ายและมีความท้าทายในการเรียนรู้ ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ นักศึกษาจีนมีความต้องการนำความรู้ด้านภาษาไทยไปใช้เพื่อประกอบการค้ากับคนไทย

ในการวิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่อแรงจูงใจในการเรียนสาขาวิชาภาษาไทยของนักศึกษาจีน ในมหาวิทยาลัยคุณหมิง สามารถแบ่งเป็น 2 ปัจจัยหลักคือ 1) ปัจจัยแรงจูงใจภายใน แบ่งเป็นปัจจัยย่อย 2 ปัจจัย ได้แก่ ความสนใจส่วนบุคคล และความต้องการส่วนบุคคล 2) ปัจจัยแรงจูงใจภายนอก แบ่งเป็นปัจจัยย่อย 4 ปัจจัย ได้แก่ ด้านสถานศึกษา ด้านสังคม ด้านเศรษฐกิจ และด้านครอบครัว

5.1.2.1 ปัจจัยแรงจูงใจภายใน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นปัจจัยย่อย เรียงลำดับจากค่าเฉลี่ยโดยรวมมากไปน้อย พบว่า

อันดับที่ 1 ความสนใจส่วนบุคคล โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ นักศึกษาจีนมีความสนใจในวัฒนธรรมไทย รองลงมาคือ นักศึกษาจีนมีความสนใจในภาพยนตร์ไทย ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ นักศึกษาจีนมีความสนใจในประวัติศาสตร์ไทย

อันดับที่ 2 ความต้องการส่วนบุคคล โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ นักศึกษาจีนต้องการเดินทางไปทำงานที่ประเทศไทย รองลงมาคือ นักศึกษาจีนต้องการพัฒนาความสามารถของตนเองทางด้านภาษาไทย ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ นักศึกษาจีนต้องการเดินทางไปศึกษาต่อที่ประเทศไทย

5.1.2.2 ปัจจัยแรงจูงใจภายในโดยภาพรวม อยู่ในระดับ เมื่อพิจารณาเป็นปัจจัยย่อย เรียงลำดับจากค่าเฉลี่ยโดยรวมมากไปน้อย พบว่า

อันดับที่ 1 ด้านเศรษฐกิจ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ความร่วมมือทางการค้าจีน-ไทยเพิ่มมากขึ้น รองลงมาคือ เพื่อส่งเสริมการพัฒนาเศรษฐกิจการท่องเที่ยวจีน-ไทย ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ เพื่อพัฒนาเศรษฐกิจของคนจีนที่มาลงทุนในประเทศไทย

อันดับที่ 2 ด้านสถานศึกษา โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ บรรยายากในห้องเรียนภาษาไทยที่กระตุ้น รองลงมาคือ มหาวิทยาลัยคุณหมิงมีความร่วมมือกับมหาวิทยาลัยไทยและมีโอกาสให้การศึกษาต่อในประเทศไทย ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ ภาษาไทยเป็นวิชาที่มหาวิทยาลัยบังคับเรียน

อันดับที่ 3 ด้านสังคม โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ จำนวนคนไทยที่มากขึ้นในประเทศจีนและจำนวนคนจีนที่มากขึ้นในประเทศไทย รองลงมาคือ สังคมจีนและไทยมีความต้องการผู้ที่สามารถพูดภาษาจีนและไทยได้เพิ่มมากขึ้น ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ ในสังคมปัจจุบันของประเทศจีน ภาษาไทยเป็นหนึ่งในภาษาต่างประเทศที่ได้รับความนิยม

อันดับที่ 4 ด้านครอบครัว โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ครอบครัวให้การสนับสนุนในการเรียนภาษาไทย รองลงมาคือ ครอบครัวเห็นประโยชน์จากการเรียนสาขาวิชาภาษาไทย

5.1.3 สรุปผลการวิเคราะห์ปัจจัยภายในและภายนอกที่มีผลต่อแรงจูงใจในการเรียนสาขาวิชาภาษาไทยของนักศึกษาจีนในมหาวิทยาลัยคุณหมิง

5.1.3.1 ปัจจัยแรงจูงใจภายในที่มีผลต่อแรงจูงใจในการเรียนสาขาวิชาภาษาไทยของนักศึกษาจีนในมหาวิทยาลัยคุณหมิง

สมมติฐานการวิจัยข้อที่ 1 คือ ปัจจัยแรงจูงใจภายในมีผลต่อแรงจูงใจในการเรียนสาขาวิชาภาษาไทยของนักศึกษาจีนในมหาวิทยาลัยคุณหมิง

ในการศึกษาปัจจัยแรงจูงใจภายในที่มีผลต่อแรงจูงใจในการเรียนสาขาวิชาภาษาไทยของนักศึกษาจีนในมหาวิทยาลัยคุณหมิง โดยใช้การวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณแบบคัดเลือกเข้า (Enter Multiple Regression Analysis) มีตัวแปรอิสระคือ ความสนใจส่วนบุคคลและความต้องการส่วนบุคคล ส่วนตัวแปรตามคือ แรงจูงใจในการเรียนสาขาวิชาภาษาไทยของนักศึกษาจีนในมหาวิทยาลัยคุณหมิง พบว่า ตัวแปรอิสระจำนวน 2 ตัวแปร สามารถพยากรณ์แรงจูงใจในการเรียนสาขาวิชาภาษาไทยของนักศึกษาจีนในมหาวิทยาลัยคุณหมิง โดยตัวแปรอิสระที่มีอำนาจพยากรณ์ที่ดีที่สุดคือ ปัจจัยด้านความต้องการส่วนบุคคล รองลงมาคือ ปัจจัยด้านความสนใจส่วนบุคคล

5.1.3.2 ปัจจัยแรงจูงใจภายนอกที่มีผลต่อแรงจูงใจในการเรียนสาขาวิชาภาษาไทยของนักศึกษาจีนในมหาวิทยาลัยคุณหมิง

สมมติฐานการวิจัยข้อที่ 2 คือ ปัจจัยแรงจูงใจภายนอกมีผลต่อแรงจูงใจในการเรียนสาขาวิชาภาษาไทยของนักศึกษาจีนในมหาวิทยาลัยคุณหมิง

ในการศึกษาปัจจัยแรงจูงใจภายนอกที่มีผลต่อแรงจูงใจในการเรียนสาขาวิชาภาษาไทยของนักศึกษาจีนในมหาวิทยาลัยคุณหมิง โดยใช้การวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณแบบคัดเลือกเข้า (Enter Multiple Regression Analysis) มีตัวแปรอิสระคือ ด้านสถานศึกษา ด้านสังคม ด้าน

เศรษฐกิจและด้านครอบครัว ส่วนตัวแปรตามคือ แรงจูงใจในการเรียนสาขาวิชาภาษาไทยของนักศึกษาจีนในมหาวิทยาลัยคุณหมิง พบว่า ตัวแปรอิสระจำนวน 2 ตัวแปร สามารถพยากรณ์แรงจูงใจในการเรียนสาขาวิชาภาษาไทยของนักศึกษาจีนในมหาวิทยาลัยคุณหมิง โดยตัวแปรอิสระที่มีอำนาจพยากรณ์ที่ดีที่สุดคือ ปัจจัยด้านเศรษฐกิจ รองลงมาคือ ปัจจัยด้านครอบครัว ส่วนปัจจัยด้านสถานศึกษา และปัจจัยด้านสังคม พบว่า ไม่สามารถร่วมพยากรณ์แรงจูงใจในการเรียนสาขาวิชาภาษาไทยของนักศึกษาจีนในมหาวิทยาลัยคุณหมิงได้

5.2 อภิปรายผล

การวิจัยเรื่องแรงจูงใจในการเรียนสาขาวิชาภาษาไทยของนักศึกษาจีนในมหาวิทยาลัยคุณหมิง พบว่า มีประเด็นที่น่าสนใจและสามารถนำมาอภิปรายผลได้ดังนี้

5.2.1 แรงจูงใจในการเรียนสาขาวิชาภาษาไทยของนักศึกษาจีนในมหาวิทยาลัยคุณหมิง โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากนักศึกษาจีนมีความต้องการเรียนภาษาไทยเพื่อสามารถฟัง พูด อ่าน เขียนภาษาไทย เพื่อนำไปประกอบอาชีพ ประกอบกับภาษาไทยเป็นภาษาที่คล้ายกับภาษาของชนกลุ่มน้อย เข้าใจง่ายและมีความท้าทายในการเรียนรู้ ทำให้นักศึกษาจีนเกิดแรงจูงใจในการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อในสาขาวิชาภาษาไทย สอดคล้องกับงานวิจัยของ กนกพรรณ ธรรมสถิตสุข (2565) ที่ทำการศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษาต่างชาติที่มีต่อหลักสูตรการสอนวิชาภาษาไทยพื้นฐาน: กรณีศึกษานักศึกษาชาวจีน มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์ พบว่า เหตุผลหลักของการเรียนภาษาไทยของนักศึกษาเกิดจากความจำเป็นและประโยชน์ ไม่ว่าจะเป็นความจำเป็นต่อการใช้ชีวิตในประเทศไทย ความจำเป็นต่อการจบการศึกษา และความจำเป็นต่ออาชีพการงาน ในอีกแง่หนึ่งยังแสดงถึงความสำคัญของภาษาไทยต่อนักศึกษาจีน ซึ่งถ้าพัฒนาการเรียนการสอนให้เหมาะสม ย่อมมีส่วนสนับสนุนให้นักศึกษาจีนมีทัศนคติที่ดีต่อการเรียนภาษาและวัฒนธรรมไทย และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ สุมนทิพย์ วัฒนา (2561) ที่ศึกษาเกี่ยวกับการศึกษาแรงจูงใจและกลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศของนักศึกษาปริญญาตรีชาวจีนในมหาวิทยาลัยไทย ได้ชี้ให้เห็นว่านักศึกษาจีนส่วนใหญ่ใช้กลยุทธ์ทางสังคมมากที่สุด โดยนักศึกษาจีนมีความกระตือรือร้นที่จะเรียนรู้เกี่ยวกับภาษาและวัฒนธรรมไทยและสร้างความสัมพันธ์อันแน่นแฟ้นกับอาจารย์และคนไทยเพื่อพัฒนาทักษะภาษาไทยของตนเองและเอาไปใช้งานในชีวิตประจำวัน

5.2.2 ปัจจัยแรงจูงใจภายในที่มีผลต่อแรงจูงใจในการเรียนสาขาวิชาภาษาไทยของนักศึกษาจีนในมหาวิทยาลัยคุณหมิง โดยใช้การวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณแบบคัลเล็กซ์ (Enter Multiple Regression Analysis) พบว่า ตัวแปรอิสระจำนวน 2 ตัวแปร สามารถพยากรณ์แรงจูงใจในการเรียนสาขาวิชาภาษาไทยของนักศึกษาจีนในมหาวิทยาลัยคุณหมิง โดยตัวแปรอิสระที่มีอำนาจพยากรณ์ที่ดีที่สุดคือ ปัจจัยด้านความต้องการส่วนบุคคล รองลงมาคือ ปัจจัยด้านความสนใจส่วนบุคคล โดยตัวแปรอิสระทั้ง 2 ตัวแปรนี้ สามารถร่วมกันอธิบายความแปรปรวนของแรงจูงใจในการเรียนสาขาวิชาภาษาไทยของนักศึกษาจีนในมหาวิทยาลัยคุณหมิง ได้ร้อยละ 61.8 หรือมีอำนาจพยากรณ์ร้อยละ 61.2 และมีค่าความคลาดเคลื่อนของการพยากรณ์ที่ ± 0.442 ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากแรงจูงใจภายในเป็นสิ่งผลักดันจากภายในตัวบุคคลซึ่งอาจจะเป็นเจตคติ ความคิด ความสนใจ ความตั้งใจ การมองเห็นคุณค่า ความพอใจ และความต้องการ แรงจูงใจภายในจึงเกิดจากความต้องการที่บุคคลจะแสดงพฤติกรรมโดยตรง ไม่ขึ้นอยู่กับอิทธิพลหรือผลของสิ่งเร้าภายนอก กล่าวคือ นักศึกษาจีนมีความสนใจและมีทัศนคติที่ต้องการเรียนรู้ภาษาไทยเพื่อวัตถุประสงค์ส่วนตัวของตนเอง ทั้งนี้อาจมีความต้องการเรียนภาษาไทยเพื่อสามารถฟัง พูด อ่าน เขียนภาษาไทย เพื่อนำไปประกอบอาชีพในอนาคตต่อไป ส่งผลให้นักศึกษาจีนเกิดแรงจูงใจในการเรียนสาขาวิชาภาษาไทยในมหาวิทยาลัยคุณหมิง สอดคล้องกับงานวิจัยของ ยืนเฟย เฉิน (2562) ที่ทำการศึกษาสภาพการเรียนภาษาไทยของนักศึกษาชาวจีน สาขาวิชาภาษาไทย ระดับปริญญาตรีในมหาวิทยาลัย ณ มณฑลยูนนาน สาธารณรัฐประชาชนจีน พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกเรียนภาษาไทยมีหลายประการทั้งได้มีโอกาสไปเที่ยวเมืองไทยและเรียนรู้วัฒนธรรมไทย รวมถึงเป็นประโยชน์ต่อการประกอบอาชีพ และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ Yang (2017) ที่ทำการศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อนักศึกษาจีนในการเลือกศึกษาต่อ โดยพบว่า ปัจจัยความต้องการส่วนบุคคล ประกอบด้วย ความต้องการพัฒนาตนเอง ความต้องการด้านสังคม ความต้องการเรียนรู้วัฒนธรรมต่างชาติ และความต้องการความมั่นคงและความก้าวหน้าในชีวิต ส่งผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อของนักศึกษาจีน

5.2.3 ปัจจัยแรงจูงใจภายนอกที่มีผลต่อแรงจูงใจในการเรียนสาขาวิชาภาษาไทยของนักศึกษาจีนในมหาวิทยาลัยคุณหมิง โดยใช้การวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณแบบคัลเล็กซ์ (Enter Multiple Regression Analysis) พบว่า ตัวแปรอิสระจำนวน 2 ตัวแปร สามารถพยากรณ์ แรงจูงใจในการเรียนสาขาวิชาภาษาไทยของนักศึกษาจีนในมหาวิทยาลัยคุณหมิง โดยตัวแปรอิสระที่มีอำนาจพยากรณ์ที่ดีที่สุดคือ ปัจจัยด้านเศรษฐกิจ รองลงมาคือ ปัจจัยด้านครอบครัว โดยตัวแปรอิสระทั้ง 2 ตัวแปรนี้ สามารถร่วมกันอธิบายความแปรปรวนของแรงจูงใจในการเรียนสาขาวิชาภาษาไทยของนักศึกษาจีนในมหาวิทยาลัยคุณหมิง ได้ร้อยละ 66.0 หรือมีอำนาจพยากรณ์ร้อยละ 65.0 และมีค่า

ความคลาดเคลื่อนของการพยากรณ์ที่ ± 0.420 ทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก แรงจูงใจภายนอก เป็นสภาวะ ที่บุคคลรับการกระตุ้นจากสิ่งเร้าภายนอก ทำให้มองเห็นเป้าหมาย เข้าใจเกิดความต้องการ และแสดงพฤติกรรมไปสู่เป้าหมายนั้น แรงจูงใจภายนอกจึงเกิดจากอิทธิพลหรือผลจากสิ่งเร้าภายนอกตัวบุคคลซึ่งเป็นที่ต้องการของบุคคลนั้น กล่าวคือ แรงจูงใจภายนอกที่มีผลต่อแรงจูงใจในการเรียนสาขาวิชาภาษาไทยของนักศึกษาจีนในมหาวิทยาลัยคุณหมิง ทำให้เกิดจากระบบสังคมต่าง ๆ ทั้งในด้านเศรษฐกิจและครอบครัว ในด้านเศรษฐกิจได้แก่ เพื่อพัฒนาเศรษฐกิจที่รองรับธุรกิจของคนไทยที่ไปลงทุนในประเทศจีน และพัฒนาเศรษฐกิจของคนจีนที่มาลงทุนในประเทศไทย ตลอดจนส่งเสริมการพัฒนาเศรษฐกิจการท่องเที่ยวจีน-ไทย ซึ่งจะทำให้เกิดความร่วมมือทางการค้าจีน-ไทยเพิ่มมากขึ้น และในด้านครอบครัวทำให้การสนับสนุนในการเรียนภาษาไทยเพราะจะเห็นประโยชน์จากการเรียนสาขาวิชาภาษาไทยซึ่งทำให้หางานทำในประเทศไทยได้ง่าย มีผลให้นักศึกษาจีนเกิดแรงจูงใจในการเรียนสาขาวิชาภาษาไทยในมหาวิทยาลัยคุณหมิง สอดคล้องกับงานวิจัยของอรุณโรจน์ สอนเดือน (2562) ที่ทำการศึกษาแรงจูงใจในการเลือกเรียนภาษาไทยของนักศึกษาชาวจีน พบว่า ปัจจัยด้านเศรษฐกิจของประเทศไทยที่ทำให้คนจีนเข้ามาลงทุนมากยิ่งขึ้น ส่งผลให้นักศึกษาชาวจีนเห็นช่องทางในการประกอบอาชีพและต้องการเรียนรู้ภาษาไทยเพื่อใช้ในการติดต่อสื่อสารทางธุรกิจกับคนไทย และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ วิทวัส เหล่ามะลอ (2562) ที่ทำการศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรี พบว่า ปัจจัยด้านครอบครัวส่งผลต่อการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรี โดยครอบครัวที่มีรายได้ต่อเดือนสูง จะมีแนวโน้มในการสนับสนุนให้นักศึกษาได้เข้ารับศึกษาต่อในระดับปริญญาตรีต่อไป

5.3 ข้อเสนอแนะ

5.3.1 ข้อเสนอแนะจากผลการวิจัย

5.3.1.1 จากผลการวิจัย พบว่า ปัจจัยแรงจูงใจภายในซึ่งประกอบด้วยปัจจัยด้านความต้องการส่วนบุคคล และปัจจัยด้านความสนใจส่วนบุคคล มีผลต่อแรงจูงใจในการเรียนสาขาวิชาภาษาไทยของนักศึกษาจีนในมหาวิทยาลัยคุณหมิง ดังนั้นทางคณะฯ ควรมีการจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมและให้ความรู้เกี่ยวกับวัฒนธรรมไทยซึ่งเป็นสิ่งที่นักศึกษาให้ความสนใจ ตลอดจนให้ความรู้เกี่ยวกับสถานที่ต่าง ๆ ทั้งสถานที่ทำงานและสถานที่ท่องเที่ยวในไทย เพื่อสร้างแรงจูงใจให้นักศึกษาจีนไปทำงานที่ประเทศไทย

5.3.1.2 จากผลการวิจัย พบว่า ปัจจัยแรงจูงใจภายนอก ซึ่งประกอบด้วยปัจจัยด้านเศรษฐกิจ และปัจจัยด้านครอบครัว มีผลต่อแรงจูงใจในการเรียนสาขาวิชาภาษาไทยของนักศึกษาจีนในมหาวิทยาลัยคุณหมิง ดังนั้นทางคณะฯ ควรมีการจัด โครงการประชาสัมพันธ์ถึงบ้านนักศึกษาจีน เพื่อให้ความรู้ ความเข้าใจถึงโอกาสทางธุรกิจกับประเทศไทย และประโยชน์ของการเรียนภาษาไทย ซึ่งจะส่งผลให้ครอบครัวนักศึกษาจีนเป็นแรงผลักดันให้นักศึกษาเข้าเรียนสาขาวิชาภาษาไทย

5.3.1.3 การสร้างแรงจูงใจและการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการเรียนรู้ของผู้เรียนเป็นปัญหาที่ต้องใช้เวลาในการกล่อมเกล้าเพื่อปรับเปลี่ยนทัศนคติและสร้างนิสัยในการเรียนรู้ด้วยตัวเองให้แก่ผู้เรียนในส่วนการสร้างแรงจูงใจ คณะฯ อาจต้องจัดกิจกรรมด้านต่าง ๆ เพื่อช่วยกระตุ้นให้ผู้เรียนเห็นความสำคัญของการเรียนรู้ เช่น จัดกิจกรรมส่งเสริมการใช้ภาษาไทยให้ผู้เรียนสามารถนำความรู้ที่ได้เรียนมาใช้จริงผ่านการทำกิจกรรมหรือจัดให้ผู้เรียนเข้าฟังการถ่ายทอดประสบการณ์จากบัณฑิตที่ประสบความสำเร็จของคณะฯ เพื่อสร้างแรงบันดาลใจในการเรียนจากแบบอย่างที่ดีของรุ่นพี่เป็นต้น

5.3.2 ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

5.3.2.1 ในการศึกษาครั้งต่อไป ควรมีการวิจัยในรูปแบบผสมผสาน (Mixed Method Research) ระหว่างการวิจัยเชิงปริมาณและคุณภาพ โดยเป็นการใช้วิธีการสำรวจด้วยแบบสอบถาม และทำการวิจัยเชิงคุณภาพด้วยการสัมภาษณ์หรือการสนทนากลุ่ม เพื่อให้ผลการวิจัยมีความน่าเชื่อถือและได้ข้อมูลเชิงลึกมากยิ่งขึ้น

5.3.2.2 ในการวิจัยครั้งต่อไปควรมีการวิจัยโดยใช้การวิเคราะห์องค์ประกอบหาความสัมพันธ์ วิเคราะห์องค์ประกอบเชิงสำรวจ (Explorative Factor Analysis: EFA) หรือการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน (Confirmatory Factor Analysis: CFA) เพื่อให้ได้องค์ประกอบด้านปัจจัยแรงจูงใจทั้งภายในและปัจจัยภายนอกในการเลือกเรียนวิชาภาษาไทย

บรรณานุกรม

- กนกพรรณ ธรรมสถิตสุข. (2565). ความคิดเห็นของนักศึกษาต่างชาติที่มีต่อหลักสูตรการสอนวิชาภาษาไทยพื้นฐาน: กรณีศึกษานักศึกษาชาวจีน มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต. *วารสารมนุษยศาสตร์วิชาการ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์*, 29(1), 239-255.
- กมลวรรณ เลิศสุวรรณ. (2564). การพัฒนาสื่อมัลติมีเดีย สำหรับการจัดการเรียนรู้เชิงรุก วิชาการสนทนาภาษาไทย สำหรับนักศึกษาชาวจีน (Unpublished Master's thesis). มหาวิทยาลัยศรีปทุม, ปทุมธานี.
- กฤตติกา เสวตอมรกุล. (2564). ภาษาที่น่าสนใจแห่งยุคสมัย. สืบค้นจาก <https://www.tcjapress.com/2021/11/07/chinese-language-as-a-world-language/>
- ขจิตต์นิษฐา สรรพศิริมงคล. (2562). การเสริมสร้างแรงจูงใจในการเรียนดนตรีด้วยกิจกรรมตามแนวพุทธจิตวิทยา: กรณีศึกษานักเรียนศูนย์ดนตรีดุริยางค์จังหวัดเพชรบุรี (Unpublished Master's thesis). มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, กรุงเทพฯ.
- ภูมิโกะ มิซึมะ, และ โคจิมา ซากิ. (2023). การศึกษาแรงจูงใจและความวิตกกังวลที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ด้านภาษาของผู้เรียนภาษาญี่ปุ่น: กรณีศึกษานักศึกษา หลักสูตรภาษาญี่ปุ่นและการสื่อสารมหาวิทยาลัยอุบลราชธานี. *Journal of Roi Kaensarn Academi*, 8(3), 295-311.
- จิรัชยา ประทีปโชติพร. (2565). แนวทางการจัดการศึกษาข้ามวัฒนธรรมของการสอนภาษาจีนในฐานะภาษาต่างประเทศ. *วารสารรัฐศาสตร์สาสน มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย*, 1(2), 66-75.
- ชวิศา พิศาลวัชรินทร์, และกษมา สุวรรณรักษ์. (2563). การศึกษาแรงจูงใจของผู้เรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายในการเรียนภาษาอังกฤษที่โรงเรียนกวศวิหา. *วารสารสุทธิปริทัศน์*, 34(110), 90-102.
- ชุลีวรรณ ปราณิธรรม. (2563). พฤติกรรมการจัดการขยะมูลฝอยในครัวเรือนตำบลหนองปลิง อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม. *Journal of Kanchanaburi Rajbhat University*, 10(2), 269-280.
- ณัฐพันธุ์ เขื่อนนันทน์. (2551). *พฤติกรรมองค์การ*. กรุงเทพฯ: ซีเอ็ดดูเคชั่น.
- เนตร์พัฒนา ยาวีราช. (2553). *พฤติกรรมองค์การ*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2560). *การวิจัยเบื้องต้น* (พิมพ์ครั้งที่ 7). กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.

บรรณานุกรม (ต่อ)

- เบญจมาศ ตูยนิติกุล, ฌภัทรสร พระนอนเขตต์, เจนจิรา ตำราญจิตร, และศตพร ทิพย์นาวา. (2566). ปัจจัยที่มีผลต่อแรงจูงใจในการเรียนภาษาญี่ปุ่นเมื่อตัวอย่างมีขนาดเล็ก. *วารสารวิชาการวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม*, 33(1), 41-52.
- ปรมะ สตะเวทิน. (2533). *การสื่อสารมวลชน: กระบวนการและทฤษฎี*. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ปิยวรรณ กมลน้ำ. (2563). *การศึกษาแรงจูงใจในการเรียนและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องเลขยกกำลังภายหลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้เกมมิฟิเคชันออนไลน์* (Unpublished Master's thesis). มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี, ปทุมธานี.
- พรพิณ ประกายสันติสุข. (2550). *ลักษณะส่วนบุคคล ค่านิยม ทรัพยากรการท่องเที่ยว และพฤติกรรมการท่องเที่ยวในประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีนของนักท่องเที่ยวชาวไทยในกรุงเทพมหานคร* (Unpublished Master's thesis). สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, กรุงเทพฯ.
- พูนชัย ยาวีราช, ประเวศ เวชชะ, และสมเกียรติ ตุ่นแก้ว. (2564). ระบบและกลไกการขับเคลื่อนการบริหารจัดการหลักสูตรภาษาไทยสำหรับนักศึกษาจีนของมหาวิทยาลัยแพทยศาสตร์คุณหมิง : จากงานวิจัยสู่ความสำเร็จในการปฏิบัติ. *วารสารการบริหารการศึกษาและภาวะผู้นำมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร*, 9(35), 9-16.
- ภาษิตา ตั้งวงศาศิริวัฒน์. (2561). *แรงจูงใจในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษและการรับรู้ตนเองในทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ: กรณีศึกษานักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ สถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตลำปาง* (Unpublished Master's thesis). มหาวิทยาลัยพะเยา, พะเยา.
- มหาวิทยาลัยคุณหมิง. (2566). ข้อมูลจำนวนนักศึกษาจีนระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1-4. สืบค้นจาก <https://english.kmust.edu.cn/>
- มูณีเราะห์ มะนุง. (2562). *การพัฒนาแรงจูงใจในการเรียนและแนวคิดการเขียนโปรแกรมเรื่องการแก้ปัญหาและขั้นตอนวิธี โดยการจัดการเรียนรู้เชิงรุกร่วมกับ Quizizz และ Scratch ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4* (Unpublished Master's thesis). มหาวิทยาลัยทักษิณ, สงขลา.
- เย็นเพย เจิน. (2562). *สภาพการเรียนรู้ภาษาไทยของนักศึกษาชาวจีน สาขาวิชาภาษาไทย ระดับปริญญาตรีในมหาวิทยาลัย ณ มณฑลยูนนาน สาธารณรัฐประชาชนจีน* (Unpublished Master's thesis). มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, กรุงเทพฯ.

บรรณานุกรม (ต่อ)

- ยุบล เบ็ญจรงค์กิจ. (2542). *การวิเคราะห์ผู้รับสาร*. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ลัดดาวัลย์ เตชะกฤษ, พิไลพร สุขเจริญ, รกัทกร เพชรสุข, และสิริวรรณ วงศ์พงศ์เกษม. (2562). รายงานการวิจัยเรื่องรูปแบบการเสริมสร้างแรงจูงใจในการเรียนของนักศึกษาพยาบาล มหาวิทยาลัยสวนดุสิตโดยใช้โปรแกรมศูนย์ทฤษฎีสารสนเทศ. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยสวนดุสิต.
- วิชาภาษาไทยในมหาวิทยาลัยคุณหมิง. (ม.ป.ป.). สืบค้น 20 ธันวาคม 2567, จาก <https://wgxy.kmu.edu.cn/info/1088/1677.htm>
- วิวัฒน์ เหล่ามะลอ. (2562). รายงานการวิจัยเรื่องปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรีของนักศึกษามหาวิทยาลัยขอนแก่นประจำปีการศึกษา 2562 โดยผ่านการคัดเลือกด้วยระบบ TCAS. ขอนแก่น: มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- สยามล ศรสุวรรณสร. (2562). ปัจจัยที่มีผลต่อแรงจูงใจในการเลือกเรียนภาษาเกาหลีระดับมัธยมศึกษา และระดับมหาวิทยาลัยในเขตภาคเหนือตอนบนของประเทศไทย. *Chiang Mai University Journal of Humanities*, 21(3), 152-176.
- ศวิตา ถาวรพจน์. (2563). การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้การแสดงละคร เพื่อพัฒนาการพูดภาษาจีนและแรงจูงใจการเรียนรู้ภาษาจีน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 (Unpublished Master's thesis). มหาวิทยาลัยนเรศวร, พิษณุโลก.
- ศักดิ์ไทย สุรทิจบวร. (2545). *จิตวิทยาสังคม : ทฤษฎีและปฏิบัติการ*. กรุงเทพฯ: กรมสุขภาพจิต.
- ศิริพร จันทศรี. (2550). *การบริหารงานวิชาการ : แนวคิดและแนวทางปฏิบัติ*. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สิริวรรณ เสรีรัตน์ และคณะ. (2538). *จิตวิทยาสังคม : แนวคิดและทฤษฎี*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ศุภิกา นิรติชัย. (2561). ทักษะคิด แรงจูงใจ และพฤติกรรมการเรียนภาษาอังกฤษ ของนักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต. *วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์*, 9(2), 138-170.
- สถานกงสุลใหญ่ ณ นครคุนหมิง. (2565). *สถานกงสุลใหญ่ ณ นครคุนหมิง*. สืบค้นจาก <https://kunming.thaiembassy.org/>
- สิทธิพงศ์ วัฒนานนท์สกุล. (2558). การพัฒนาและตรวจสอบคุณภาพมาตรวัดการควบคุมตนเอง: การศึกษาแยกภาวะสันนิษฐาน. *วารสารศรีนครินทรวิโรฒวิจัยและพัฒนา (สาขามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์)*, 4(8), 153-167.

บรรณานุกรม (ต่อ)

- สุนนทิพย์ วัฒนา. (2561). การศึกษาแรงจูงใจและกลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศของนักศึกษาปริญญาตรีชาวจีนในมหาวิทยาลัยวิจัยไทย (Unpublished Master's thesis). มหาวิทยาลัยมหิดล, นครปฐม.
- สุรางค์ ไคว์ตระกูล. (2556). จิตวิทยาการเรียนรู้. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- เหวีย อู๋. (2564). ปัจจัยที่มีผลต่อแรงจูงใจในการเรียนวิชาภาษาจีนของนักเรียนโรงเรียนเอกชนสองภาษา ก (Unpublished Master's thesis). มหาวิทยาลัยรังสิต, ปทุมธานี.
- อดุลย์ จาตุรงค์กุล. (2554). พฤติกรรมผู้บริโภค. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- อรุณโรจน์ สอนเลื่อน. (2562). แรงจูงใจในการเลือกเรียนภาษาไทยของนักศึกษาชาวจีน. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- อารี พันธุ์ณี. (2546). พฤติกรรมผู้บริโภค. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- Alderfer, C. P. (1972). *Existence, relatedness, and growth: Human needs in organizational settings*. New York: Free Press.
- Best, J. W. (1986). *Research in Education* (5th ed.). New Jersey: Prentice Hall, Inc.
- Brown, F. G. (1976). *Principles of educational and psychological testing*. New York: Rinehart and Winston.
- Brown, R. S. (1980). *Motivation to work* (3rd ed.). New York: McGraw-Hill.
- Campbell, D. T., & Stanley, J. C. (2015). *Experimental and quasi-experimental designs for research*. Boston: Houghton Mifflin.
- Creswell, J. W. (2014). *Research Design: Qualitative, Quantitative and Mixed Methods Approaches* (4th ed.). Thousand Oaks, CA: Sage.
- Debacker, D., & Nelson, D. L. (2000). The effects of job satisfaction and organizational commitment on employee turnover: A test of a moderated mediation model. *Journal of Management*, 26(5), 765-788.
- Herzberg, F. (1959). *The motivation to work*. New York: Wiley.
- Hilgard, E. R. (1981). *The trilogy of mind: Cognition, motivation, and learning* (3rd ed.). New York: Harcourt Brace Jovanovich.

บรรณานุกรม (ต่อ)

- Jiang, S., & Inprasitha, N. (2020). การพัฒนาหนังสือเรียนวิชาภาษาไทยเพื่อการสื่อสารระดับกลาง สำหรับนักศึกษาชาวจีนระดับปริญญาตรีที่เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ. *Journal of Graduate MCU KhonKaen Campus*, 7(3), 116-133.
- Johnson, R. (2018). Trauma and learning: Impacts and strategies for adult classroom success. *Minne TESOL Journal*, 34(2), 1-9.
- Jones, S. S., & Smith, L. B. (2005). Object name learning and object perception: A deficit in late talkers. *Journal of Child Language*, 32(1), 223–240. <https://doi.org/10.1017/S0305000904006646>
- Kerlinger, F. N. (1966). *Foundations of behavioral research* (3rd ed.). New York: Holt Rinehard & Winston Inc.
- Kunming University, School of Foreign Languages. (n.d.). Retrieved December 20, 2024, from <https://www.kmu.edu.cn/info/1036/1898.htm> Kunming University
- MacKinnon, D. P., Warsi, G., & Dwyer, J. H. (1995). A simulation study of mediated effect measures. *Multivariate behavioral research*, 30(1), 41-62.
- Maslow, A. H. (1970). *Motivation and personality* (2nd ed.). New York: Harper & Row.
- Pearl, J. (2009). *Causality: Models, Reasoning, and Inference* (2nd ed.). New York: Cambridge University Press.
- Spaulding, W. B. (1992). The relationship between organizational commitment and job performance: A meta-analysis. *Academy of Management Journal*, 35(5), 1081-1102.
- Walker, C. O., Greene, B. A., & Mansell, R. A. (2006). Identification with academics, intrinsic/extrinsic motivation, and self-efficacy as predictors of cognitive engagement. *Learning and Individual Differences*, 16(1), 1-12.
- Walters, R. (1978). *The psychology of motivation* (2nd ed.). New York: Wiley.
- Yamane, T. (1973). *Statistics: An Introductory Analysis* (3rd ed.). New York: Harper and Row Publications.
- Yang, L. (2017). ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อนักศึกษาจีนในการเลือกศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ (Unpublished Independent Study).มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่, เชียงใหม่.

ภาคผนวก ก

แบบสอบถาม

มหาวิทยาลัยรังสิต Rangsit University

แบบสอบถามการวิจัย

“แรงจูงใจในการเรียนสาขาวิชาภาษาไทยของนักศึกษาจีนในมหาวิทยาลัยคุณหมิง”

昆明学院泰语专业学生学习泰语的动机调查问卷

แบบสอบถามนี้จัดทำขึ้นเพื่อเก็บข้อมูลทางการวิจัย เรื่อง “แรงจูงใจในการเรียนสาขาวิชาภาษาไทยของนักศึกษาจีนในมหาวิทยาลัยคุณหมิง” โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาระดับแรงจูงใจทั้งภายในภายนอกและภาพรวมในการเรียนสาขาวิชาภาษาไทยของนักศึกษาจีนในมหาวิทยาลัยคุณหมิง และเพื่อศึกษาปัจจัยภายในและภายนอกที่มีผลต่อแรงจูงใจในการเรียนสาขาวิชาภาษาไทยของนักศึกษาจีนในมหาวิทยาลัยคุณหมิง ซึ่งข้อมูลที่ได้จะเป็นประโยชน์ในด้านการวิเคราะห์ในการศึกษาครั้งนี้ ดังนั้น จึงใคร่ขอความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามตามความเป็นจริง เพื่อประโยชน์ในการนำข้อมูล ดังกล่าวมาวิเคราะห์ในเชิงสถิติต่อไปและผู้จัดทำขอขอบพระคุณทุกท่านที่สละเวลาในการตอบแบบสอบถามนี้

本问卷旨在收集有关“昆明学院泰语专业中国学生学习泰语的动机”的研究信息。目的是研究昆明学院泰语专业中国学生学习泰语的内部和外部动机水平和研究影响昆明学院泰语专业中国学生学习泰语动机的内部和外部因素。真实的问卷信息对本研究的分析非常有用，因此我们请您配合认真回答问题协助本次调查。我们由衷感谢您能抽出宝贵的时间配合这项调查。感谢您的合作！

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้แบ่งเป็น 5 ส่วน ดังนี้

问卷说明 本份问卷共有五部分 如下所示:

ส่วนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

第一部分 问卷填写者的基本信息

ส่วนที่ 2 ปัจจัยแรงจูงใจภายใน

第二部分 内部动机因素

ส่วนที่ 3 ปัจจัยแรงจูงใจภายนอก

第三部分 外部动机因素

ส่วนที่ 4 แรงจูงใจในการเรียนสาขาวิชาภาษาไทย

第四部分 学习泰语专业的动机

ส่วนที่ 5 ข้อเสนอแนะ

第五部分 建议

ส่วนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

第一部分 问卷填写者的基本信息

คำชี้แจง โปรดกรอกเครื่องหมาย ✓ ในช่อง () หน้าข้อความที่ตรงกับสภาพความจริงของท่าน

说明：请根据您的实际情况，在信息前的方框 () 中打勾。

1. เพศ 性别

() 1. ชาย (男)

() 2. หญิง (女)

2. อายุ 年龄

() 1. อายุ 18 ปีหรือต่ำกว่า (18岁及18以下)

() 2. อายุ 19-20 ปี (19-20岁)

() 3. อายุ 21-22 ปี (21-22岁)

() 4. อายุ 22 ปีขึ้นไป (22岁以上)

3. ชั้นปี 所在年级

() 1. ชั้นปีที่ 1 (大一)

() 2. ชั้นปีที่ 2 (大二)

() 3. ชั้นปีที่ 3 (大三)

() 4. ชั้นปีที่ 4 (大四)

ส่วนที่ 2 ปัจจัยแรงจูงใจภายใน

第二部分 内部动机因素

คำชี้แจง โปรดกรอกเครื่องหมาย ✓ ในช่อง () หน้าข้อความที่ตรงกับสภาพความจริงของท่าน

ระดับแรงจูง

说明：请根据您的实际情况，在信息前的方框 () 中打勾。评价等级

ระดับแรงจูงใจมากที่สุด หมายถึง 5

5代表问卷填写者对此项内容非常赞同 动机水平最高

ระดับแรงจูงใจมาก หมายถึง 4

4代表问卷填写者对此项内容很赞同 动机水平高

ระดับแรงจูงใจปานกลาง หมายถึง 3

3代表问卷填写者对此项内容一般赞同 动机水平中等

ระดับแรงจูงใจน้อย หมายถึง 2

2代表问卷填写者对此项内容不太赞同 动机水平低

ระดับแรงจูงใจน้อยที่สุด หมายถึง 1

1代表问卷填写者对此项内容最不赞同 动机水平最低

ปัจจัยแรงจูงใจภายใน 内部动机因素	ระดับแรงจูงใจ 动机等级				
	5	4	3	2	1
ความสนใจส่วนบุคคล 个人兴趣					
1. ท่านมีความสนใจในภาษาไทย 您对泰语感兴趣					
2. ท่านมีความสนใจในวัฒนธรรมไทย 您对泰国文化感兴趣					
3. ท่านมีความสนใจในประวัติศาสตร์ไทย 您对泰国历史感兴趣					
4. ท่านมีความสนใจในดารานักร้องไทย 您对泰国文化明星、歌手感兴趣					
5. ท่านมีความสนใจในเพลงไทย 您对泰国歌曲感兴趣					
6. ท่านมีความสนใจในภาพยนตร์ไทย 您对泰国电影感兴趣					
ความต้องการส่วนบุคคล 个人需要					
7. ท่านต้องการเดินทางไปเที่ยวประเทศไทย 您想去泰国旅行					
8. ท่านต้องการอยากเดินทางไปทำงานที่ประเทศไทย 您想去泰国工作					
9. ท่านต้องการเดินทางไปศึกษาต่อที่ประเทศไทย 您想去泰国留学					
10. ท่านต้องการเรียนรู้ภาษาไทย 您想学习泰语					
11. ท่านต้องการพัฒนาความสามารถของตนเองทางด้านภาษาไทย 您想提高自己的泰语能力					

ส่วนที่ 3 ปัจจัยแรงจูงใจภายนอก

第三部分 外部动机因素

คำชี้แจง โปรดกรอกเครื่องหมาย ✓ ในช่อง () หน้าข้อความที่ตรงกับสภาพความจริงของท่าน

ระดับแรงจูง

说明：请根据您的实际情况，在信息前的方框（）中打勾。动机等级

ระดับแรงจูงใจมากที่สุด หมายถึง 5

5代表问卷填写者对此项内容非常赞同 动机水平最高

ระดับแรงจูงใจมาก หมายถึง 4

4代表问卷填写者对此项内容很赞同 动机水平高

ระดับแรงจูงใจปานกลาง หมายถึง 3

3代表问卷填写者对此项内容一般赞同 动机水平中等

ระดับแรงจูงใจน้อย หมายถึง 2

2代表问卷填写者对此项内容不太赞同 动机水平低

ระดับแรงจูงใจน้อยที่สุด หมายถึง 1

1代表问卷填写者对此项内容最不赞同 动机水平最低

ปัจจัยแรงจูงใจภายนอก 外部动机因素	ระดับ แรงจูงใจ 动机等级				
	5	4	3	2	1
ด้านสถานศึกษา 教育机构					
1. ภาษาไทยเป็นวิชาที่มหาวิทยาลัยบังคับเรียน 泰语是大学的必修科目					
2. ครูผู้สอนวิชาภาษาไทยมีความน่าเชื่อถือ สนุกสนาน 老师教泰语可靠又有趣					
3. วิธีและเทคนิคการสอนที่เหมาะสมของครู 老师教学方法与技巧得当					
4. สื่อและอุปกรณ์การสอนที่ดึงดูดใจ 教学媒体和设备吸引人					
5. บรรยากาศในห้องเรียนภาษาไทยที่กระตุ้น 泰语课堂气氛活跃					
6. มหาวิทยาลัยคุณหมิงมีความร่วมมือกับมหาวิทยาลัยไทยและมีโอกาสให้การศึกษา ต่อในประเทศไทย 昆明学院和泰国高校有合作关系并提供去泰国留学的机会					
ด้านสังคม 社会方面					

ปัจจัยแรงจูงใจภายนอก 外部动机因素	ระดับ แรงจูงใจ 动机等级				
	5	4	3	2	1
7.ในสังคมปัจจุบันของประเทศไทย ภาษาไทยเป็นหนึ่งในภาษาต่างประเทศที่ได้รับความนิยม 目前泰语是中国最受欢迎的外语之一					
8. จำนวนคนไทยที่มากขึ้นในประเทศจีนและจำนวนคนจีนที่มากขึ้นในประเทศไทย 在华泰国人和在泰华人数量不断增加					
9. ได้รู้จักคนจีนมากขึ้น มีเพื่อนคนไทย สามารถเข้าสังคมกับคนไทยได้ 能够认识更多泰国人，有泰国朋友，融入泰国人群体					
10. สังคมจีนและไทยมีความต้องการผู้ที่สามารถพูดภาษาจีนและไทยได้เพิ่มมากขึ้น 中泰社会对会说汉语和泰语的双语人才的需求日益增加					
ด้านเศรษฐกิจ 经济方面					
11. เพื่อพัฒนาเศรษฐกิจที่รองรับธุรกิจของคนไทยที่ไปลงทุนในประเทศจีน 想要发展支持泰国企业赴华投资经济					
12. เพื่อพัฒนาเศรษฐกิจของคนจีนที่มาลงทุนในประเทศไทย 想要发展中国人来泰国投资经济					
13. เพื่อส่งเสริมการพัฒนาเศรษฐกิจการท่องเที่ยวจีน-ไทย 为了推动中泰旅游经济发展					
14. ความร่วมมือทางการค้าจีน-ไทยเพิ่มมากขึ้น 中泰经济贸易合作日益密切					
ด้านครอบครัว 家庭方面					
15. ครอบครัวให้การสนับสนุนในการเรียนภาษาไทย 家人支持学习泰语					
16. ครอบครัวเห็นประโยชน์จากการเรียนสาขาวิชาภาษาไทย 家人看到了学习泰语专业的好处					

ส่วนที่ 4 แรงจูงใจในการเรียนสาขาวิชาภาษาไทย

第四部分 学习泰语专业的动机

คำชี้แจง โปรดกรอกเครื่องหมาย ✓ ในช่อง () หน้าข้อความที่ตรงกับสภาพความจริงของท่าน

ระดับแรงจูง

说明：请根据您的实际情况，在信息前的方框（）中打勾。动机等级

ระดับแรงจูงใจมากที่สุด หมายถึง 5

5代表问卷填写者对此项内容非常赞同 动机水平最高

ระดับแรงจูงใจมาก หมายถึง 4

4代表问卷填写者对此项内容很赞同 动机水平高

ระดับแรงจูงใจปานกลาง หมายถึง 3

3代表问卷填写者对此项内容一般赞同 动机水平中等

ระดับแรงจูงใจน้อย หมายถึง 2

2代表问卷填写者对此项内容不太赞同 动机水平低

ระดับแรงจูงใจน้อยที่สุด หมายถึง 1

1代表问卷填写者对此项内容最不赞同 动机水平最低

แรงจูงใจในการเรียนสาขาวิชาภาษาไทย 学习泰语专业的动机	ระดับ แรงจูงใจ 动机等级				
	5	4	3	2	1
1. การเรียนภาษาไทยจะช่วยให้มีโอกาสดำเนินงานมากขึ้น 学习泰语将提供更多的工作晋升机会					
2. ต้องการประกอบอาชีพด้านการสอนภาษาไทย 想要从事泰语教学工作					
3. ต้องการประกอบอาชีพด้านการแปลภาษาระหว่างภาษาจีนและภาษาไทย 想要从事中泰翻译工作					
4. ต้องการประกอบอาชีพเป็นมัคคุเทศก์ ล่าม หรือบริการเกี่ยวกับการท่องเที่ยว 想要从事导游 翻译 旅游服务业等工作					
5. ต้องการนำความรู้ด้านภาษาไทยไปใช้เพื่อประกอบการค้ากับคนไทย 想要运用泰语与泰国人做贸易					
6. ต้องการเรียนภาษาไทยเพื่อสามารถฟัง พูด อ่าน เขียนภาษาไทย เพื่อนำไปประกอบอาชีพ 想要学习泰语，能够听、说、读、写泰语，以便能从事泰语相关的工作					
7. ต้องการเรียนรู้วัฒนธรรมไทยและประเพณีไทยผ่านการเรียนภาษาไทย 想通过学习泰语来了解泰国文化和风俗					

8.ภาษาไทยเป็นภาษาที่คล้ายกับภาษาของชนกลุ่มน้อย เข้าใจง่ายและมีความท้าทายในการเรียนรู้ 泰语是一门与中国少数民族语言相近容易入门且具有挑战性的语言					
9.มีความรู้พื้นฐานภาษาไทยอยู่แล้วต้องการพัฒนาภาษาของตนให้มากขึ้น 已经具备泰语的基本知识，并希望进一步提升自己的泰语能力					
10.อยากเรียนภาษาไทยเพราะรับอิทธิพลมาจากสื่อต่าง ๆ เช่น นักแสดง นักร้องละคร ภาพยนตร์ของไทย 想学泰语，因为受到泰国演员歌手影视等各种媒体的影响					

ส่วนที่ 5 ข้อเสนอแนะ

第五部分 建议

ร่างแบบสอบถามเพื่อการวิจัย

คำชี้แจง

แบบสอบถามนี้จัดทำขึ้นโดยมีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาระดับแรงจูงใจทั้งภายในภายนอกและภาพรวมในการเรียนสาขาวิชาภาษาไทยของนักศึกษาจีนในมหาวิทยาลัยकुณหมิง และ 2) เพื่อศึกษาปัจจัยภายในและภายนอก ที่มีผลต่อแรงจูงใจในการเรียนสาขาวิชาภาษาไทยของนักศึกษาจีนในมหาวิทยาลัยकुณหมิง

แบบสอบถามฉบับนี้มุ่งตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) เพื่อนำไปปรับปรุงแบบสอบถามให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น โดยหาค่าสัมประสิทธิ์ความสอดคล้อง (Index of item - objective congruence: IOC)

แบบสำรวจแบ่งออกเป็น 5 ส่วน ประกอบด้วย

ส่วนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

ส่วนที่ 2 ปัจจัยแรงจูงใจภายใน

ส่วนที่ 3 ปัจจัยแรงจูงใจภายนอก

ส่วนที่ 4 แรงจูงใจในการเรียนสาขาวิชาภาษาไทย

ส่วนที่ 5 ข้อเสนอแนะ

ขอความกรุณาผู้ทรงคุณวุฒิหรือท่านผู้เชี่ยวชาญช่วยพิจารณาร่างแบบสอบถามว่ามีความสอดคล้องกับปัจจัยของการวิจัยนี้หรือไม่ และให้ข้อเสนอแนะหรือความคิดเห็นเพิ่มเติมในประเด็นที่ยังไม่สมบูรณ์ ผู้วิจัยจึงขอขอบพระคุณในความกรุณาของท่านมา ณ โอกาสนี้

ผู้วิจัย Ms. ying Yan

แบบแสดงความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ

ส่วนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจงสำหรับผู้ตอบแบบสอบถาม: โปรดทำเครื่องหมาย(✓)ลงในที่ตรงกับข้อมูลของท่าน

คำชี้แจงสำหรับผู้เชี่ยวชาญ: โปรดพิจารณาว่าข้อความที่เกี่ยวกับสถานภาพผู้ตอบแบบสอบถาม
เหมาะสมหรือไม่ อย่างไร

ข้อคำถาม	ความคิดเห็น			
	เหมาะสม	ไม่แน่ใจ	ไม่เหมาะสม	ข้อเสนอแนะ
	1	0	-1	
1.เพศ 性别				
1) ชาย 男				
2) หญิง 女				
2.อายุ 年龄				
1) อายุ 18 ปีหรือต่ำกว่า 18岁以下				
2) อายุ 19-20 ปี 19-20岁				
3) อายุ 21-22 ปี 21-22岁				
4) อายุ 22 ปีขึ้นไป 22岁以上				
3.อายุชั้นปี 所在年级				
1) ชั้นปีที่ 1 大一				
2) ชั้นปีที่ 2 大二				
3) ชั้นปีที่ 3 大三				
	ความคิดเห็น			

ข้อคำถาม	เหมาะสม	ไม่แน่ใจ	ไม่เหมาะสม	ข้อเสนอแนะ
	1	0	-1	
4) ชั้นปีที่ 4 大四				
4. เกรดเฉลี่ย 绩点				
1) 2.00– 2.50				
2) 2.51–3.00				
3) 3.00–3.50				
4) 3.51–4.00				

ส่วนที่ 2 ปัจจัยแรงจูงใจภายในส่วนที่ 3 ปัจจัยแรงจูงใจภายนอกและ ส่วนที่ 4 แรงจูงใจในการเรียนสาขาวิชาภาษาไทย

การประเมิน : แรงจูงใจในการเรียนสาขาวิชาภาษาไทยของนักศึกษาจีนในมหาวิทยาลัยคุณหมิง

คำชี้แจงสำหรับผู้ตอบแบบสอบถาม: โปรดอ่านข้อความต่อไปนี้และทำเครื่องหมาย (✓) ลงในช่องที่ตรงกับข้อมูลของท่านมากที่สุดเพียงช่องเดียวโดยในแต่ละข้อแบ่งออกเป็น 5 ระดับ ดังนี้

5 หมายถึง เห็นด้วยมากที่สุด

4 หมายถึง เห็นด้วยมาก

3 หมายถึง เห็นด้วยปานกลาง

2 หมายถึง เห็นด้วยน้อย

1 หมายถึง เห็นด้วยน้อยที่สุด

คำชี้แจงสำหรับผู้เชี่ยวชาญ : โปรดพิจารณาว่าข้อความที่เกี่ยวกับแรงจูงใจในการเรียนสาขาวิชาภาษาไทยของนักศึกษาจีนในมหาวิทยาลัยคุณหมิง สอดคล้องกับตัวแปรและวัตถุประสงค์ที่จะวัดหรือไม่โดยใส่เครื่องหมาย (✓) ลงในช่องความคิดเห็นของท่านหรือพร้อมเขียนข้อเสนอแนะ

ข้อคำถาม	ความคิดเห็น			ข้อเสนอแนะ
	เหมาะสม	ไม่แน่ใจ	ไม่เหมาะสม	
	1	0	-1	

ส่วนที่ 2 ปัจจัยแรงจูงใจภายใน 第二部分 内部动机因素				
ความสนใจส่วนบุคคล 个人兴趣				
1) ท่านมีความสนใจในภาษาไทย 您对泰语感兴趣				
2) ท่านมีความสนใจในวัฒนธรรมไทย 您对泰国文化感兴趣				
3) ท่านมีความสนใจในประวัติศาสตร์ไทย 您对泰国历史感兴趣				
4) ท่านมีความสนใจในดารานักร้องไทย 您对泰国文化明星、歌手感兴趣				
5) ท่านมีความสนใจในบทเพลงไทย 您对泰国歌曲感兴趣				

ข้อคำถาม	ความคิดเห็น			
	เหมาะสม	ไม่แน่ใจ	ไม่เหมาะสม	ข้อเสนอแนะ
	1	0	-1	
6) ท่านมีความสนใจในภาพยนตร์ไทย 您对泰国电影感兴趣				
ความต้องการส่วนบุคคล 个人需要				
7) ท่านต้องการเดินทางไปเที่ยวที่ประเทศ ไทย 您想去泰国旅行				
8) ท่านต้องการเดินทางไปทำงานที่ประเทศ ไทย 您想去泰国工作				
9) ท่านต้องการเดินทางไปศึกษาต่อที่ ประเทศไทย 您想去泰国留学				
10) ท่านต้องการเรียนรู้ภาษาไทย 您想学习泰语				
11) ท่านต้องการพัฒนาความสามารถของ ตนเองทางด้านภาษาไทย 您想提高自己的泰语能力				
ส่วนที่ 3 ปัจจัยแรงจูงใจภายนอก 第三部分 外部动机因素				
ด้านสถานศึกษา 教育机构				
1) ภาษาไทยเป็นวิชาที่มหาวิทยาลัยบังคับ เรียน 泰语是大学的必修科目				
2) ครูผู้สอนวิชาภาษาไทยมีความน่าเชื่อถือ สนุกสนาน 老师教泰语可靠又有趣				
3) วิธีและเทคนิคการสอนของครู 老师教学方法与技巧				
4) สื่อและอุปกรณ์การสอนที่ดึงดูดใจ 教学媒体和设备吸引人				
5) สิ่งแวดล้อมในห้องเรียนภาษาไทย 泰语课堂环境				
ด้านสังคม 社会方面				

ข้อคำถาม	ความคิดเห็น			
	เหมาะสม	ไม่แน่ใจ	ไม่เหมาะสม	ข้อเสนอแนะ
	1	0	-1	
6) ภาษาไทยเป็นกระแสนิยมของสังคม ปัจจุบัน 泰语是当今社会流行趋势				
7) จำนวนชาวไทยที่มากขึ้นในประเทศจีน 在华泰国人数量不断增加				
8) ต้องการมีเพื่อนชาวไทย 想要有泰国朋友				
ด้านเศรษฐกิจ 经济方面				
9) เพื่อพัฒนาเศรษฐกิจที่รองรับธุรกิจทั้ง คนไทยที่ไปลงทุนในประเทศจีน 想要发展支持泰国企业赴华投资经济				
10) เพื่อพัฒนาเศรษฐกิจคนจีนที่มาลงทุน ในประเทศไทย 想要发展中国人来泰国投资经济				
11) เพื่อรองรับนักท่องเที่ยวคนไทยใน ประเทศจีน 想要接待来中国旅游的泰国游客				
ด้านครอบครัว 家庭方面				
12) ครอบครัวให้การสนับสนุนในการ เรียนภาษาไทย 家人支持学习泰语				
13) ครอบครัวคาดหวังให้นำภาษาไทยไป ใช้ประโยชน์ในอนาคต 家人希望将来能使用泰语				
14) ครอบครัวเห็นประโยชน์จากการเรียน สาขาวิชาภาษาไทย 家人看到了学习泰语专业的好处				
ส่วนที่ 4 แรงจูงใจในการเรียนสาขาวิชาภาษาไทย 第四部分 学习泰语专业的动机				
1) การเรียนภาษาไทยจะช่วยให้มีโอกา สก้าวหน้าในการทำงานมากขึ้น 学习泰语将提供更多的工作晋升机会				

ข้อคำถาม	ความคิดเห็น			
	เหมาะสม	ไม่แน่ใจ	ไม่เหมาะสม	ข้อเสนอแนะ
	1	0	-1	
2) ต้องการประกอบอาชีพด้านการสอนภาษาไทย 想要从事泰语教学工作				
3) ต้องการประกอบอาชีพด้านการแปลภาษา ระหว่างภาษาจีนและภาษาไทย 想要从事中泰翻译工作				
4) ต้องการประกอบอาชีพเป็นมัคคุเทศก์ ล่าม หรือบริการเกี่ยวกับการท่องเที่ยว 想要从事导游 翻译 旅游服务业等工作				
5) ต้องการนำความรู้ด้านภาษาไทยไปใช้ เพื่อประกอบการค้ากับคนไทย 想要运用泰语与泰国人做贸易				
6) ต้องการเรียนภาษาไทยเพื่อสามารถฟัง พูด อ่าน เขียนภาษาไทย เพื่อนำไปประกอบ อาชีพ 想要学习泰语，能够听、说、读、写泰语，以便能从事泰语相关的工作				
7) ต้องการเรียนรู้วัฒนธรรมไทยและ ประเพณีไทยผ่านการเรียนภาษาไทย 想通过学习泰语来了解泰国文化和风俗				
8) ภาษาไทยเป็นภาษาที่ง่ายและท้าทายใน การเรียนรู้ 泰语是一门简单易学但具有挑战性的语言				
9) มีความรู้พื้นฐานภาษาไทยอยู่แล้ว ต้องการพัฒนาภาษาของตนให้มากขึ้น 已经具备泰语的基本知识，并希望进一步提升自己的泰语能力				
10) อยากเรียนภาษาไทยเพราะรับอิทธิพล มาจากสื่อต่าง ๆ เช่น นักแสดง นักร้อง ละคร ภาพยนตร์ของไทย 想学泰语，因为受到泰国演员歌手影视等各种媒体的影响				

ส่วนที่ 5 แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อเสนอแนะ

คำชี้แจงสำหรับผู้ตอบแบบสอบถาม: โปรดเขียนข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแรงจูงใจในการเรียนสาขาวิชา

ภาษาไทยของนักศึกษาจีนในมหาวิทยาลัยคุณหมิง

คำชี้แจงสำหรับผู้เชี่ยวชาญ: โปรดเขียนข้อเสนอแนะ/ความคิดเห็นอื่นๆ เพื่อนำไปปรับปรุง
แบบสอบถามให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น

ลงชื่อ.....

()

ผู้ทรงคุณวุฒิ

ภาคผนวก ข

ค่าดัชนีความสอดคล้องของแบบสอบถาม

ตารางวิเคราะห์แรงจูงใจในการเรียนสาขาวิชาภาษาไทยของนักศึกษาจีนในมหาวิทยาลัยคุณหมิง

รายการความคิดเห็น		ประมาณค่าความ คิดเห็นของ ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่			ค่าIOC	แปลผล
		1	2	3		
ส่วนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม						
1	เพศ 性别	+ 1	+ 1	0	0.6	ใช้ได้
2	อายุ 年龄	+ 1	+ 1	0	0.6	ใช้ได้
3	อายุชั้นปี 所在年级	+ 1	+ 1	0	0.6	ใช้ได้
ส่วนที่ 2 ปัจจัยแรงจูงใจภายใน 第二部分 内部动机因素						
ความสนใจส่วนบุคคล 个人兴趣						
4	ท่านมีความสนใจในภาษาไทย 您对泰语感兴趣	+ 1	+ 1	+ 1	1	ใช้ได้
5	ท่านมีความสนใจในวัฒนธรรมไทย 您对泰国文化感兴趣	+ 1	+ 1	0	1	ใช้ได้
6	ท่านมีความสนใจในประวัติศาสตร์ไทย 您对泰国历史感兴趣	+ 1	+ 1	0	1	ใช้ได้
7	ท่านมีความสนใจในดารานักร้องไทย 您对泰国明星、歌手感兴趣	+ 1	+ 1	- 1	0.3	ปรับปรุง
8	ท่านมีความสนใจในบทเพลงไทย 您对泰国歌曲感兴趣	+ 1	+ 1	- 1	0.3	ปรับปรุง
9	ท่านมีความสนใจในภาพยนตร์ไทย 您对泰国电影感兴趣	+ 1	+ 1	- 1	0.3	ปรับปรุง
ความต้องการส่วนบุคคล 个人需要						
10	ท่านต้องการเดินทางไปเที่ยวที่ประเทศไทย 您想去泰国旅行	+ 1	+ 1	+ 1	1	ใช้ได้
11	ท่านต้องการเดินทางไปทำงานที่ประเทศไทย 您想去泰国工作	+ 1	+ 1	+ 1	1	ใช้ได้

รายการความคิดเห็น		ประมาณค่าความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิคนที่			ค่าIOC	แปลผล
		1	2	3		
12	ท่านต้องการเดินทางไปศึกษาต่อที่ประเทศไทย 您想去泰国留学	+ 1	+ 1	+ 1	1	ใช้ได้
13	ท่านต้องการเรียนรู้ภาษาไทย 您想学习泰语	+ 1	+ 1	+ 1	1	ใช้ได้
14	ท่านต้องการพัฒนาความสามารถของตนเองทางด้านภาษาไทย 您想提高自己的泰语能力	+ 1	+ 1	+ 1	1	ใช้ได้
ส่วนที่ 3 ปัจจัยแรงจูงใจภายนอก 第三部分 外部动机因素						
ด้านสถานศึกษา 教育机构						
15	ภาษาไทยเป็นวิชาที่มหาวิทยาลัยบังคับเรียน 泰语是大学的必修科目	+ 1	+ 1	+ 1	1	ใช้ได้
16	ครูผู้สอนวิชาภาษาไทยมีความน่าเชื่อถือ สนุกสนาน 老师教泰语可靠又有趣	+ 1	+ 1	+ 1	1	ใช้ได้
17	วิธีและเทคนิคการสอนที่เหมาะสมของครู 老师教学方法与技巧得当	+ 1	+ 1	+ 1	1	ใช้ได้
18	สื่อและอุปกรณ์การสอนที่ดึงดูดใจ 教学媒体和设备吸引人	+ 1	+ 1	+ 1	1	ใช้ได้
19	บรรยากาศในห้องเรียนภาษาไทยที่กระตุ้น 泰语课堂气氛活跃	+ 1	+ 1	+ 1	1	ใช้ได้
20	โรงเรียนมีความร่วมมือกับมหาวิทยาลัยไทยและมีโอกาสให้การศึกษาคือในประเทศไทย 学校和泰国高校有合作关系提供去泰国留学的机会					
ด้านสังคม 社会方面						

รายการความคิดเห็น		ประมาณค่าความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิคนที่			ค่าIOC	แปลผล
		1	2	3		
21	ในสังคมปัจจุบันของประเทศไทย ภาษาไทยเป็นหนึ่งในภาษาต่างประเทศที่ได้รับความนิยม 目前泰语是中国最受欢迎的外语之一	+ 1	0	-1	0.3	ปรับปรุง
22	จำนวนคนไทยที่มากขึ้นในประเทศจีนและจำนวนคนจีนที่มากขึ้นในประเทศไทย 在华泰国人和在泰华人数不断增加	+ 1	0	0	0.6	ใช้ได้
23	ได้รู้จักคนจีนมากขึ้น มีเพื่อนคนไทย สามารถเข้าสังคมกับคนไทยได้ 能够认识更多泰国人，有泰国朋友，融入泰国人群体	+ 1	+ 1	0	0.6	ใช้ได้
24	สังคมจีนและไทยมีความต้องการผู้ที่สามารถพูดภาษาจีนและไทยได้เพิ่มมากขึ้น 中泰社会对会说汉语和泰语的双语人才的需求日益增加					
ด้านเศรษฐกิจ 经济方面						
25	เพื่อพัฒนาเศรษฐกิจที่รองรับธุรกิจทั้งคนไทยที่ไปลงทุนในประเทศจีน 为了发展支持泰国企业赴华投资经济	+ 1	+ 1	1	1	ใช้ได้
26	เพื่อพัฒนาเศรษฐกิจคนจีนที่มาลงทุนในประเทศไทย 为了发展华人来泰国投资经济	+ 1	+ 1	+ 1	1	ใช้ได้
27	เพื่อส่งเสริมการพัฒนาเศรษฐกิจการท่องเที่ยวจีน-ไทย 为了推动中泰旅游经济发展					

รายการความคิดเห็น		ประมาณค่าความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิคนที่			ค่าIOC	แปลผล
		1	2	3		
28	ความร่วมมือทางการค้าจีน-ไทยเพิ่มมากขึ้น 中泰经济贸易合作日益密切					
ด้านครอบครัว 家庭方面						
29	ครอบครัวให้การสนับสนุนในการเรียนภาษาไทย 家人支持学习泰语	+ 1	+ 1	+ 1	1	ใช้ได้
30	ครอบครัวเห็นประโยชน์จากการเรียนสาขาวิชาภาษาไทย 家人看到了学习泰语专业的好处	+ 1	+ 1	+ 1	1	ใช้ได้
ส่วนที่ 4 แรงจูงใจในการเรียนสาขาวิชาภาษาไทย 第四部分 学习泰语专业的动机						
31	การเรียนภาษาไทยจะช่วยให้มีโอกาสก้าวหน้าในการทำงานมากขึ้น 学习泰语将提供更多的工作晋升机会	+ 1	+ 1	+ 1	1	ใช้ได้
32	ต้องการประกอบอาชีพด้านการสอนภาษาไทย 想要从事泰语教学工作	+ 1	+ 1	+ 1	1	ใช้ได้
33	ต้องการประกอบอาชีพด้านการแปลภาษาระหว่างภาษาจีนและภาษาไทย 想要从事中泰翻译工作	+ 1	+ 1	+ 1	1	ใช้ได้
34	ต้องการประกอบอาชีพเป็นมัคคุเทศก์ ล่าม หรือบริการเกี่ยวกับการท่องเที่ยว 想要从事导游 翻译 旅游服务业等工作	+ 1	+ 1	+ 1	1	ใช้ได้
35	ต้องการนำความรู้ด้านภาษาไทยไปใช้เพื่อประกอบการค้ากับคนไทย 想要运用泰语与泰国人做生意	+ 1	+ 1	+ 1	1	ใช้ได้
36	ต้องการเรียนภาษาไทยเพื่อสามารถฟัง พูด อ่าน เขียนภาษาไทย เพื่อนำไปประกอบอาชีพ 想要学习泰语，能够听、说、读、写泰语，以便能从事泰语相关的工作	+ 1	+ 1	+ 1	1	ใช้ได้

รายการความคิดเห็น		ประมาณค่าความ คิดเห็นของ ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่			ค่าIOC	แปลผล
		1	2	3		
37	ต้องการเรียนรู้วัฒนธรรมไทยและประเพณีไทย ผ่านการเรียนภาษาไทย 想通过学习泰语来了解泰国文化 和风俗	+ 1	+ 1	0	0.6	ใช้ได้
38	ภาษาไทยเป็นภาษาที่คล้ายกับภาษาของชนกลุ่ม น้อยเข้าใจง่ายและมีความท้าทายในการเรียนรู้ 泰语是一门与中国少数民族语言 相近容易入门且 具有挑战性的语言	+ 1	0	0	0.3	ปรับปรุง
39	มีความรู้พื้นฐานภาษาไทยอยู่แล้วต้องการพัฒนา ภาษาของตนให้มากขึ้น 已经具备泰语的基本知识，并 希望进一步提升自己的泰语能力	+ 1	+ 1	+ 1	1	ใช้ได้
40	อยากเรียนภาษาไทยเพราะรับอิทธิพลมาจากสื่อ ต่าง ๆ เช่น นักแสดง นักร้อง ละคร ภาพยนตร์ของ ไทย 想学泰语，因为受到泰国演员 歌手影视等各种媒体的影响	+ 1	+ 1	- 1	0.6	ใช้ได้

ค่า IOC = 0.8

สรุปว่าแบบสอบถามนี้ใช้ได้

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ	Ying Yan
วัน เดือน ปีเกิด	27 กันยายน 2540
สถานที่เกิด	Qujing Yunnan, China
ประวัติการศึกษา	มหาวิทยาลัยคุนหมิง ปริญญาศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทย, 2564 มหาวิทยาลัยรังสิต ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, 2567
ที่อยู่ปัจจุบัน	Building 1, Yinhaisenlin, Kunming City, Yunnan Province, China

